

tre

suu kyi

TƯỜNG NĂNG TIẾN

nạn nhân...

DU UYÊN

mụ gấu về rừng

HỒ ĐẮC VŨ

cuộc sống trên vĩa hè

TRANG NGUYÊN

trên những đường bay

BAN MAI

disney world, thế giới trẻ thơ & kỹ nghệ giải trí

TRẦN LÝ LÊ

thơ mùa đông và nỗi nhớ

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Sáu hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

ĐỊA CHỈ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044
Điện thoại: 972-675-4383

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9am - 5pm
Thứ Bảy: 9am - 4pm
Chủ Nhật: 9am - 3pm

THỰC HIỆN

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

BIÊN TẬP

Nguyễn Xuân Thiệp

DỊCH THUẬT

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

CỐ VẤN PHÁP LÝ

Luật Sư **Cao Quang Ánh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

LUẬT SƯ ĐẠI DIỆN

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)
1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

LAYOUT DIRECTOR

Bảo Huân

LAYOUT & ART DESIGNERS

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

PHỤ TRÁCH KỸ THUẬT & WEBSITE

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

HOA SĨ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

QUẢNG CÁO

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.
Điều kiện dễ dàng, thoải mái.
Xin liên lạc: 972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)
email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383 * Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net * info@trenews.net
Địa chỉ: **3202 N Shiloh Rd, Garland TX 75044**

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: **11210 Bellaire Blvd. #143, Houston, TX 77072**

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012 * 407-894-5111 * 407-897-1114
Fax: 407-894-6190 * Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: **302 S. Graham Ave., Orlando, FL 32803**

TRẺ GEORGIA

Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.org
Địa chỉ: **1805 Shackelford Ct, Ste 150, Norcross GA 30093**

Với sự cộng tác

■ Hoàng Đình Nam (TX) ■ Nguyễn Thị Thanh Dương (TX) ■
■ Ngọc Linh (TX) ■ Hải Vân ■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■
■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng Tú (WA) ■ Du Uyên (VN)
■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
■ TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia
Bảo ■ Lê Minh Hải (CA) ■ Tưởng Năng Tiến (CA) ■ Trùng
Dương ■ Tạ Phong Tần (CA) ■ Thi Hạnh (Na-Uy) ■ BS Trần
Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh Dũng ■ Dương Hùng ■
Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Trần Vũ ■ Thiên Hương ■
Hồ Đắc Vũ (MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng
Nga ■ Lương Thu Trung ■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn
Xuân Thu (Úc) ■ Trangdài Glassey - Tra62nguyen (CA) ■ Lê
Kung Diễm ■ Đào Duy Hòa (Úc) ■ Thanh Tú ■ Thái Bảo (FL)
■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■ Chiêu Ấn (Canada) ■ Vũ Thị Thanh
Mai ■ Ban Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang
Nguyễn ■ Triều Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam
Sơn (TX) ■ Hạnh Việt ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Vũ ■ Phạm
Thị Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■
Ngân Bình ■ Đặng Hiếu Sinh ■ Đào Thị Thanh Tuyền (VN) ■
Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư (TX) ■ Ian Bùi (TX)
■ Cổ Ngư (Pháp) ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường ■
Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo (TX) ■ Kim Loan (Canada)
■ Hải Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn
■ Vương Mộng Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■
Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô Nguyên Dũng (Đức) ■ Đặng Mai
Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục Thần Phong (Georgia) ■
Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê (Pháp) ■
Gió Vivu (Canada) ■ Cyndy Thu Hoàng (TX) ■ Mộc Mạc (VN)
■ Trần Thị Nhật Hưng (Thụy Sĩ) ■ Hoàng Quân (CA) ■ Nguyễn
Thanh Bình (VN) ■ Vương Hoài Uyên (CO) ■ Nguyễn Thạch
Giang (CA) ■ Uyên Ca (VN) ■ Hồ Thụy Mỹ Hạnh (VN) ■ Đơn
Phương Thạch Thảo ■ Bảo Sơn

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể
hiện quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos.
Contents reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)
Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.
Mọi thay đổi về quảng cáo xin gọi trước 2 tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.
Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN
9	
10	TẬP GHI
12	BÊN LỀ THỂ THAO
14	BÊN TÁCH CÀ PHÊ
16	Kiến THỨC PHỔ THÔNG
17	THẾ GIỚI CỦA DẾ MÈN
22	NGÀY NÀY TRONG LỊCH SỬ
23	MIẾNG NHÀ QUAN
24	DUYÊN SÀI GÒN
28	GIAO TIẾP
29	BẠN CÓ BIẾT
30	TRUYỆN NGẮN
34	
36	
40	SOMETHING & ANYTHING
43	MẸO VẶT
44	MỤC THUẾ VỤ
46	THỜI TRANG
48	TRANG THƠ
50	PHÓNG SỰ VIỆT NAM
53	TRUYỆN NGẮN
56	PHIẾM
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ
59	Ơ RÊ KÀ
60	VIỆT NAM NGÀY CŨ
64	THẾ GIỚI QUANH TA
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT
66	
69	HỘP THƯ TRẺ
70	CÁI NHÀ CỦA TA
72	SẢN PHẨM MỚI
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT
74	TÀI LIỆU VĂN HỌC
76	
80	TRONG HẦM RƯỢU
85	Y TẾ & ĐỜI SỐNG
86	
88	
94	PHÓNG SỰ VIỆT NAM
97	Kiến THỨC PHỔ THÔNG
100	MỖI TUẦN 1 CON SỐ
102	ĐỌC BÁO VIỆT NAM
106	SỔ TAY THƯỜNG DẶN
111	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM

Như Sao	Cùng nhau gặp lại Hoàng Tử Bé
Vũ Hiến	Vấn đề thế giới dưới mắt nhìn của T.T. Trump
Mộc Mạc	Sám hối
Lưu Huỳnh Trử	Trò chơi của con
Tim Nguyễn	Về lại Sài Gòn, em có tìm anh trên những hàng cây
Phượng Nghi	Khởi phát của trí tuệ nhân tạo
Trần Lý Lê Trử	Disney World thế giới trẻ thơ và kỹ nghệ giải trí
Bánh Bèo	
Du Uyên	Nạn nhân...
Minh Hải	Giới thiệu và tự giới thiệu
Hoàng Vũ Trà	Trà
Hồ Đắc Vũ	Mụ Gấu về với rừng
Tạ Phong Tấn	Sư tử chùa Việt
Ban Mai lan Bùi	Trên những đường bay
Hoàng Hương	Ai sẽ thắng?
Nguyễn Đài Thi	Làm sạch bản lề
Điệu Cô Nường	
Sao Khuê	Tips mặc dấu bụng
Uyển Ca	Mùa đông và nỗi nhớ
Biển Cát	Hoang mang dịch cúm
Đoàn Xuân Thu	Ngày tình yêu
Du Face Trử	Vĩnh biệt Y sĩ Đại úy TQLC Huỳnh Văn Chính
Trang Nguyên	Hacker
Dương Hùng	Cuộc sống vỉa hè
Bảo Sơn	Tin Tin từ truyện tranh tới phim
Tám Vạn Trử	Những dấu hiệu mất trí nhớ không thể bỏ qua
Thiên Hương	Mùa hội hóa trang
Bảo Sơn	
Trẻ sáu tám	Thay chậu cây
Thảo Dân	
Hoàng Mai	Độc 'Gia Định là nhớ Sài Gòn là thương' của Cù Mai Công
Nguyễn Mạnh Tuấn	Trường Võ Bị West Point những điều thú vị ít ai biết
Triệu Minh	Gan dạ
Tám Vạn	Giảm muối
Đào Thị Thanh Tuyền	Vĩnh biệt ca sĩ Trung Chính
Nguyễn Sinh	Lăng Già Long Huế
Hạnh Việt Trử	Bí ẩn cây ngải thật & bịa
B.Tuyền	Bình chữa cháy
Tưởng Năng Tiến	
Trẻ cười	Suu Kyi

NGUỒN CAROLYNDAUGHTERS.COM

Cùng nhau gặp lại Hoàng Tử Bé

NHƯ SAO

Các bạn nhỏ của tôi ơi,

Trong thế giới đầy bất trắc hôm nay, xin cùng nhau đọc lại Hoàng Tử Bé

Một hôm cùng với Sơn Ca ngồi uống cà phê Starbucks trong Barnes & Noble ở Virginia, Như Sao tôi bỗng thấy mình gặp lại nhân vật Hoàng Tử Bé. Cậu đang đứng xoay xoay quả địa cầu và nói: Một lần nọ tôi đã ghé qua trái đất này và trông ở đó một cây hoa hồng.

Ôi, hoàng tử bé đáng yêu của tôi ... Tôi đã quen biết với cậu từ lâu lắm. Từ trong sách dịch của Bùi Giáng. Bùi Giáng không ngần ngại khẳng định: “Le Petit Prince” là tác phẩm

thơ mộng nhất và u uẩn nhất, trong số những tác phẩm của Saint Exupéry” viết về một thiên thần đi về trần gian để “dẫn thân,” sau đó “chia tay bụi hồng không một lời oán hận.”

Hoàng Tử Bé (Le Petit Prince) được viết ở New York trong những ngày tác giả sống lưu vong và được xuất bản lần đầu tiên tại New York vào năm 1943, rồi đến năm 1946 mới được xuất bản tại Pháp. Không nghi ngờ gì, đây là tác phẩm nổi tiếng nhất, được đọc nhiều nhất và cũng được yêu mến nhất của Saint-Exupéry. Cuốn sách được bình chọn là tác phẩm hay nhất thế kỷ 20 ở Pháp, đồng thời cũng là cuốn sách Pháp được dịch

và được đọc nhiều nhất trên thế giới. Với 250 ngôn ngữ dịch khác nhau kể cả phương ngữ cùng hơn 200 triệu bản in trên toàn thế giới, Hoàng Tử Bé được coi là một trong những tác phẩm bán chạy nhất của nhân loại.

Ở Việt Nam, Hoàng Tử Bé được dịch và xuất bản khá sớm. Từ năm 1966 đã có đồng thời hai bản dịch: Hoàng Tử Bé của Bùi Giáng do An Tiêm xuất bản và Cậu Hoàng Con của Trần Thiện Đạo do Khai Trí xuất bản.

... Và đây chúng ta hãy cùng đọc lại khúc mở đầu khi tác giả gặp Hoàng Tử Bé trên sa mạc hoang vu:

Tôi cứ sống cô độc như vậy,

chẳng có một ai để chuyện trò thật sự, cho tới một lần gặp nạn ở sa mạc Sahara cách đây 6 năm. Có thứ gì đó bị vỡ trong động cơ máy bay. Và vì ở bên cạnh chẳng có thợ máy cũng như hành khách nào nên một mình tôi sẽ phải cố mà sửa cho bằng được vụ hỏng hóc nan giải này. Với tôi đó thật là một việc sống còn. Tôi chỉ có vừa đủ nước để uống trong 8 ngày.

Thế là đêm đầu tiên tôi ngủ trên cát, cách mọi chốn có người ở cả nghìn dặm xa. Tôi cô đơn hơn cả một kẻ đắm tàu sóng sót trên bè giữa đại dương. Thế nên các bạn cứ tưởng tượng tôi đã ngạc nhiên làm sao, khi ánh ngày vừa rạng, thì một giọng nói nhỏ nhẹ lạ lùng đã đánh thức tôi. Giọng ấy nói:

–“Ông làm ơn... vẽ cho tôi một con cừu!”

Và như vậy là anh chàng phi công tình cờ hội ngộ với một cậu bé kỳ lạ tự xưng

mình là hoàng tử đã rớt xuống đây từ một hành tinh nhỏ. Hoàng Tử Bé đến, mang theo những bí mật về tinh cầu có “Ông Cụ mặt đỏ như gấc chín”, “có những cỏ lành, và những cỏ dữ”. Trên tất cả, là một câu chuyện đầy bí mật và lôi cuốn về một thế giới mà chỉ Hoàng Tử Bé hay những người có tâm hồn như cậu mới có thể hiểu và tưởng tượng ra.

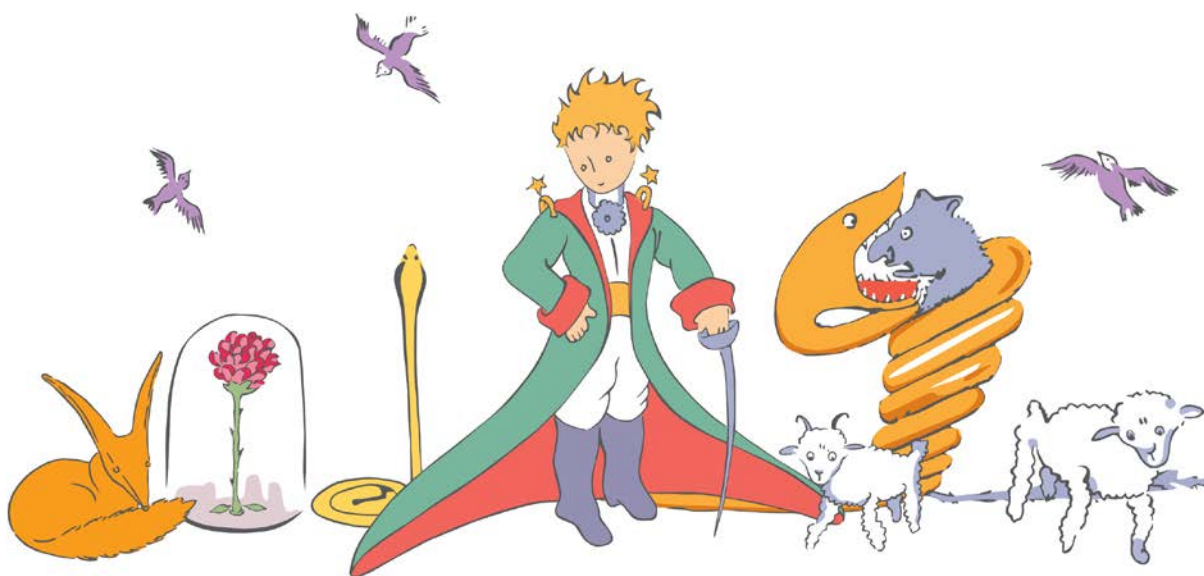
Sau đây là lời ghi của một tác giả không nêu tên khi đọc lại Hoàng Tử Bé:

“Xuyên suốt chiều-dài-không-dài-lắm của câu chuyện về Hoàng Tử Bé, nổi bật nhất có lẽ là tình yêu của cậu hoàng tử và nàng hồng đồng danh. Cây hoa hồng mà mỗi ngày cậu tưới nước, bắt sâu, che gió chắn sương ấy có lẽ hơi kiêu kỳ, đồng danh một chút. Cũng vì vậy mà đến một ngày nọ, Hoàng Tử Bé của chúng ta nường theo những con chim di trú làm cuộc chạy trốn khỏi bông hoa ấy. Sau

này, ở Trái Đất, Hoàng Tử Bé gặp cả vườn hồng với thiên vạn hoa hồng. Ấy thế mà nàng hồng trên tinh cầu cậu bỏ lại kia từng nói với cậu mình là độc nhất vô nhị, duy nhất nhân gian. Hoàng Tử Bé cảm thấy buồn xiết bao, nỗi buồn của cậu lan sang cả người độc là tôi. Có lẽ nỗi buồn xuất phát từ cảm giác bị lừa dối. Khi điều bạn hằng tin tưởng là đúng, nguyên lai lại không phải như thế, bạn sẽ bị tổn thương và cay đắng đến dường nào. Sau này, khi đọc lại tác phẩm, tôi mới thôi chú ý quá mức đến bông hoa hồng, tập trung vào bí mật mà chú cáo nhỏ chia sẻ với Hoàng Tử Bé, rằng “Người ta chỉ nhìn rõ được bằng trái tim. Con mắt thường luôn mù lòa trước điều cốt tử.”

... Vậy, các bé của tôi ơi, xin đọc lại Hoàng Tử Bé bằng trái tim và tâm hồn rộng mở để cùng gặp ở đó những điều kỳ thú.

NS

NGUỒN 100 LIBRARIES

GHI NHẬN
trong tuần

Vấn đề thế giới dưới mắt nhìn của

T.T. Trump

Tổng thống Donald Trump đang tìm cách giải quyết hai cuộc xung đột lớn trên thế giới bằng cách đưa ra những kế hoạch gây khá nhiều bất ngờ: đề nghị đàm phán để giải quyết chiến tranh Ukraine và rất có thể chấp nhận một số nhượng bộ với Nga; tái định cư toàn bộ dân số của Gaza trước khi tái thiết dải đất này và điều này có nghĩa là dập tắt niềm hy vọng về một quốc gia Palestine trong tương lai.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Kế hoạch của ông Trump cho cả hai khu vực được xem như đi ngược lại với những chính sách của Hoa Kỳ kéo dài từ nhiều thập niên qua, và cũng được xem như một lời khẳng định rõ ràng rằng cách giải quyết theo lối cũ của Washington đối với những cuộc xung đột trên thế giới đã từng được thử nghiệm trước đây và đã thất bại.

Theo các phân tích gia, dưới mắt nhìn của ông

Trump, vấn đề của Gaza và Ukraine cũng khá giống nhau: Hàng chục hay hàng trăm ngàn người chết một cách vô ích. Các thành phố trở thành những đồng đố nát. Mối hận thù từ ngàn xưa là nguyên do gây ra những cuộc chiến tranh bất tận.

Và giải pháp của ông Trump cho vấn đề Gaza và Ukraine, nhìn ở góc độ nào đó, cũng có một số điểm tương đồng: Bắt nguồn từ niềm tin của ông vào khả

năng thuyết phục của mình, muốn được thế giới coi như là một chuyên gia đàm phán hòa bình có tầm quan trọng lịch sử, và có thói quen tự áp đặt quyết định lên các quốc gia yếu thế, kể cả nếu quốc gia đó là đồng minh.

Câu hỏi được đặt ra là liệu ông Trump có thể áp dụng cùng phương thức như thế ở nơi khác hay không, chẳng hạn như ở Đài Loan, nơi mà chính phủ nước này đang ngày càng lo ngại hơn

rằng để đạt được một thỏa thuận thương mại nhanh chóng với Bắc Kinh, ông Trump có thể sử dụng đảo quốc dân chủ này như một con bài mặc cả.

Theo một số phân tích gia, cách giải quyết vấn đề thế giới một cách phi chính thống của ông Trump cũng có nguy cơ tạo ra những ngõ cụt chiến lược mới.

Như tại Ukraine, nỗ lực thúc đẩy hòa bình của ông Trump khiến chính phủ ở Kyiv lo ngại rằng ông có thể tìm kiếm một thỏa thuận với Nga mà không có sự tham gia của họ, và cách tiếp cận này có thể mang lại một cuộc đình chiến tạm thời nhưng không bảo

đảm cho Ukraine sự hỗ trợ đủ mạnh về lâu về dài để chống lại nỗ lực của Nga trong mưu đồ khuất phục quốc gia này trong tương lai.

Các thỏa thuận trong nhiệm kỳ đầu

Các thỏa thuận hòa bình mà ông Trump đạt được trong nhiệm kỳ đầu tiên của ông cũng không theo lối phi chính thống – và mang lại những kết quả khác nhau.

Như Hiệp định Abraham – hiệp ước bình thường hóa quan hệ giữa Israel và 4 quốc gia Ả Rập – đã xóa bỏ quan niệm cũ kéo dài trong nhiều thập niên tại Washington và các thủ đô ở Trung Đông rằng cuộc xung đột kéo dài hàng thế

kỷ đòi hỏi phải có một quốc gia Palestine để có hòa bình. Nhưng hiệp ước này không được một số quốc gia Ả Rập khác đón nhận. Tổ chức Hamas viện dẫn lý do vì trong hiệp định này, Israel đã cố tình gạt bỏ sự hiện diện của dân tộc Palestine ra ngoài và coi đó như một lời triệu tập để tổ chức các cuộc tấn công vào ngày 7 tháng 10 năm 2023, châm ngòi cho cuộc chiến với Israel.

Tại Afghanistan, Tổng thống Trump đã qua mặt các nhà ngoại giao lão thành của Washington để đạt được một thỏa thuận hòa bình với nhóm Taliban vào năm 2020 mà không có sự tham gia của chính quyền Kabul do Hoa Kỳ

hậu thuẫn. Trong khi chính phủ Biden bị chỉ trích gay gắt vì đã tổ chức thất bại đột rút quân cuối cùng, nhiều nhà quan sát lâu năm của Afghanistan chỉ trích thỏa thuận này vì đã không ràng buộc Taliban phải tiếp tục duy trì việc giáo dục cho các trẻ em gái và hạn chế một số chính sách cực đoan khác của họ.

Năm 2016, ông Trump bất ngờ giành được chiến thắng trong cuộc tranh cử tổng thống bằng cách đổ lỗi cho Washington vì đã phát động các cuộc chiếm đóng dài hạn ở Afghanistan hoặc Iraq, nhưng không thu được kết quả gì đáng kể. Tuy nhiên, nhiều ý tưởng của ông trong việc hoạch

Ký kết
Hiệp định
Abraham tại
Tòa Bạch Ốc
- DEPARTMENT OF
STATE

định chính sách trong nhiệm kỳ đầu cũng thường bị các cố vấn ngăn cản do thiếu kinh nghiệm và thiếu hiểu biết.

... Nhiệm kỳ hai

Trong nhiệm kỳ hai, các quyết định của Tổng thống Trump chỉ trong mấy tuần lễ đầu chứng tỏ cho thấy ông sẵn sàng theo đuổi các ý tưởng riêng của ông nhiều hơn nữa.

Những lời đe dọa của ông Trump về việc chiếm kênh đào Panama, biến Canada thành một tiểu bang của Hoa Kỳ và nắm quyền kiểm soát đảo Greenland cũng đã khiến các đồng minh của Hoa Kỳ lo ngại.

Tại Gaza, kế hoạch tái định cư gần hai triệu người Palestine đến Jordan và Ai Cập để Hoa Kỳ có thể kiểm soát và tái xây dựng vùng

đất hầu như hoàn toàn bị phá hủy này đã bị các chính phủ Ả Rập và một số người dân Gaza bác bỏ, những người dân này cho biết họ sẽ không bao giờ từ bỏ nhà cửa của họ.

Không có một chính phủ Hoa Kỳ nào trước đây kể từ khi quốc gia Israel được thành lập vào năm 1948 đã có một đề nghị táo bạo là di chuyển người dân Palestine ra khỏi dải Gaza, nơi mà hầu hết các tổng thống Hoa Kỳ trước đây đều coi đây là một phần của quốc gia Palestine sau này.

Tuy nhiên, sự ủng hộ của công chúng Ả Rập và Israel đối với giải pháp hai quốc gia (Israel và Palestine) đã giảm mạnh, đặc biệt là kể từ cuộc tấn công ngày 7 tháng 10.

Kế hoạch di dời người

dân Palestine ra khỏi Gaza và để Hoa Kỳ nắm quyền kiểm soát dải đất này cho một dự án xây dựng của Tổng thống Trump được xem như là cách xóa bài làm lại trong một khu vực mà ông cho rằng nhiều vấn đề vẫn chưa giải quyết được là vì các tư tưởng vẫn còn mắc kẹt trong những quan niệm cũ.

Tuy nhiên, đề nghị của ông Trump cũng bị người dân Israel và thế giới Ả Rập coi là không thực tế, có khả năng gây bất ổn cho các quốc gia như Ai Cập và Jordan có chung biên giới với Israel.

Với Đài Loan

Các ý tưởng của Tổng thống Trump trong việc giải quyết vấn đề Gaza và Ukraine đang được các quốc gia đồng minh cũng như đối thủ của Hoa Kỳ theo dõi, và tự

hỏi liệu ông có cho thử nghiệm những ý tưởng khác thường tương tự như vậy ở Đài Loan và một số điểm nóng khác hay không.

Trong nhiều thập niên, Washington luôn là chỗ dựa quân sự quan trọng nhất của Đài Bắc, cung cấp những vũ khí cần thiết để ngăn chặn và phòng thủ trước một cuộc tấn công tiềm tàng của Trung Quốc. Bắc Kinh vẫn thường xuyên tuyên bố Đài Loan là lãnh thổ của họ và không loại trừ khả năng sử dụng vũ lực để khẳng định quyền kiểm soát đối với đảo quốc này.

Các chính phủ Hoa Kỳ trước đây vẫn theo đuổi một chính sách mơ hồ không rõ ràng nhưng tựu trung vẫn là bảo vệ an ninh và độc lập cho Đài Loan. Nhiều người mong đợi Tổng thống Trump tiếp tục theo đuổi chính sách này đối với Đài Loan thay vì tiếp cận bằng một chính sách phi chính thống vì không ai biết trước kết quả sẽ hướng tới đâu mà trước mắt chỉ gây thêm lo lắng và hoang mang.

VH

Tuyên bố về đàm phán hòa bình Ukraine - EPA

Sám hối

MỘC MẠC

Nhớ lại những năm đầu của thập niên 80, khi vẫn còn là đứa trẻ 2-3 tuổi, tôi đã hiểu rằng có một người cha câm điếc sẽ khổ sở tủi nhục tới nhường nào. Vì vậy, từ nhỏ tôi đã ghét ông.

Lần nọ, tôi gặp một thằng bé bước tới xe của cha tôi mua đậu hũ. Nhưng khi cầm túi đậu hũ rồi nó không trả tiền mà chạy mất. Cha cứ rướn cổ về phía trước muốn gọi nó mà không phát ra được tiếng nào. Tôi đau lòng nhìn cảnh tượng ấy, tôi không ghét thằng nhỏ, chỉ hận vì cha tôi là một người câm điếc.

Lúc chửi không lại tụi con nít trong xóm, tôi lại chạy về nhà, đứng trước mặt cha - vẽ lên đất một vòng tròn rồi nhỏ một bãi nước bọt vào trong đó. Mặc dù không hiểu rõ hành động này có nghĩa gì, nhưng khi những đứa trẻ khác chửi tôi chúng vẫn thường làm thế. Tôi cho rằng đây là cách độc ác nhất để mắng một người câm. Lần đầu tiên tôi dùng cách này để mắng cha, ông đang làm việc bèn ngưng

tay, đứng lặng nhìn tôi rất lâu và nước mắt cứ thế tuôn rơi. Từ sau lần đó, mỗi khi bị ức hiếp tôi lại chạy tới trước mặt ông và mắng ông thậm tệ, sau đó tôi mặc kệ ông đứng đó và bỏ đi. Nhưng sau lần ấy, tôi không thấy ông khóc nữa.

Vì ghét cha, tôi nỗ lực chăm chỉ học hành. Vì ghét cha, tôi cố hết sức ôn thi vào đại học để rời khỏi cái làng nơi mà ai ai cũng biết cha tôi là một người câm. Đây là nguyện vọng lớn nhất của tôi khi ấy. Tôi đã bắt bản thân mình lao vào học điên cuồng như thù như hận.

Cuối cùng tôi đã thi đậu đại học, có cơ hội thoát khỏi người cha câm điếc ấy. Tôi sung sướng trong lòng, đếm từng ngày từng giờ để lên đường đi thành phố. Hôm đó, cha mặc cái áo “vía” nhất trong tủ mà bình thường ông không dám mặc. Ông ngồi dưới ánh đèn bày tỏ niềm vui sướng và lấy một đồng bạc giấy còn vương mùi đậu hũ nhét vào tay tôi, miệng ê a “nói” không ngừng. Sau đó, cha cùng hai người chú và anh trai tôi lôi con heo béo tốt mà cha đã nuôi suốt 2 năm ra giết thịt, đãi bà con thân thuộc ăn mừng tôi thi đậu đại học, không biết điều gì đã làm tan vỡ trái tim sắt đá của tôi khi ấy. Tôi chợt đứng ngây người ...

...Và tôi òa khóc! Tôi òa khóc như một đứa trẻ vì thương cha. Trong bữa cơm, tôi gấp cho cha mấy miếng thịt heo, lắp bắp: “Cha, cha ơi, cha ăn đi”.

Cha không nghe thấy nhưng ông hiểu được ý của tôi, ánh mắt ông lóe lên tia sáng chưa từng có. Ông đã uống đến say vì vui mừng, khuôn mặt đỏ bừng, ông nói bằng thứ ngôn ngữ khoa chân múa tay!

Tôi thường nghĩ cuộc sống giống như một bản giao hưởng tràn ngập tình yêu. Nếu chúng ta chú ý lắng nghe, cảm thụ sẽ lay động tới tận tâm can. Tuy nhiên người cha câm điếc đã giúp tôi hiểu được rằng thứ âm nhạc đích thực vĩ đại nhất là thứ âm thanh không lời, mang tình yêu vô bờ bến của cha dành cho tôi, giúp cho tôi bay vút lên tận trời xanh... Cha ơi, con xin lỗi, con biết cha không nghe được nhưng con vẫn sẽ nói mỗi ngày.

BẢO HUÂN MICROSOFT AI

Bơ ở biển Phan Rí

Trò chơi của con

LƯU HUỲNH
SÀI GÒN, VN

Hôm nào bị ba bắt vào tắm, Bơ cũng ra yêu cầu vắn vẹo: “Cho con được chơi nước thêm nghen!”. Ba la hét ồm ồm rồi cũng xuống nước nhượng bộ. Sau khi đánh răng, gội đầu chà

mình cho Bơ xong xuôi, ba ra ngoài trước. Trong nhà tắm lúc này trở thành “giang sơn riêng” của Bơ. Thằng bé 5 tuổi hí hục kéo thau nước ra giữa, vừa mở vòi nước dưới, vừa vắn vòi hoa sen trên cho tung tóe nước ra khắp phòng tắm. Chẳng mấy chốc mà

nước đã bắt đầu dâng tràn lên sàn vì không kịp rút xuống lỗ thoát. Và bập bênh trên mặt nước lấp xấp trong nhà tắm lúc ấy là cơ man những khủng long, tê giác, vịt bầu, thuyền, máy bay, xe tăng đủ các loại. Ông “tổng chỉ huy 5 tuổi” thì đang ướt đẫm, tung tẩy múa hát, tay vung vẩy khẩu súng nước như một vị tướng đích thực trên chiến trường.

Mẹ hé cửa dòm chừng rồi cảm râm: “Chiều nó, để nó chơi cho đã rồi cầm đầu đi đóng tiền nước!”.

Ba cười, chớ biết sao bây giờ! Bơ được sinh ra và lớn lên ở thành phố, có bao giờ thấy được cảnh dòng sông chảy tràn sau lưng nhà hay biển cả mênh mông như ngoài quê. Có bao giờ Bơ được ngụp lặn trong dòng nước sông mỗi buổi chiều như ba, như chú Lễ của Bơ ngày xưa đâu. Ra biển thì lại càng hiếm hoi hơn. Lâu lâu về thăm nội mới được ba dẫn tắm biển, 5 năm đi được mấy lần!

Cũng như mọi đứa trẻ khác ở cùng độ tuổi của mình, Bơ thích vùng vẫy, tắm mình trong dòng nước mát lạnh cùng những trò vui mà bọn chúng có thể nghĩ, tưởng tượng ra lúc đó. Trong những dịp được nhà trường tổ chức dẫn đi chơi nông trại, đi công viên nước ... Bơ cùng đám bạn đều hăng hái tham gia vui vẻ, nhiệt tình bởi ba biết phần lớn thời gian của bọn trẻ con này chắc cũng chỉ được chơi một mình trong nhà tắm như vậy mà thôi. Chả trách sao mà Bơ

sẵn sàng “ra điều kiện”, cũng như chấp nhận hết mọi yêu cầu chỉ để được thỏa chí nghịch nước.

Vừa lúc đục bên ngoài gian bếp chuẩn bị cho bữa cơm chiều, vừa nghe tiếng Bơ đập nước âm âm bên trong, ba nhớ sao là nhớ những cảnh nước sông mùa lụt tràn lấp đám đất nhà, nhớ cả cảnh biển đập dềnh sóng trước mặt khi còn đang ngồi trên bờ cát mà lùa tay nghịch giữa đám rau muống biển...

Nhưng đó là những ngày ba còn ở quê thôi, chứ từ khi vào thành phố thì ba mới hiểu, cùng với tiền nhà và tiền điện thì nước cũng chiếm một khoản chi đáng kể mới có để sử dụng! Thời sinh viên lặn lội bò toài ở trọ, đóng tiền điện nước các cùm từng tháng, làm sao dám xả nước ào ào mà tung tẩy như thằng con đang nghịch ngợm bên trong kia. Đến khi lập gia đình, có nhà riêng ở một khu mới, đường nước máy hãy còn chưa vào được, thì lại phải lụi hụi đi tìm thuê người khoan giếng, gắn máy bơm hút lên để nhà có nước dùng. Mỗi lần sử dụng, nghĩ tới cũng đều lo ngay ngáy khi chung quanh là cơ man nhà vườn trồng mai kiếng. Ai mà biết được thứ nước mình khoan hút sử dụng hàng ngày này đã thấm biết bao nhiêu lượng phân thuốc nhà vườn tưới chăm sóc cây hoa ngắm xuống!

Chỉ cho đến khi nhà chuyển vào khu gần chợ, gần thị trấn thì ba mới kéo được nước máy về nhà, sử dụng nguồn nước thủy cục được nhà máy lọc từ đầu nguồn và dẫn truyền đến cho từng gia đình. Đến lúc ấy, ba mẹ mới thở phào nhẹ nhõm, yên tâm hơn khi dùng nước sinh hoạt trong nhà. Và Bơ mới có ngày vui đùa trong nước thoải mái như hiện nay. Mỗi khi cho Bơ tắm hay chiều Bơ nghịch nước, ba đều tận dụng thời gian giải thích thêm cho Bơ hiểu nước từ đâu mà có, nước sạch quan trọng cho cuộc sống thế nào và vì sao chúng ta cần phải tiết kiệm nước. Bơ gật gật,

tròn xoe mắt ra điều hiểu lắm, thông cảm lắm, vậy chứ ba quay lưng đi thì thằng nhóc hiểu động lại trỗi lên mà xả nước ào ào, đập tay tung tóe khiến ba phải ra vô nhắc chừng miết.

Hôm trước, chở đi ngoài đường Bơ chỉ trở hỏi về cái cột nước hình như một cây nấm khổng lồ ở gần chợ Hóc Môn, ba bèn nhân tiện giải thích thêm cho Bơ về quá trình lọc nước dùng, tiến trình bơm nước từ nhà máy về đến tận nhà dân, cũng như khuyên răn thêm về những hành động nhỏ nhỏ để tiết kiệm nước... Chẳng biết ảnh có hiểu không mà cũng bày đặt gật gù. Tự nhiên, qua

câu chuyện kể, ba bất chợt nhớ đến cột nước nhìn cao vút như cái phi thuyền sắp phóng vào không gian mà cách đây mấy chục năm, thằng sinh viên tí toe là ba ngày ấy mới từ quê vào, vừa qua khỏi cầu Sài Gòn đã nhìn theo ngẩn ngơ miết vì chẳng biết nó là gì. Mãi cho đến sau này mới có dịp tìm hiểu ra.

Ồ, đúng rồi hen! Hôm nào sẽ chở Bơ đi ngang nơi này, chỉ cho Bơ xem thêm một trong những công trình tuy nhỏ bé nhưng góp phần không nhỏ trong hành trình đưa nước sạch đến mỗi gia đình ở thành phố ta cho Bơ biết thêm.

Bơ đợi ba nghen!

LH

Thủy đài Hóc Môn

Tiền vé

Vé xem Super Bowl từ vài nghìn đô la đến hàng trăm nghìn đô la, tùy vào vị trí chỗ ngồi, thời điểm bạn mua. Năm nay, hồi tháng 2 năm 2025, vé xem Super Bowl LIX có giá khởi điểm khoảng \$2,500 đô la. Vé mắc nhất thường ở vạch 50 yard và vé “suite”, đây là loại vé VIP, bạn sẽ có chỗ ngồi riêng 1075 g, trong phòng, có phục vụ ăn uống và chỗ đậu xe riêng (thường được bán trọn gói), giá có thể đến vài triệu đô.

Super Bowl là một sự kiện thể thao lớn nhất nước Mỹ. Đây cũng là nguồn thu rất lớn từ nhà tổ chức. Chúng ta cùng lướt qua những chi phí trong một giải Super Bowl LIX, trong trận tranh hùng hôm Chủ Nhật ngày 9-2-2025 giữa đội Kansas City Chiefs và Philadelphia Eagles (Eagles hạ Chiefs 40-22).

Giải năm nay được tổ chức tại sân vận động Caesars Superdome, ở New Orleans (tiểu bang Louisiana).

Nhạc giữa hiệp

Những nghệ sĩ biểu diễn giữa hiệp trong giải Super Bowl thường là những tên tuổi sừng sỏ. Tuy nhiên, họ không nhận được xu nào trong chương trình của mình, đổi lại, đó là cách đánh bóng “thương hiệu” cá nhân hiệu quả nhất. Tuy nhiên, Ban tổ chức Super Bowl phải chi trả cho việc thuê mượn vũ công, tập dượt, dựng sân khấu... chi phí cho những việc này ngón khoảng 20 triệu đô la.

Những ca sĩ biểu diễn giữa hiệp giải Super Bowl (trái qua) Madonna (2012), Shakira (2020), và Beyoncé (2013). ẢNH CHRISTOPHER POLKGETTY IMAGES; TOM PENNINGTONGETTY IMAGES; CHRIS GRAYTHEGETTY IMAGES

Bảo vệ

Đặc nhiệm Mỹ tuần tra khu vực French Quarter tại New Orleans như một tín hiệu cảnh báo cho các tổ chức khủng bố trước ngày diễn ra Super Bowl 2025

Lần đầu tiên một tổng thống đương nhiệm tham dự Super Bowl, sự hiện diện của một tổng thống Mỹ khiến việc tăng cường an ninh trở nên nghiêm ngặt hơn. Một giải thể thao lớn, luôn là đích ngắm cho các tổ chức khủng bố, vì vậy việc bảo vệ an toàn luôn được ưu tiên hàng đầu.

Ước lượng chi phí cho công tác bảo vệ TT Trump tại giải Super Bowl LIX khoảng 20 triệu đô la, trong đó gồm mật vụ, hàng ngàn cảnh sát địa phương, mô tô hộ tống, máy bay Air Force One. Ngoài ra có drones tuần tra, đội bắn tỉa túc trực ở nóc các building chung quanh vận động trường và những đội SWAT trang bị tận răng.

Ngày này năm xưa...

27-2

1936

Tay bơi Willy den Ouden (Hòa Lan) lập kỷ lục thế giới cự ly 100 mét môn bơi tự do (freestyle: bơi sải) tại Amsterdam. Kỷ lục của Ouden tồn tại được 22 năm đến khi bị phá vỡ bởi kinh ngư Dawn Fraser của Úc năm 1956.

Willy den Ouden

Dawn Fraser

27-2

1960

Đội khúc côn cầu Mỹ lập được kỳ tích khi hạ đội khúc côn cầu Liên Xô với tỉ số sét sao 3-2 để giành huy chương vàng tại Thế vận hội Mùa Đông (Winter Olympics) năm 1960, tổ chức tại Squaw Valley, California, Hoa Kỳ.

Bàn thắng quyết định của đội Mỹ trước Liên Bang Xô Viết (1960)

Quảng cáo

→ Khoảng 115 triệu người xem qua truyền hình ở các giải Super Bowl. Năm nay người xem cao kỷ lục là 126 triệu. Do vậy chi phí quảng cáo Super Bowl cứ tăng mỗi năm. Chi phí cho một quảng cáo 30 giây khoảng 8 triệu đô. Mẫu quảng cáo đắt nhất mọi thời đại là ở giải Super Bowl 2022, Amazon đã chi 26 triệu đô la để chạy quảng cáo “Mind Reader”.

Vài con số về giá quảng cáo trên Super Bowl để bạn chuẩn bị khi cần đăng:

Super Bowl I, 1967 - \$37,500/30 giây

Super Bowl II, 1968 - \$54,500

Super Bowl III, 1969 - \$55,000

....

Super Bowl XXVIII, 1994 - \$900,000

Super Bowl XXIX, 1995 - \$1.15 triệu

.....

Super Bowl LIX 2025 - \$8 triệu

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

FEB 26

SHEBELIEVES CUP

NỮ HOA KỲ vs JAPAN

9:30 PM CST | SÂN SNAPDRAGON STADIUM, SAN DIEGO, CA, USA

MAR 20

CONCACAF

NAM HOA KỲ vs PANAMA

6:00 PM CDT | SÂN SOFI STADIUM, LOS ANGELES, CA, USA

Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemundo (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

* CST cũng là Central Time (CT)

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Về lại Sài Gòn, em có tìm anh trên những hàng cây

Bây giờ có ai hỏi tôi “nghĩ về Sài Gòn anh nhớ gì nhất”, tôi sẽ trả lời ngay “nhớ phố xá và những hàng cây”. Đúng vậy. Phố xá và những hàng cây của Sài Gòn một thời xa xưa làm sao quên được.

Một đêm đã lâu lắm rồi, trong ngôi nhà của Nguyễn Xuân Phước bên hồ ở Irving có trăng lên sau hàng cây, và tiếng hát khàn và tiếng đàn guitar Hoàng Ngọc-Tuấn, như tiếng kêu đường của những nghệ sĩ rách rưới lang thang. *Bài Hát Chào Hàng* và *Cái Đường Như Là*. Cả hai bài hát đều được viết ở Sài Gòn và hát ở Sài Gòn nhiều năm trước, khi anh cùng Hoàng Đình Bình rong chơi trong đối rách.

Và này em, em còn nhớ không, mưa Sài Gòn thời có hai kẻ yêu nhau, hình như cũng đã lâu lắm rồi, trước khi Cộng Sản vào chiếm Sài Gòn. Mưa như một khúc nhạc vui trên đường phố. Mưa xối xả, âm vang. Những hàng sao hàng phượng trút lá tới

bồi. Anh và em nép vào dưới một mái hiên nghe mưa chạy trên mái ngói. Tóc em ướt, áo em ướt và tiếng cười reo trong một khúc tremolos. Rồi mưa chợt tạnh, cũng bất ngờ như lúc bắt đầu... Người và xe lại hối hả băng băng trên đường phố. Nắng chợt ngời lên trên hàng cây.

Và rồi bỗng chốc Sài Gòn đổi chủ. Rạng đông ... Một rạng đông có mặt trời mọc nhưng mặt trời bị cắt cổ (soleil, cou coupé -Apollinaire). Và rồi nhiều người đã bỏ đi ... *Ôi Việt Nam / từng là nỗi đau xé trong tôi / sao tôi khóc lúc ra đi / phượng đỏ, một lời yêu dấu cũ / là lúc chia xa*. Từ chia tay với Sài Gòn, mới đó mà đã gần 40 năm. Bốn mươi năm là tính từ ngày anh bỏ nước ra đi, chứ tính từ ngày Sài Gòn phải đón dẹp râu và nón cối vào thì đã gần 50 năm. Năm chục năm, ôi lịch sử đã làm một cuộc chia ly lớn với hàng triệu người ly hương, trôi giạt nơi quê người. Kẻ sống người chết bao giờ mới gặp lại nhau.

Tiếng hát và ca từ của Hoàng Ngọc Tuấn gọi mình nhớ lại một thời khốn khó, tối tăm ở Sài Gòn, gọi lại cả những vẻ đẹp của đất trời một thuở.

Và rồi nhớ lại chỗ sân ga cũ trên đường Lê Lai xế bên bùng binh Sài Gòn, mình và Nguyễn Minh Diễm, Nguyễn Trung Dũng (ôi, hai bạn đều đã ra đi) ngồi rít thuốc lào và uống trà đắng của một cô bé lang thang từ Bắc vào. Đôi khi mình tìm tới các bạn trẻ, nam có nữ có, uống ly rượu đắng và đọc thơ cho họ nghe. Hình như trên góc đường Duy Tân chỗ gần

Con đường Duy Tân, cây dài bóng mát

Hồ Con Rùa.

Bên cạnh những khốn cùng tuyệt vọng ấy, may thay còn có đất trời và lòng người. Tất cả xen lẫn nhau, nhờ đó mới thở được, sống được dù là qua ngày. Những đêm đi dạy học chui về, bụng đói, nhìn trăng trên hàng cây trên đường Nguyễn Tri Phương hay dưới lòng sông Thanh Đa, đôi khi Nguyễn mỉm cười rưng rưng lệ. Và những bữa trưa, giữa hai lớp dạy, Nguyễn vào một con hẻm ở đường Duy Tân chỗ gần nhà Trịnh Công Sơn, ngồi uống tách cà phê nhìn nắng lấp lánh trên hàng sao và những bông dầu bay bay. Đó là những phút giây hạnh phúc hiếm hoi. Vậy mà em còn hỏi anh có theo em về Sài Gòn không? Ôi, làm sao anh trả lời em đây. PTNNgọc khi đi qua những con đường của thành phố Sài Gòn đã viết cho người yêu. “H. ơi! Với riêng em, cái khác của Sài Gòn hôm nay đơn giản chỉ là sự thay đổi của vài con đường, vài hàng cây từng in bóng anh thôi. Em kể cho mưa nghe. Rằng con đường ngày xưa anh đạp xe qua, quán xá nhỏ gầy, gió heo heo luồn về thàng Chạp... Bằng những hàng cây mà anh từng ví

Những hàng me trên đường Tự Do đầu thế kỷ 20

như rèm mi xanh, khép lại phố phường lúng liếng tà huy... Con đường ấy, hàng cây ấy nay đã không còn.”

Như thế đó. Riêng em, về thăm thành phố cũ, em có đi tìm lại hình bóng anh trên những chòm cây đường Duy Tân hay đường Gia Long không? Những con đường ngày xưa từng in dấu chân hai người bây giờ đã mang tên khác, những cái tên lạ hoắc đối với người dân miền Nam. Và những cây sao cây dầu, cây hoa

ngọc lan hay cây bông sứ máu ngày ấy liệu còn không hay đã bị đốn hạ? Thì làm sao em tìm thấy anh. Cả những quán cà phê ngày xưa, nghe nói cũng không còn nữa. Quán Chùa đã biến mất. Hân ở đường Đinh Tiên Hoàng Dakao cũng không còn. Và cả Hồng trước Viện Pasteur. Những tiệm sách ngày nào đã bị xóa tên. Nói chi tới rạp xi nê anh và em vào xem phim thời ấy (em còn nhớ không, rạp hết chỗ, anh và em được ngồi sát bên nhau ở bậc cầu thang trên cùng và... mi nhau, lêu lêu!). Đi tìm anh may ra em chỉ còn thấy dư ảnh ở những viên gạch vỉa hè và những ngọn đèn đường. Sài Gòn bây giờ không còn chim nữa, phải không em? Chim đã bay đi từ mùa ấy. Vậy thì, cho một lần trở về, khi chiều tha thẩn trong Vườn Chùa, em hãy nhặt giùm anh một bông ngọc lan hoặc bông sứ đỏ gởi cho anh. Đó là những bài thơ anh đã viết cho Sài Gòn, cho Việt Nam thời anh còn trẻ tuổi. Chỉ cần vậy thôi.

TN

...Và rồi bỗng chốc Sài Gòn đổi chủ - NGUỒN THEAMERICANCONSERVATIVE.COM

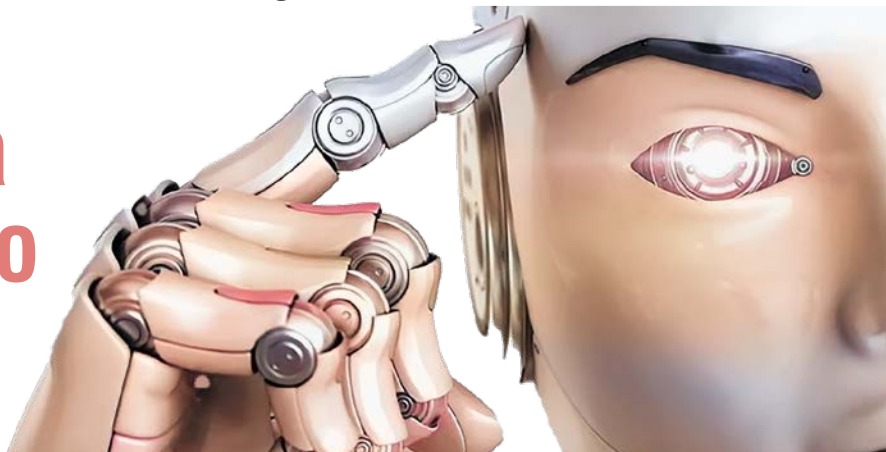
Trí tuệ nhân tạo (Artificial Intelligence - AI) không bắt đầu trong phòng thí nghiệm, mà khởi nguồn từ những câu chuyện khoa học viễn tưởng. Trong nhiều thập niên, người ta đã mơ ước tạo ra những cỗ máy có thể suy nghĩ và hành động như con người, nhưng phải đến thế kỷ 20, ý tưởng này mới bắt đầu có những nền tảng khoa học vững chắc.

Khởi phát của Trí tuệ nhân tạo

■ Năm 1950, nhà toán học Alan Turing (1912-1954) đã đề xuất một giả thuyết quan trọng: nếu con người có thể tiếp nhận thông tin (inputs) và sử dụng nó để đưa ra quyết định (outputs), thì cũng có thể program (lập trình) một cỗ máy làm điều tương tự. Đây là một bước ngoặt quan trọng trong việc định nghĩa trí tuệ nhân tạo, bởi nó đặt nền móng cho việc xây dựng các hệ thống có khả năng tư duy giống con người.

■ Đến năm 1955, hệ thống AI đầu tiên thực sự được tạo ra, dựa trên nguyên tắc cho đầu ra (outputs) của hệ thống được đưa trở lại làm đầu vào (inputs) mới. Cơ chế này giúp chương trình liên tục cải thiện khả năng tính toán, tương tự như cách con người học hỏi từ kinh nghiệm. Để kiểm chứng khả năng của hệ thống AI này, các nhà nghiên cứu đã yêu cầu nó giải quyết những bài toán mà đáp án đã được biết trước, để đánh giá độ chính xác và hiệu quả của AI trong việc xử lý thông tin.

■ Dù vậy, trong những năm đầu, AI vẫn bị giới hạn bởi khả năng tính toán của máy tính. Chỉ đến thập niên 1990, khi máy tính phát triển mạnh, AI mới có thể thực hiện những nhiệm vụ mà con người coi là đòi hỏi trí tuệ thực sự. Ví dụ điển hình là việc AI đánh bại đại kiện tướng cờ vua, chứng tỏ máy móc có thể đạt được mức độ tư duy chiến lược cao. Rồi AI còn được thử nghiệm trong các lãnh vực phức tạp hơn, như điều khiển xe đua vượt qua những địa hình sa mạc chưa được lập bản đồ trước đó.

■ Ngày nay, AI đã trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống hàng ngày. Một ứng dụng phổ biến nhất là trợ lý ảo (voice assistants), có thể hỗ trợ con người trong nhiều việc như tìm kiếm thông tin, điều khiển thiết bị thông minh và nhận dạng giọng nói. Tuy nhiên, những hệ thống này đòi hỏi một lượng lớn sức mạnh xử lý mà các thiết bị cá nhân như điện thoại thông minh hay loa thông minh không thể đáp ứng được. Vì thế, các lệnh từ người dùng thường được gửi qua internet đến các siêu máy tính để xử lý và đưa ra kết quả nhanh chóng.

■ Tiềm năng của AI là vô hạn. Với tốc độ phát triển hiện nay, AI hứa hẹn sẽ trở thành một trong những kỹ thuật quan trọng nhất trong tương lai, định hình cách con người sống và làm việc trong thế kỷ 21.

Disney World

thế giới trẻ thơ và kỹ nghệ giải trí

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Kỹ nghệ giải trí bao gồm nhiều lãnh vực, từ âm nhạc, kịch nghệ đến “trung tâm trò chơi” (tạm dịch từ “theme park”). Từ lâu lắm rồi, ta đã có những nơi tập trung các trò giải trí cho trẻ em lẫn người lớn. Giải trí là nhu cầu thiết yếu gần như làm việc, cả hai đều quan trọng cho sức khỏe, đầu óc được nghỉ ngơi sau khi cày cuốc cật lực. Không lạ là thế giới có cả một ngành kỹ nghệ rầm rộ dành riêng cho việc giải trí. Bài viết ngắn này chỉ đề cập đến ngành giải trí của trẻ em, đỉnh đấm nhất là Disney World.

Walt Disney World Resort (cũng được gọi là Walt Disney World hay Disney World) là một trung tâm giải trí mệnh mông, khoảng 20 dặm từ trung tâm thành phố Orlando, tiểu bang Florida, mở cửa đón khách hàng vào năm 1971. Disney World nằm trên một vùng đất rộng đến 25,000 mẫu đất (39 dặm vuông) và họ mới chỉ sử dụng khoảng một nửa lượng đất trời bao la ấy. Sơ sơ 20 ngàn dặm vuông kia bao trùm một quần thể vừa chỗ chơi cho trẻ em, sân

golf, khách sạn, hàng quán, cửa tiệm thương mại đến trung tâm hội thảo... Muốn chơi thì ra mấy “theme park” như Magic Kingdom, Disney Land ... cho con nít, cha mẹ chúng và người chưa muốn già. Khách hàng “nhỡ nhỡ” thì chọn “Experimental Prototype Community of Tomorrow” (EPCOT). Muốn dân gân cốt thì qua mấy sân thể thao, thể dục ... Tóm lại là đủ thứ thập cẩm để *vừa lòng khách đến, vui ý khách đi* [để còn trở lại]; cần hay thích món gì cũng được cung cấp đầy đủ. Chủ nhân cứ thông thả đếm bạc tỷ.

Xuất phát từ Disneyland

tại Anaheim, California, mở cửa năm 1955, thiếu đất đai để khuếch trương trung tâm thương mại ấy nên cha đẻ Walt Disney tìm đất mới và ông cụ đi tuốt sang miền đông mà bắt đầu “The Florida Project”. Ông Walt qua đời năm 1966 khi giấc mộng chưa thành nên người anh, ông Roy Disney tiếp tục, chuyển giấc mơ ấy thành hiện thực. Từ khái niệm xây dựng một thành phố sinh sống theo lối mới, “Experimental Prototype Community of Tomorrow”, dự án Florida không còn là “một cộng đồng mới” mà bắt đầu từ Magic Kingdom, tựa tựa như Disneyland,

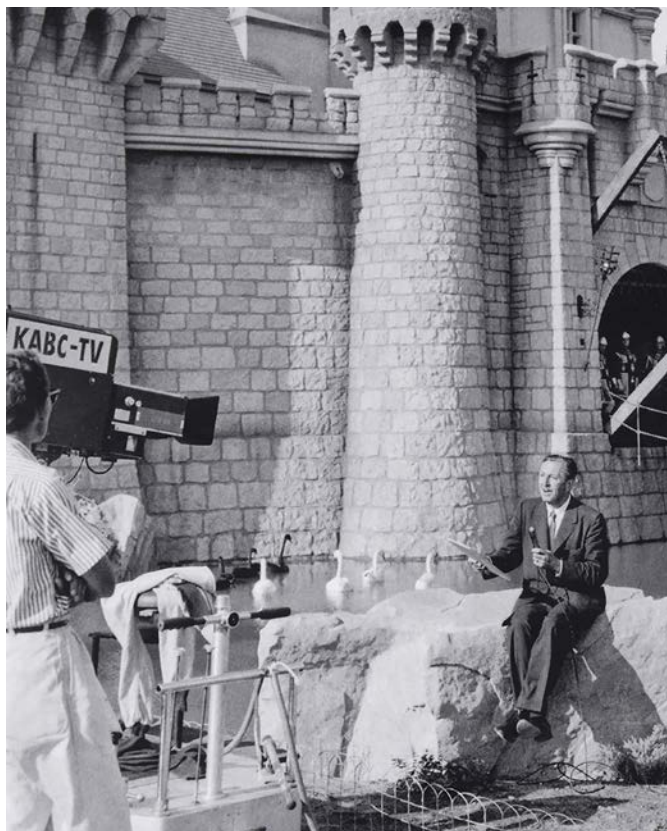
rồi EPCOT năm 1982, Hollywood Studios (the Disney-MGM Studios Theme Park) năm 1989, và Animal Kingdom năm 1998. Các “theme park” này được gom chung dưới tên Walt Disney World để ghi nhận công sức của chủ nhân đầu tiên nhưng bá tánh vẫn gọi ngắn gọn là Disney World.

Mua bán gần 40 ngàn dặm vuông đất đai, mệnh mông như một thành phố, không phải là điều dễ dàng. “Nó” là một dự án khá bí mật, tính toán theo chương trình tuần tự từng bước. Để tránh sự chú ý của bá tánh, kể cả những tay phát triển địa ốc luôn đánh hơi xem vùng đất nào còn rẻ

và đáng đầu tư, Disney World âm thầm chế ra nhiều công ty trên giấy tờ để tiện việc mua bán [kéo chủ đất tăng giá hoặc bị tranh giành] và rinh về công ty mẹ khoảng 27,443 mẫu đất, cỡ 43 dặm vuông hay 110 cây số vuông. Tính toán kỹ càng đến độ sau khi ký kết hợp đồng mua đất với chủ nhân, Disney World thông thả chờ cho đến khi mua gần xong các lô đất trong tầm ngắm, họ mới hợp thức hóa các giấy tờ của sở hữu chủ. Lúc ấy, khi tên tuổi của chủ đất mới được ghi chép trên sổ bộ hành chánh, công khai trước bàn dân thiên hạ, bá tánh mới “ô” lên hiểu ra mục đích

Lâu đài Sleeping Beauty đang xây dựng năm 1954 và khai trương vào năm sau.

Walt Disney trả lời phỏng vấn truyền hình (1955)

[xây cất một trung tâm giải trí]. Thì ra các lô đất mênh mông kia [tưởng rằng do các công ty nhỏ nhỏ mua lẻ tẻ] đều được Disney World thu tóm. Tạm hiểu là làm ăn bí mật nên Disney World đã thành công khi mua được một lượng đất đai khổng lồ, đất hoang chưa khai thác, với giá rẻ mạt như 100 Mỹ kim/ mẫu!

Với sự cạnh tranh từ những công ty kình cang như Ford, the Rockefellers, và Howard Hughes [mua đất để đầu tư, xây cất hãng xưởng khi phát triển] chưa kể chính phủ Hoa Kỳ, qua NASA, để mở rộng Kennedy Space Center, Disney World đã thắng một ván cờ lớn khi hoàn tất bước đầu quan trọng của “The Florida Project”.

Ngày 15 tháng Mười Một, năm 1965, Disney

TT Reagan (lúc còn là xướng ngôn viên truyền hình) đang tường thuật tại Disneyland hồi tháng 7 năm 1955. (ẢNH GETTY IMAGES)

World khai trương, mở cửa đón khách: “địa điểm thu hút nhất của Florida”. Đến năm 2018, Walt Disney World chiếm giải quán quân của “nơi nghỉ mát được thăm viếng nhiều nhất trên thế giới”, trung bình, 58 triệu khách hàng mỗi năm. Trung tâm giải trí này cũng là công ty thuê

muốn nhiều nhân viên nhất của Hoa Kỳ. Nhiều thứ “nhất” như thế, rùm beng như thế nên không lạ là Disney World được xem như một loại “văn hóa dân gian” (tạm dịch từ “popular culture” của Hoa Kỳ).

Sở hữu một lượng đất đai mênh mông như thế nên năm 1967, Disney

World thừa thắng xông lên, thành lập luôn cả một “quận hạt” tư hữu “the Reedy Creek Improvement District”; ngày nay là Lake Buena Vista. Quận hạt tư nhân chủ nhân được phép khai thác đất đai mà không phải xin phép chính phủ địa phương. Nôm na là luật lệ về việc sử dụng

Những bức tranh khảm trên tường nằm xuyên qua cổng vòm của lâu đài thật lộng lẫy. Mô tả câu chuyện Cô bé Lọ Lem, được thiết kế bởi nghệ sĩ Disney Dorothea Redmond và được chế tác bởi nghệ nhân khảm Hanns-Joachim Scharff.
NGUỒN: TOURINGPLANS.COM/BLOG

đất đai của Florida không được áp dụng trên “lãnh thổ” của Disney World, đất tư nhân. Chưa hết, Disney World còn được phép bán “cổ phần không thuế”, Tax-free bond, cho các chương trình phát triển trên đất đai của công ty này. Disney World thắng lớn!

Ngày “xa xưa” ấy, năm 1971, giá vé vào cửa là 3.5 Mỹ kim, trẻ em dưới 18 chỉ trả 2.5 Mỹ kim và 1 Mỹ kim cho nhi đồng dưới 12 tuổi. Đến nay thì giá vé rẻ nhất là 119 Mỹ kim/người (trên 10 tuổi), gia giảm theo số ngày và mùa thăm viếng, đi chơi nhiều ngày và vào mùa vắng khách thì giá vé rẻ hơn.

Đang ăn nên làm ra thì chương trình làm ăn của Disney World bỗng khựng lại. Bắt đầu từ chuyện *lời qua tiếng lại* khi sếp lớn của Disney World lên tiếng chê trách chính sách [mới] kiểm soát giáo dục qua việc loại bỏ những sách vở liên quan đến các đề tài đồng tính, tình dục / phá thai cũng như [kỳ thị] chủng tộc giảng dạy tại trường học. Ông thống đốc nổi đóa bèn xoay qua trả đũa, khởi đầu với việc thuế má.

Sau mấy chục năm đặc lợi, thụ hưởng khá nhiều quyền lợi từ quy chế giảm thuế lợi tức [tiểu bang] đến “tự trị” [trên “lãnh thổ”], tháng Tư năm 2022, thống đốc Ron Desantis

ký sắc lệnh xóa bỏ “quyền tự trị” của Disney World, mọi chương trình phát triển đất đai đều phải xin phép chính phủ như mọi lô đất lớn nhỏ khác. Tạm hiểu là mọi dịch vụ tại Disney World đều chịu khám xét, thẩm định của các cơ quan chính phủ như mọi ngành buôn bán làm ăn khác. Điển hình là hệ thống xe điện chạy chung quanh các trung tâm giải trí cũng như các máy móc điều khiển các trò chơi. Tạm hiểu là các đặc lợi dành cho những công trình đầu tư lâu dài vào tiểu bang Florida của Disney World bị chấm dứt.

“Chiến tranh” bắt đầu với *bánh ít và bánh quy*.

Disney World kiện ông DeSantis về việc vi phạm tự do ngôn luận, như mọi cá nhân, Disney World cũng có quyền nói lên ý nghĩ ngay cả khi chỉ trích hành động của chính phủ. Disney World cũng kiện Florida vi hiến, luật pháp [tiểu bang] cho tư nhân quyền tư hữu, đã “trở mặt” sau khi thỏa thuận về các đặc lợi để công ty chịu đầu tư và khai thác đất tư. *Kiểu qua sông đánh đấm thuyền*. Disney World mang lại tiền bạc, công việc làm..., thu hút dân nhập cư qua các chương trình đầu tư bạc tỷ. Đưa tên tuổi Florida vào thế giới thần tiên của nhi đồng [và cha mẹ chúng] qua Mickey Mouse. Biến

các lô đất sinh lầy, hoang địa thành trung tâm giải trí có tính cách quốc tế! Mang lại nhiều lợi ích cho tiểu bang và cư dân như thế mà chính quyền lại xoay lưng xé hợp đồng?

Chưa hết, Disney World xếp xó chương trình phát triển đất đai như xây cất các chung cư dành cho nhân viên, hệ thống vận chuyển giữa các chung cư và trung tâm giải trí. Dự án ấy trị giá khoảng 2 tỷ Mỹ kim và sẽ giải quyết phần nào tình trạng khan hiếm chỗ ở tại Florida nhất là những chung cư giá thuê mướn rẻ. Dân nhập cư đông, thiếu chỗ ở nên giá nhà lên vù vù, nhà bán cũng

như nhà thuê. Disney World có khoảng 80 ngàn nhân viên, nhân công trong ngành cung cấp dịch vụ hầu hết lương thấp nên khó lòng thuê mướn nhà của riêng rẽ. Khi chỗ ở thuê giá thấp, lại được cung cấp phương tiện di chuyển đến nơi làm việc, Disney World sẽ dễ dàng thu hút nhân viên mới và giữ chân nhân viên cũ ở lại với công ty.

Ấy là chưa tính đến các dự án “ăn theo” khác, mở siêu thị, cửa tiệm, hàng quán, trường học... gần các chung cư kể trên. Ít ra là chương trình phát triển kia dự đoán như thế. Nghĩa là cuộc đấu khẩu giữa ông DeSantis

và Disney World đã và đang ảnh hưởng đến chính họ và những người chung quanh. Túi bạc của Disney World bị thu hẹp một phần và ảnh hưởng chính trị của ông thống đốc [sắp hết nhiệm kỳ] cũng phai nhạt vì tiểu bang mất toi một món lợi lớn.

Cuộc chiến tranh đang tiếp diễn, hẳn chỉ chấm dứt sau khi ông thống đốc mãn nhiệm?

Disney World là một thế giới thần tiên của trẻ em, hầu như đứa trẻ nào cũng thích Mickey Mouse chưa kể một số người lớn vẫn chuộng các chuyến nhào lộn trong không gian. Người già em bé đều được rong chơi

thỏa thích nên họ tiếp tục hoài khi túi tiền rủng rỉnh, cho phép tiêu xài. Đằng sau các hình tượng dễ thương, hiền lành... là cả một công ty kèn càng, dẫn đầu kỹ nghệ giải trí [trẻ em] với đầy đủ các bộ óc tính toán, hoạch định chương trình làm ăn buôn bán lâu dài. Chỉ kiếm được bạc nếu đáp ứng đúng thị hiếu của khách hàng.

Công ty nào cũng thế, cũng buôn bán kiếm lợi. Khi cách làm ăn của họ hợp pháp, an toàn cho nhân viên, không gây tổn hại cho xã hội chung quanh thì Đế Mền ủng hộ. Tại sao lại không, bạn nhỉ?

TLL

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ
20-02-2025 - 26-02-2025

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
CHINA AIRLINES	3	SJC, LAX, TPE	\$1.065
EVA AIR	3	SJC, LAX, TPE	\$1.077
AMERICAN AIRLINES	2	LAX, HND	\$1.368
QATAR AIRWAYS	1	DOH	\$1.407
CHINA AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.436
BRITISH AIRWAYS	2	LGW, DOH	\$1.455
AMERICAN/CATHAY	2	SFO, NRT	\$1.470
JAPAN AIRLINES	1	NRT	\$1.512
UNITED AIRLINES	2	DEN, NRT	\$1.522

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOÁI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$25,190 VN ĐỒNG
EURO	\$25,939 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,472 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$15,676 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$160.54 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1 USD	152,308 YEN NHẬT
	0.95298 EURO
	0.79336 BẢNG ANH
	1.41660 CANADA
	0.89899 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

27/2/1927

Ngày 27 tháng 2 năm 1927, là ngày sinh của Chuẩn Tướng Huỳnh Văn Lạc, Tư lệnh Sư đoàn 9 Bộ binh VNCH.

Ông sinh tại tỉnh Phú Yên, từng làm sĩ quan tùy viên cho Tổng thống Ngô Đình Diệm. Sau 75, ông ở lại với chiến hữu và nhận án tù 13 năm. Tháng 2 năm 1994, ông sang Mỹ theo diện H.O, định cư tại Sacramento, tiểu bang California.

27/2/1939

Ngày 27 tháng 2 năm 1939, là ngày sinh của nhà thơ Nguyễn Chí Thiện, là một nhà thơ và nhà bất đồng chính kiến, ông bị CS Hà Nội giam tổng cộng 27 năm. Tháng 1 năm 1995 ông được xuất cảnh sang Hoa Kỳ qua sự vận động của Đại tá Không quân Hoa Kỳ Noboru Masuoka. Ông mất ngày 2 tháng 10 năm 2012 tại Santa Ana, Quận Cam, California, để lại cho đời tập thơ "Hoa Địa ngục" nổi tiếng.

BÁNH BÈO

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thược ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Phẩm chất giáo dục tệ không phải là không có lý do, hồi xưa thì “giáo viên tiếp khách cũng là nhiệm vụ chính trị”, nay thì...

"ĐIỀU ĐỘNG GIÁO VIÊN PHẢI NHƯ QUÂN ĐỘI, ĐIỀU ĐI LÀ PHẢI ĐI, KHÔNG ĐI THÌ NGHỈ VIỆC."

Trần Quang Phương - Phó Chủ tịch Quốc hội CSVN

Vấn đề là ai là người có thu nhập cao thì ông không nói rõ, nếu là quan thì không cần tới 20 năm đâu... (Nói thêm: Tổng năm 2024, thu nhập bình quân tháng của người lao động Việt là 7.7 triệu VND, khoảng hơn 300 USD)

"VIỆT NAM CHỈ CÒN 20 NĂM NỮA ĐỂ ĐẠT ĐƯỢC NƯỚC PHÁT TRIỂN CÓ THU NHẬP CAO, THU NHẬP BÌNH QUÂN ĐẦU NGƯỜI 15,000 USD/THÁNG."

Tô Lâm - Tổng bí thư CSVN

Bỏ hết thì cách vài bữa ai lên bục nói “tiền/vàng/đô-la trong dân còn nhiều”?

"PHẢI LOẠI BỎ PHẦN TỬ XẤU KHỎI HỆ THỐNG NGÂN HÀNG."

Phạm Minh Chính - Thủ tướng CSVN

"VÀNG TRONG DÂN LÀ VÀNG CHẾT, KHÔNG KHUYẾN KHÍCH NGƯỜI DÂN GIỮ VÀNG."

Nguyễn Thị Hồng - Thống đốc của Ngân hàng Nhà nước

Nạn nhân...

Ai cũng là nạn nhân trong câu chuyện của mình ... Nhưng đôi khi, người ở ngoài chưa chắc nhìn ra đâu là nạn nhân!

Cô gái tên Quỳnh Trang và nhiều cô gái khác kêu cứu vì nạn nỉ Oksana Tsialiuk xóa ảnh của các cổ mà Oksana Tsialiuk không xóa
- NGUỒN: FACEBOOK

DU UYÊN
SAIGON, VN

C hụp lén có xấu k h ô n g ? Có thể xấu có thể không. Ở Việt Nam, nhiều cảnh khổ, và vô số tấm hình chụp lén đã giúp nhiều số phận bản cùng đổi đời, bởi tấm ảnh đó được người tốt bụng nhìn thấy.

Nhiều tấm ảnh chụp lén cũng giúp công an phá được án, tội phạm bị bắt. Ngoài ra, nhiều tấm hình chụp lén cũng cho thiên hạ thấy nét/hành động xấu xí của một số người. Dĩ nhiên, không phải ai cũng cảm máy ảnh/điện thoại lên chụp người

dừng với một tấm lòng tốt là chụp một bức ảnh đẹp, một hoàn cảnh khó khăn, một chuyện chướng mắt ... Đạo quanh các mạng xã hội ở Việt Nam, dễ dàng thấy những tấm hình chụp lén dính kèm lời chú thích rất là vô văn hóa kiểu như “ngon không anh em”, “vợ của ai vào nhận”... bên dưới bài viết sẽ là hàng loạt những bình luận khiếm nhã bình phẩm về một người mà họ không quen biết... Có cả những nhóm chuyên đăng các ảnh chụp lén phụ nữ, đàn ông những phút hổ hênh như thế. Dầu Việt Nam cũng như các nước phát triển đều có những luật lệ riêng cho quyền riêng tư cá nhân và chụp ảnh/quay phim lén một cá nhân mà không được sự cho phép có thể bị phạt tiền hoặc tù tùy theo mức độ giới của luật sư (mà nạn nhân đó thuê khi kiện người chụp hình/quay phim lén). Nhưng ở Việt Nam, các vụ kiện dân sự như vậy rất ít khi diễn ra, vì nạn nhân ngại phiền, ngại mất thời gian và không tin pháp luật đứng về phía mình khi bản thân không nhiều tiền và nhiều mối “quan hệ mạnh”.

Ở nhiều nơi có luật lệ về quyền riêng tư rất nghiêm khắc, không chỉ là hình ảnh cá nhân, tấm ảnh chụp phong cảnh mà dính nhà người khác cũng có thể bị kiện tụng. Hồi xưa, một người bạn tôi nói rằng Tây rất thích qua Việt Nam, không phải vì ưa dân Việt hay văn hóa Việt mà do nó thấy qua đây... sướng, nhất là chụp hình. Từ người nông dân cho tới bác xe ôm, cô nữ sinh... cứ thấy Tây đưa máy lên là họ cười (“ta” đưa máy ảnh lên thì... hên xui). Việt Nam có thời còn được coi là “thiên đường của cái giải thưởng nhiếp ảnh” cũng bởi sự “hiếu khách” của người Việt.

Gần đây, có một nữ du khách tới từ Belarus, hiện đang làm việc tại Hà Nội tên Oksana Tsialiuk, cô ở Hà Nội cũng đã khá lâu, tự xưng là “Aksana Tsialiuk Street photographer” và trang cá nhân của cô cũng thể hiện điều đó. Mỗi ngày cô đều đăng hình ảnh các chàng trai, thiếu nữ ở bất cứ nơi đâu cô đi ngang qua. Cô đi du lịch nhiều nơi tại Việt Nam và luôn tự tin với: khẩu hiệu: “Tôi sẽ thể hiện cho bạn thấy bạn đẹp đến nhường nào”.

Tuy nhiên, khi bức ảnh của cô thật sự được lan tỏa khắp nơi trên cõi mạng và trong giới trẻ ở Việt Nam (đặc biệt là ở Hà Nội) thì nhiều nhóm

Một người lính canh gác cũng phản ảnh - NGUỒN: OKSANA TSIALIUK

dành cho giới trẻ cho rằng Việt Nam bắt đầu có một hội chứng rất mới được gọi tắt là SBOCA - Tạm dịch: “Hội chứng sợ bị Oksana chụp ảnh”.

Câu chuyện bắt đầu bởi một bạn nữ có tên Quỳnh Trang - ở Hà Nội. Một bữa đẹp trời, Quỳnh Trang đăng liên tiếp nhiều video kêu cứu cộng đồng mạng vì cô Oksana Tsialiuk chụp hình lén, hình Trang được Oksana “ưu ái” đăng lên trang cá nhân, lượt “views (người xem)” rất nhiều. Nhưng do bị chụp một cách bị động, không tạo dáng, không có “filter làm đẹp”, cũng không có ánh sáng tốt ... tất cả “thiên thời, địa lợi, nhân hòa” khiến cho hình

ảnh Quỳnh Trang do cô Oksana chụp khác xa hình ảnh Quỳnh Trang thường đăng trên mạng xã hội, Quỳnh Trang không muốn điều đó, nên đã nhắn tin cô Oksana với mong muốn được gỡ video có hình ảnh mình xuống. Thật bất ngờ, Quỳnh Trang bị Oksana chặn (block), hình ảnh Quỳnh Trang vẫn tiếp tục nằm trên trang cá nhân Oksana mặc kệ Quỳnh Trang kiên tục ra tín hiệu “S.O.S”. Ngoài ra, bên cạnh số ít cư dân mạng Việt Nam đồng cảm với Quỳnh Trang, rất-rất-rất nhiều bình luận bắt nạt dành cho cô nàng, cho rằng Quỳnh Trang quen xài “app chỉnh ảnh” nên không

chấp nhận con người thật của mình. Câu chuyện lan tỏa, nhiều người cũng tràn vào trang cá nhân của Oksana khuyên cô xóa hình, nhiều “nạn nhân” khác cũng đăng lên mạng xã hội những bài viết bất bình vì bản thân từng bị Oksana chụp hình không được đẹp, tuy nhiên khi yêu cầu xóa thì bị cô gái này chặn (block).

Không chỉ các bạn gái, các bạn nam cũng hơi sợ tài chụp ảnh của nữ du khách xinh đẹp Oksana Tsialiuk. Ví dụ một bạn nam tên Huấn, đang đi “nghĩa vụ quân sự”. Một hôm, Huấn đang đứng gác ở T66 (Nhà khách Bộ Quốc phòng) thì được Oksana tặng... ảnh. Cô cũng đăng video quá trình chụp ảnh và tặng tấm ảnh in liền tay cho anh lính trẻ lên mạng xã hội, cộng đồng mạng lần này đồng loạt cảm thương cho... người bị chụp, vì nhìn Huấn (trong ảnh) như một chú bộ đội thời còn nạn đói, trong khi hình ảnh Huấn đăng trên mạng cho thấy cậu cũng to cao, mạnh khỏe so với bạn cùng lứa.

Lần này, các bình luận hung dữ đã tràn vào trang cá nhân của Oksana Tsialiuk. Ban đầu cô nàng tỏ ra rất đánh đá, không chịu khuất phục, giữ nguyên hình ảnh “nạn nhân” trên trang cá nhân như một lời thách thức, sẵn sàng cãi tay đôi với các

bình luận công kích. Ví dụ như:

Cư dân mạng: *Xin chào, tôi cũng thích ảnh của bạn, nhưng tôi nghĩ, sau khi bạn chụp ảnh ai đó, bạn có thể cho họ biết và đề nghị đăng lên mạng xã hội, điều này sẽ giúp bạn tránh xa những rắc rối không đáng có.*

Oksana Tsialiuk: *Tại sao bạn không nghĩ đến việc bạn đăng ảnh khỏa thân lên mạng xã hội? Có thể điều đó khiến ai đó khó chịu. Tại sao bạn không hỏi mọi người về điều đó?*

... Tuy nhiên, với “trình độ” cãi nhau “top 1 thế giới” của cư dân mạng Việt Nam, Oksana Tsialiuk đã thua cuộc. Cô đã tắt bình luận ở các trang cá nhân, xóa những hình ảnh trên và đăng các video khóc lóc, tự nhận bản thân bị “bắt nạt”, Oksana Tsialiuk nói: “Mọi thứ tôi làm đều xuất phát từ trái tim của tôi. Tôi thực sự thích công việc của mình. Tôi rất xin lỗi nếu ai đó cảm thấy tồi tệ khi họ nhìn thấy những bức ảnh của tôi và thấy rằng nó xấu. Tôi xin lỗi nhưng mà tôi thích vậy.”

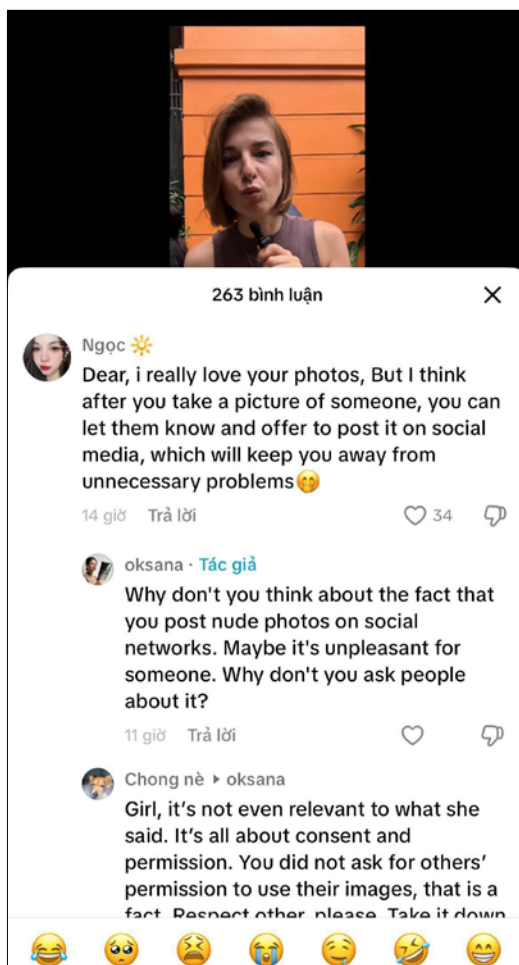
Nếu người chụp là người Việt Nam, không phải một nữ du khách tới từ Belarus - chắc chắn 100% là cư dân mạng đã tể sống “nhiếp ảnh gia đường phố” trên, đôi khi công an cũng “mời” người chụp ảnh xấu “gây hoang mang dư luận” lên phường giải trình (đã xảy ra nhiều tiền lệ). Tuy nhiên, có lẽ do Oksana Tsialiuk là du khách, mà dân Việt mình hiếu khách, nên nhiều

người vẫn bênh cô nàng này rất nhiều. Như một người (viết hay - tôi thường đọc) trên mạng xã hội đã viết:

“Đám đông điên cuồng - Phạm Thành Nhân

(Du Uyên mạn phép cắt bớt phần giới thiệu vì hơi dài) Một ngày như nhiều ngày, cô xách máy ảnh đi lòng vòng, chụp phố xá đông vui. Ngang qua, hình như là, T66 (Nhà khách Bộ Quốc phòng), cô chụp ảnh anh lính đang đứng gác và gởi tặng tám ảnh ấy cho anh lính. Nếu câu chuyện chỉ dừng lại ở đây thì thật tốt đẹp (Ái chà, nhiệm Minh Tuệ rồi). Nhưng không. Cái gọi là cộng đồng mạng trên Facebook, TikTok, sau khi xem tám ảnh anh lính đã xông vào tận trang cá nhân của Oksana để tấn công cô, cho rằng cô chụp anh lính quá xấu. Một số page còn chế lại ảnh cô để bôi riếu.

Ủa, alô, cô đã làm gì sai để bị đối xử như vậy? 10 năm đi dạy nhiếp ảnh, gã vẫn hay đùa với học trò: “Ảnh đẹp là do mẫu đẹp.

Oksana Tsialiuk vừa khóc vì cho rằng mình bị bắt nạt, cũng vừa bắt nạt người khác qua các bài viết và bình luận - NGUỒN: OKSANA TSIALIUK

Em bé xếp dép và Nghĩa Phạm

VCA

Cậu bé bụi đời 5 tuổi (làm nghề lượm ve chai) xếp dép giúp những người bạn đồng trang lứa (được học mẫu giáo và đang đi dã ngoại) - bức ảnh chụp lên giúp cậu bé bụi đời được tới trường, mẹ cậu có việc làm đáng hoàng

- NGUỒN: KENH14.VN

Ảnh xấu là do thên chụp ảnh hông có tâm", là vì thời nay dân ta rất sẵn lòng nhìn mình thật ảo sau khi qua 7749 cái app chỉnh sửa (đến mức người ta gặp nhau, bảo: "Mấy đứa viết app chỉnh ảnh nợ chúng sinh một lời xin lỗi". Hiếm ai chấp nhận mình như vốn là, tức là mất lòi, mặt rỗ, đen đúa... Thì đó, bạn cứ nhìn hình mấy cô đăng trên Facebook mà coi, rồi đi kiếm mấy cô đó nhìn cho tận mắt. Nhưng mấy ảnh chuyên nghiệp không biết nói dối, không có tích hợp AI để kéo dài chân, cà da mặt, bóp cằm v-line... như mấy cái điện thoại, nhất là điện thoại xuất xứ Chị Na.

Nhớ có lần, người ta đăng cái hình meme chụp quảng trường Thiên An Môn ngày 4-6-1989 bằng điện thoại Tàu và trên hình không có chiếc xe tăng nào cả. Mấy ảnh chuyên nghiệp nhìn mọi thứ y như chúng vốn thế, nhất là ở thể loại ảnh đường phố. Khi chụp

anh lính, cô cũng không sáng tác ảnh nghệ thuật (vì trong ảnh không cho thấy sự dàn dựng nào, chỉ đơn giản là giờ máy lên và bấm) nên anh lính thế Lào sẽ ra thế Ý. Kể cả cô Oksana có chụp ảnh xấu đi nữa thì cái văn hóa nào cho phép ta xông vào nhà cô bẻ bai cô, thậm chí đòi đuổi cổ cô khỏi Việt Nam, hăm "đừng để tao thấy mày trên đường" ... đến mức cô phải tắt tính năng bình luận để dân ta khỏi trút rác vào nhà cô. Thưa quý ông quý bà, đó là lời lẽ và hành vi của những con người Việt Nam hiền hòa, mến khách, trên đất nước có 4,000 năm văn hiến đó ư?

Mà, đây cũng không phải lần đầu dân ta thể hiện "tâm vóc văn hóa" của mình theo cách ấy. Thi hoa hậu, ta xúm vô xía xối hoa hậu nước bạn. Đá banh, ta kéo nhau vô trang của trọng tài chửi rủa và nhiều trường hợp nữa. Thậm chí, như vụ ở Bảo tàng Lịch sử Quân

sự Việt Nam, những đứa trẻ chưa ráo máu đầu đứng giờ ngón tay thối lên chụp ảnh trước một lá cờ. Luột một vòng mạng, từ chuyện cái chùa dựng mô hình ngạ quỷ đến chuyện bộ hành của anh Minh Tuệ, chuyện rước con "ciu" siêu to khổng lồ ở lễ hội Ná Nhèm, chuyện cô Oksana ... gã tin rằng dù có chi 350 ngàn tỷ cũng chẳng thể chấn hưng văn hóa như các quan nói được đâu." -

Hết trích.

Tôi trích bài viết của một người thường viết hay vì tôn trọng độc giả, trên mạng xã hội trong nước có vô số bài miệt thị nạn nhân và bệnh nữ nhiếp ảnh gia trên một cách khó coi. Bản thân tôi, dầu chụp đẹp hay xấu, chụp lên tôi là tôi không thích, tôi tin là đa số nhân loài cũng như vậy. Nên, dầu hay đọc tác giả trên, nhưng lần này tôi thất vọng, anh ta đặt ra vấn đề sai từ nút áo đầu tiên.

Rất nhiều người Việt đều

có tật lạ lòng: Như cùng là ăn xin (ở Việt Nam), nhưng người có-gương-mặt-giống-Tây mà ăn xin, thường được cho số tiền nhiều hơn người ăn xin là "ta", buôn bán dạo (ở Việt Nam) thì một người có-gương-mặt-giống-Tây sẽ được mua nhiều hơn và được chú ý hơn là "ta", tiệm ăn (ở Việt Nam) nào có phục vụ có-gương-mặt-giống-Tây là nhất định sang và xịn... Rất nhiều cô gái Việt ôm quả đắng khi lấy nhầm người có-gương-mặt-giống-Tây nhưng không phải từ các nước phát triển ... Cùng là giờ máy lên chụp, nhưng là "ta" có khi bị mấy mợ, mấy bà xú "Dầu không thanh lịch cũng người Tràng An" mắng té tát, quăng đồ tạt nước. Cũng là giờ máy ảnh, nhưng là mấy anh-chị có-gương-mặt-giống-Tây thì lại cười toe toét.

Niềm tự ti dân tộc của dân tộc mình nó đông hơn niềm tự tôn thì phải? Nạn nhân chính trong câu chuyện này không phải là những cô gái, chàng trai bị chụp hình không ưng ý, mà là chính chúng ta...

DU

Suy Đi Ngẫm Lại

Trong giao tiếp hàng ngày với mọi người, cần dùng đến trí. Nhưng ta ít bị sai lầm hơn nếu biết nghe tiếng nói của lòng mình.

LECOMTE DU NOUY

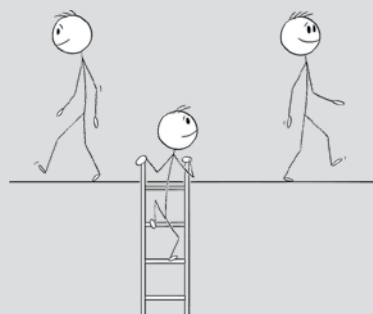
Anh phải tự giúp anh trước.
Trời sẽ giúp anh sau.

LA FONTAINE

Chiến trường thử thách lòng dũng cảm. Con giận thử thách người khôn ngoan. Khó khăn thử thách bạn bè.

TỤC NGỮ NGÀ

MINH HẢI

Trong những cuộc gặp gỡ ngoài đời, đôi khi bạn phải đóng vai trò giới thiệu người này với người khác. Nguyên tắc chung là giới thiệu người nam với người nữ, người ít tuổi với người lớn tuổi, người địa vị thấp với người địa vị cao hơn. Nói chung là như vậy, ngoài ra trong những trường hợp khác bạn sẽ xử sự tùy theo hiểu biết và sự lịch lãm của mình.

- Bạn đừng quên giới thiệu tên mình, đừng để đối tượng phải đoán mò hoặc ấp úng khi trò chuyện. Tốt hơn hết là bạn vui vẻ bước tới, bắt tay và xưng tên tự giới thiệu.

- Trường hợp quên tên người, bạn nên nói ngay "Xin lỗi, anh là..." Và người kia cũng đừng lấy việc quên tên này làm điều phật lòng mà nên mau mắn nói tên mình. "Tôi là Toàn..." Và bạn sẽ nói: "Dạ, anh Toàn, thưa anh đây là anh Hùng..." Thật ra, quên tên một người không phải là lỗi lầm lớn lao. Nhiều người sẵn sàng nói tên của họ để được giới thiệu thay vì đứng ngơ ngác giữa đông người.

- Trường hợp bạn phát âm sai tên

Giới thiệu và tự giới thiệu

người đối diện (điều này dễ xảy ra khi đó là một tên ngoại quốc), bạn phải xin lỗi ngay, lặp lại tên đó cho chắc ăn rồi tiếp tục giới thiệu.

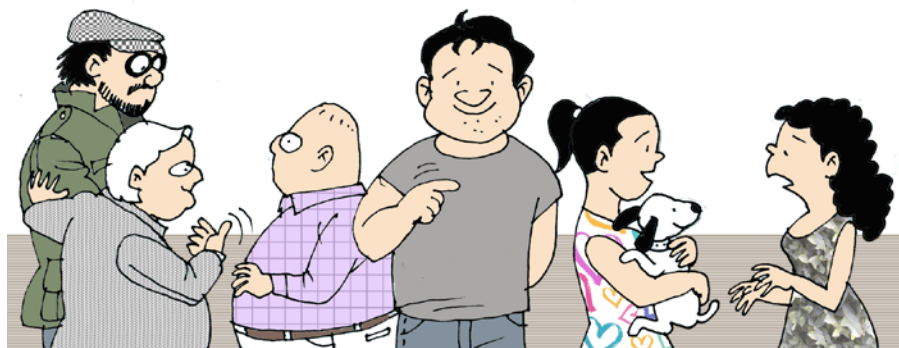
- Cũng có khi bạn nghe không rõ tên người bạn muốn giới thiệu (thường là một tên ngoại quốc), bạn nên hỏi lại cho chắc rồi lặp lại cho người đó nghe, sau đó mới chuyện trò xã giao.

- Khi bạn biết tên mình khó đọc, khó nhớ hoặc cách viết hơi đặc biệt (Lang-Lan, Gioanh-Roanh-Doanh, Rật-Ruật-Dật...) thì bạn nên nói ngay cho người ta biết trước khi giới thiệu

- Nguyên tắc cơ bản của việc giới thiệu và tự giới thiệu là tạo sự thoải mái, thân tình trong lúc tiếp xúc, trò chuyện. Vậy nếu sự chào hỏi và trao đổi của bạn tạo được tình cảm ấm áp, vui vẻ và duyên dáng thì sá chi một hai lỗi nhỏ, đừng nên lấy đó làm điều.

Ngoài ra, khi giới thiệu bạn cũng nên chú ý tới titles (chức tước, danh hiệu...) của người đối diện – như Ông, Bà, Cô, Giáo Sư, Bác Sĩ, Đại Tá... Quên điều này, có khi bạn làm phật lòng người ta đấy!

MH - THEO ETIQUETTE FOR DUMMIES

BẢO HUÂN

HOÀNG VŨ

Trà đúng nghĩa, hay Thực Trà (True Tea), gồm có 5 loại chính (trà đen, trà Pu Erh, trà ô long, trà xanh, trà trắng) đều được làm từ cây *Camellia sinensis*, nhưng hương vị, mùi thơm và hình thức của từng loại còn phụ thuộc vào thời điểm lá được hái và cách chế biến sau đó. Mức độ các hợp chất có lợi cho sức khỏe cũng có thể khác nhau. Ngoài Thực Trà, còn một số trà khác được gọi chung là Trà Thảo Mộc (Herbal Tea). Loạt bài này đề cập đến từng loại.

Được chế tạo từ nhiều loại nguyên liệu thực vật khác nhau, bao gồm thảo mộc, hoa, gia vị, rễ, trái và vỏ cây. Không giống như các loại trà thực sự, hầu hết các trà thảo mộc đều không có caffeine. Một số chỉ chứa một thành phần, một số khác là sự pha trộn. Dưới đây là 4 loại trà thảo mộc phổ biến.

Chamomile (Cúc La Mã)

LÀ GÌ?

Hoa cúc khô được sử dụng dưới dạng nguyên bông (thường tìm thấy trong trà lá rời) hoặc cắt nhỏ (thường có trong túi trà).

HƯƠNG VỊ

Loại trà này phổ biến nhờ vị hoa nhẹ nhàng và ngọt dịu. Nên dùng trà cúc nguyên bông để có hương vị tốt nhất.

LỢI ÍCH

Cúc La Mã nổi tiếng là phương thuốc hỗ trợ giấc ngủ, và nghiên cứu đã chứng minh điều này: Một nghiên cứu công bố trên tạp chí *Complementary Therapies in Medicine* cho thấy uống trà cúc La Mã trước khi vào giường giúp cải thiện giấc ngủ. Ngoài ra, trà này còn có đặc tính chống viêm, giúp tiêu hóa và thường được sử dụng như một loại thuốc lợi tiểu.

Trà

KỶ 3 - TRÀ THẢO MỘC

Gừng

LÀ GÌ?

Rễ gừng tươi được sấy khô và đôi khi xay nhuyễn; điều này giúp tiết ra hương vị khi nước nóng được rót lên trà. Một số loại trà gừng dạng túi lọc hoặc lá rời bạn thấy trong cửa hàng hoặc bán on line (trực tuyến), như loại từ Yogi, cũng có chứa các loại thảo mộc khác như sả hoặc cam thảo.

HƯƠNG VỊ

Giống như gừng tươi trong các món ăn, trà gừng có vị hơi cay và ngọt nhẹ, cùng hương thơm đậm và cay nồng.

LỢI ÍCH

Gừng thường được dùng để giảm khó tiêu, buồn nôn và táo bón. Nghiên cứu cũng cho thấy trà gừng có thể giảm viêm và có một số đặc tính phòng ngừa ung thư.

HỒ ĐẮC VŨ

Mụ Gấu về với rừng

HỒ ĐẮC VŨ
MELROSE, MA

Mụ Gấu

Cơn mưa cuối mùa Hè mịt mù, bạc cả núi rừng Knight Point. Sấm chớp ùng ùng, cỏ cây nghiêng ngả, kéo dài từ tối cho tới sáng hôm sau. Đã 12 giờ trưa, trời còn đầy sương mù. Jake lấy túi sẵn, bao bánh mì, gói miếng phô mai, 2 trái táo, bao đạn, xách súng ra ngoài lạch. Anh chèo chiếc ghe nhỏ, qua phía rừng thông. Jake cầm chiếc bao vải, nhảy lên bờ. Dưới gốc mấy thân cây mục, đã mọc đầy nấm Hương nâu. Loại nấm rừng thơm và ngon như thịt gà. Jake hái 1 bao, đem ra ghe, rồi đi vô hồ nước trong rừng. Ngay bãi cỏ sát hồ, mấy con cá trắng to bằng bắp tay nằm đập đuôi. Thường khi trời mưa lớn. Ở các đập do Hải Ly làm để bắt cá, những con cá hồi, cá rô, cá trắng lớn, bị tràn theo nước, nhảy lên bờ. Jake lượm mấy con, bỏ bao, anh ra ghe.

Những tia nắng len qua đầu rừng thông, lấp lánh

trên mặt nước lạch đã dâng cao. Cơn mưa lớn tẩm gội sạch sẽ núi rừng, rực một màu xanh mát mắt. Jake chèo lên phía đầu lạch. Căn nhà nhỏ của mẹ Gấu ẩn hiện phía xa.

Dân trong vùng, vẫn còn nghi ngờ về gốc gác của người đàn bà Da Đỏ sống chung với 2 con gấu và bảy gấu rừng. Nghe đồn rằng, mẹ Gấu lai gấu, có giòng máu gấu.

Nelson, chủ Bar “Chồn Xám” nói.

- Một người Da Đỏ bên Quebec kể cho Cảnh Sát Trưởng John của Knight Point đã qua đời, rằng: Mẹ của mẹ Gấu, năm 16 tuổi lạc trong rừng, bị gấu hiếp. Mẹ Gấu được sinh ra với mảng da lưng đầy lông gấu, người mẹ hoảng sợ, đem bỏ con vô hang gấu trong rừng. Con gấu cha, nuôi đứa bé. Một ngày, gấu cha bị thợ săn bắn chết. Lúc đó, mẹ Gấu mới 5 tuổi, bỏ rừng, trốn về bộ lạc Da Đỏ ở Akwesasne, Cornwall, Ontario, Canada, sinh sống. Năm 15 tuổi bà bị đuổi khỏi bộ lạc, vì suốt ngày chơi càn sa, say lơ đãng, luyến bùa chú, bái lạy thần linh, nói tiếng gấu và ở với 2 con gấu, tuốt trong rừng sâu. Nghe đồn. Bà có “Gấu lực”, bùa chú Thần rừng, để bảo vệ mình và 2 con gấu.

Jake cũng tin phần nào về điều đó. Vì trong lần đi săn với bạn, bị gấu tấn

công, anh tình cờ nghe mẹ nói chuyện với mấy con gấu. Sau này, khi tiếp xúc, anh thấy mẹ Gấu là một người đàn bà tốt tính, nên không quan tâm về chuyện “Gấu” của mẹ.

- Mẹ Gấu khỏe không?

Anh thường dừng ghe, hỏi thăm mẹ trong những lần đi săn về ngang.

- Khỏe! Như các con gấu của tôi!

Mẹ Gấu chống tay xuống đất, chạy như gấu tới bờ lạch, đưa tay chào Jake. Mấy năm trước, nhà mẹ bị trộm đốt cháy. Jake đã tới dựng căn nhà nhỏ, bằng gỗ thông cho mẹ. Từ đó mẹ Gấu nặng tình nghĩa với anh. Lâu lâu, con gấu xám mang tới để trước nhà anh một cành tổ ong còn đầy mật, hoặc mấy con cá hồi tươi. Jake thì mang trái cây, rau quả cho mẹ, sau mỗi lần xuống thị trấn bán da.

2 con gấu đen

Jake khiêng chiếc thùng gỗ đựng thực phẩm, 2 chai whiskey, rau, trái cây, 3 hộp đạn bỏ lên xe. Anh chạy thẳng tới Bar “Chồn Xám”.

Nelson mang mấy ly bia đen lớn cho bàn đang đánh bài Poker, quay lại.

- Hello Jake! Khỏe? 2 tuần rồi không thấy.

- Khỏe! Hello mọi người!... Cho lít bia đen.

Nelson đứng sau quầy, đẩy ly bia đen 1 lít về phía Jake.

- Dưới này vắng chồn, 2 tuần rồi tao lên vùng Hồ Champlain, Vermont săn chồn lông trắng với bạn, về hôm qua.

- Trúng không?

- Khá! Mới bán da xong... Có gì vui không?

- Có! Jake.

Randy đang ngồi bàn đánh poker, bước tới quầy.

- Tối hôm qua. Thành em họ cũng là thợ săn ở Swanton, Vermont gọi cho hay. Tuần trước. Một cặp anh em gấu đen, từ một đoàn Xiếc Thú, phá chuồng chạy từ bên Quebec qua, đang quấy phá các trại nuôi bò, trườn ở đó ... Có đêm tụi nó tát chết vài con trườn, vài con bò... Để moi lá gan ăn.

Randy gọi 2 ly bia đen.

- Mời Jake!

Cụng ly.

- Nhóm thợ săn ở New Port đã tổ chức đặt bẫy, truy lùng cả 3 ngày trời các khu rừng dọc biên giới...

Randy đưa 2 tay lên

- ... Nhưng!... Không làm được gì! Vì đã sống với người, đã được huấn luyện, nên cặp gấu đen quá tinh khôn, bao nhiêu bẫy ngấm đều bị phá, hơn nữa họ không chuyên nghiệp săn gấu...

Randy vỗ vai Jake.

- Cha có cách nào hạ tụi nó không?

- Tao thì không! Chưa bao giờ bắn 1 phát vô

gấu, có 2 loại thú tao không bao giờ đụng tới là cá sấu và gấu ... Nên tao không có cách nào. Xin lỗi!

Ed đang đứng bên quầy, đã ngà say, cười.

- Hà! Hà! Tao cũng vậy, tao ớn! tuyệt đối không bao giờ đụng tới gấu ...

- Cha chuyên săn ngỗng trời, vịt trời ... Đạn của cha chỉ gài ngựa cho gấu, cha ớn là đúng rồi.

- Không phải!...

Ed thở dài, nói nhỏ.

- Chỉ tại vì tao ớn con “gấu” vợ của tao ở nhà!

Cả Bar cười.

Hai bữa sau, radio khu vực, phát sóng khẩn cấp.

“Đồn Cảnh Sát Lâm Viên ở Knight Point thông báo.

2 con gấu đen rất hung dữ và nguy hiểm, từ vùng biên giới Quebec, Canada chạy qua. Hiện đang quấy phá các nông trại vùng New Hampshire. Yêu cầu mọi người nên cảnh giác khi di chuyển ban đêm qua các vùng rừng núi. Cảnh sát đang theo dõi, để bắt, hoặc hạ sát vì an toàn của dân chúng.”

Hôm đó, mới 4 giờ chiều mà núi rừng đã tối thui. Jake đi thu bẫy về, ngang nhà mẹ Gấu. Thấy nhà không ánh đèn, không có tiếng nhạc radio. Anh nghi ngờ, tấp vô bờ, neo ghe.

Mẹ Gấu hoảng sợ

- Hello mẹ “Gấu”!

Cửa mở.

- Hello! Jake.

Giọng mẹ Gấu yếu xìu.

- Vô nhà!

Jake bước vô. Căn nhà lạnh ngắt, tối thui, trên sàn chỉ 1 ngọn đèn cây leo lắt bên chiếc giường gỗ, sát lò sưởi là 2 con gấu, nằm phục xuống, 4 con mắt mở lớn, phản chiếu theo ánh đèn cây.

- Mẹ có nghe radio báo động...?

- Có ...

Mẹ Gấu cắt lời.

- ... Đó là lý do tại sao tôi tắt lò sưởi, chỉ đốt ngọn đèn cây!

Mẹ bò tới sát bên, Jake ngửi thấy mùi nước tiểu của gấu nồng trên người mẹ.

- Tôi sợ!

Giọng run run.

- Đã tới lúc!

Mẹ ngước mặt lên

Vong hồn của cha nó, sai tụi nó tới đây!

- Cái gì? Vong hồn nào?

Mẹ Gấu nắm tay Jake, kéo ra cửa

- Thôi! Anh không cần hiểu ...Cám ơn anh! Anh về đi, tôi đang cố thủ để phòng 2 con gấu đen đó.

Jake lên ghe, về nhà, anh linh cảm có chuyện gì đó khủng khiếp lắm mới làm một người đàn bà “Gấu” như mẹ Gấu run sợ.

Chuẩn bị

Sáng hôm sau. Mẹ Gấu dậy thật sớm, cho 3 con gấu đi lấy mật ong ở khu rừng gần nhà. Mẹ vô phòng, lôi ra cái rương gỗ màu đen, có khắc phù hiệu của bộ tộc Da Đỏ ở Akwesasne. Mẹ mở rương lấy cái bao da dài đã lên mốc trắng. Mẹ kéo ra, 3 chiếc dao trùn của người Da Đỏ, còn bén ngọt, một bàn tay phải của gấu đen lớn như một gốc thông. Máy cái vuốt thẳng ra như dao rừng. Mẹ Gấu lấy 2 khúc thông khô to bằng cánh tay, kẹp 3 chiếc dao, cách nhau chừng 10 phân. Mẹ cột từng cái bằng dây da nai thật chặt. Giữa khúc thông kẹp 3 cái dao bén là sợi dây xích dài, cột từ đó, quấn vòng trong cánh tay mẹ Gấu. Đây là loại vũ khí lâm trùn thô sơ của dân Da Đỏ ngày xưa. Bàn tay gấu thì mẹ đóng vô khúc cây bạch dương ngắn, siết chặt bằng sợi dây điện. Cắm trong tay như một cây chùy, dùng đánh cận chiến. Đến chiều, mẹ Gấu đã đào xong cái hầm sát cây thông sau nhà, mẹ gác những cành thông ngụy trang lên trên, rồi ra sau rừng mang về 2 thùng gỗ nhỏ đang nuôi ong, treo lên cành thông trên chiếc hầm ngầm. Đầu chiếc hầm, sát hiên sau nhà, mẹ Gấu nấu 1 thùng lớn mỡ gấu, mẹ bắt con gấu nhỏ núp ở đó, canh sẵn. Xong! Mẹ Gấu đã chuẩn

bị đón nhận cái “Oan gia” của mình.

2 ngày sau

Gió mưa, sấm chớp nổi lên từng hồi. Rừng động lớn, như muốn báo cho mẹ Gấu, mỗi thù oan gia của mẹ, đang tìm tới. Muông thú trốn biệt trong hang, không dám lộ đầu ra vì sấm sét liên hồi. Jake ngồi bên lò sưởi cạo mấy tấm da chồn, treo lên vì sắt sấy khô. Anh tới tủ, rót ly Whiskey, lấy cây gỗ lớn chắn ngang cửa, để phòng mấy con thú lớn thường hoảng sợ sấm chớp, chạy vô nhà. Jake nhìn ra cửa sổ. Tia chớp dài, xẹt những đường xanh lè trên bầu trời tối đen, làm rực sáng khoảng rừng bên kia lạch.

Gấu đen trả thù

Trong cơn thịnh nộ của trời đất núi rừng. 2 con gấu đen đang lăm lăm đi qua màn mưa trắng. Ngôi nhà nhỏ bằng gỗ thông của mẹ Gấu, đã lộ mở phía trước. 2 con gấu đi thẳng tới căn nhà nhỏ của mẹ Gấu.

- Grarrroooooom!

Căn nhà rung rinh khi con gấu lớn đứng trên 2 chân, ngước đầu, há cái miệng có nanh dài lên trời, gào một tiếng lớn. Chừng vài phút, cánh cửa đã hư bản lề, nghiêng qua một bên, rớt xuống. Lò sưởi trong nhà mẹ Gấu bùng lên ánh lửa chập chồn.

Mẹ Gấu, trong bộ đồ da nai màu nâu, bịt dải vải đỏ ngang trán, đầu cắm 3 lông gà tây, 2 bên mặt 2 vết máu còn tươi bôi ngang. Tay cầm khúc gỗ thông có 3 lưỡi dao, tay kia quấn sợi xích trong cánh tay, lưng lặn tay gấu.

Con gấu đen to, mắt đỏ ngầu, thở phì phì, giậm 2 chân, đất bùn văng tung tóe.

Mẹ Gấu đứng trong cơn mưa xối xả, sấm chớp đầy trời.

- Tao là “Yanu Agisi,” (Mẹ Gấu. Tiếng Da Đỏ) đây. Tao biết mày nghe được tiếng người!

Mẹ chỉ mặt con gấu.

- Cha mày là “Yanu Achvya” (Gấu đực) đã tấn công, cưỡng bức mẹ tao mang về hang, cha gấu của tao đánh chết cha mày, cứu mẹ, từ những năm trước!

Con gấu em nhỏ hơn, từ sau chạy tới đưa cao 2 tay định tấn công. Mẹ Gấu tung sợi xích sắt, 3 lưỡi dao bén trên thanh gỗ xoay vòng, phạt ngang mặt 2 con gấu, tụi nó đội lại.

Con gấu lớn chồm tới, giựt tung cánh cửa. Mẹ Gấu dạt ra, bước lui về phía chiếc hầm sau nhà, tay vẫn quay sợi xích trong mưa. 2 con gấu bước theo.

- Tao sinh ra trước khi cha gấu tao bị thợ săn bắn chết. Lúc tao mới lớn,

mây đã từng chui vô lều, muốn giết tao để trả thù cho cha mây... Và bây giờ tội mây toan tính giết gia đình tao vì cái thù oan gia đó!

Mụ nhắm mắt, ngẩng mặt lên trời đang sấm sét.

- Ooo! Ganistody! Ganistody! Ganistody (Thần Rừng ơi!)

Một tia sét xuyên qua màn mưa, đánh cháy cây thông trước nhà, đánh tiếp cây bên trái. Lửa rực lên, soi sáng cả khu.

- Hee hee hee! Thấy chưa? Tội bay nên đi đi! Thần Rừng đã về giúp tao!

Giọng cười ma quỷ của mụ Gấu, chọc giận 2 con gấu đen, tội nó nhảy tới phá nát căn nhà nhỏ, con gấu lớn của mụ trốn trong nhà bếp kinh hoàng, không đường chạy.

Mụ Gấu la lên.

- Ô! Mato! Mato! (Gấu con ơi)

2 con gấu hung dữ nhào vô, tát, cào, xé, con gấu lớn văng xuống sàn nhà,

chết tươi.

Mụ Gấu hét lên, nhảy tới, vung sợi dây xích. Đúng lúc con gấu em quay lại, 3 lưỡi dao ngập vô bụng. Nó rú lên, lão đảo. Mụ rút bàn tay gấu, phát một cái ngang cổ, gấu em té sập xuống, cổ toác một đường dài. Con gấu lớn tát 2 tay vô mặt mụ Gấu, mụ lùi lại chạy ra sau hiên, con gấu phóng theo.

- Rầm!

Nó rút gọn xuống hầm. Mụ Gấu la.

- Mato! Mato!

Con gấu nhỏ trốn sẵn bên hầm, giựt miếng gỗ. Chiếc thùng mỡ gấu nóng sôi, đổ ào vô hầm

Con gấu lớn từ dưới hầm rú lên

- Grarrroooooom! Grarrroooooom!

Mụ Gấu vung tay, sợi xích đánh trúng cành cây thông, 2 thùng ong rớt xuống hầm.

- Grarrroooooom! Grarrroooooom!

Con gấu lớn dưới hầm

rú lớn.

Im lặng!

Mụ Gấu thu sợi xích lại, cầm khúc gỗ thông 3 dao trong tay, chạy tới ôm con gấu nhỏ, đứa con nuôi còn sống sót của mụ.

- Xong! Mato! Mato! Oan gia đã qua rồi!

Mụ bước vô căn nhà nhỏ tan nát. Rút bàn tay gấu, tháo sợi xích để trên bàn, ngược mặt lên.

Cơn giông bão đã qua, bầu trời đêm và rừng núi yên tĩnh trở lại.

- Ấm!

Con gấu đen to lớn, nhảy lên khỏi hầm, chạy vô. Mụ Gấu xô chiếc bàn. Nó tát mạnh mấy cái vô mặt mụ.

- Ganistody!

Mụ Gấu hét lớn, lật người ra sau.

Jake ra tay

- Đùng! Đùng!

2 phát đạn Winchester làm con gấu đen hung dữ bật cái rầm xuống sàn nhà, chết tươi!

Jake nạp đạn, bước tới.

Trong mảnh giấy gói hàng bỏ trong tủ gỗ, mụ Gấu viết.

“Bạn Jake! Khi tôi chết, hãy đốt tôi, cho tôi trở về rừng”.

Jake cùng 3 người bạn, khiêng xác mụ Gấu, đặt lên những đống gỗ thông sắp sẵn thành 4 tầng, trong căn nhà sụp nát. Mọi người ra ngoài. Jake rưới xăng khắp nơi. Anh ném mảnh gỗ cháy vô nhà, lửa bùng lên.

Jake đứng đó, đợi ngọn lửa cuối cùng tắt. Anh xuống lạch, múc thùng nước lớn, dập tắt hết những than còn cháy ngùn.

Jake đưa que gỗ lửa những mảnh xương của mụ Gấu vô cái lon sắt, để ngày mai mang vô rừng chôn.

Anh bỗng lạnh người.

Dưới những mảnh xương. Phần da lưng của Mụ Gấu còn nguyên, không cháy. Anh lật nó lại.

Đó là một mảng lông gấu đen.

HĐV

Sư tử chùa Việt

Sư tử sống thành đàn ở vùng sa mạc châu Phi, chính xác là ở các thảo nguyên khu vực Đông Phi và Ấn Độ. Với điều kiện khí hậu và thổ nhưỡng Việt Nam không cho phép sư tử sống hoang dã trong tự nhiên, vì vậy mà Việt Nam không có sư tử. Tuy nhiên, từ rất xa xưa, trong tín ngưỡng Phật giáo Việt Nam luôn có hình tượng sư tử đi kèm, ấy là nhờ vào sự giao thoa văn hóa tín ngưỡng Phật giáo Việt Nam và Ấn Độ.

TẠ PHONG TẦN
RANGE COUNTY, CA

Phật giáo ví von lời thuyết pháp của Phật Thích Ca Mâu Ni vang rền, gây chấn động tâm can người nghe như tiếng “sư tử hống,” tượng trưng cho uy lực, sức mạnh tinh thần và trí tuệ của Phật pháp. Do đó, sư tử cũng được “thánh hóa” thành biểu tượng linh vật, từ đầu cho tới chân, đuôi sư tử linh vật đều phải mang một ý nghĩa thông điệp huyền diệu nào đó, với ý nghĩa là linh vật bảo

vệ chánh pháp nhà Phật. Vì vậy, tượng sư tử ở chùa Việt không giống với bất cứ con sư tử nào ở ngoài tự nhiên, mà sư tử chùa Việt còn có thể mang đặc điểm nhiều linh vật khác nhau, và các đặc điểm chẳng con vật trong tự nhiên nào có.

Các chùa Việt miền Bắc Việt Nam thời Lý - Trần như chùa Thầy, chùa Phật Tích, chùa Hương Lãng đều tạc tượng sư tử đá đậm chất thần khí Phật giáo: đường nét tổng thể toàn thân mềm

mai, lông trên thân mình cuộn xoắn ốc hình hoa, bờm khắc họa cách điệu uốn lượn như sóng, mắt to tròn, mũi to tròn thể hiện bản tánh đôn hậu, miệng cười rộng, răng dày và bằng như răng người, răng nanh không dài nhọn, trán rộng có hoa văn, chân mập và ngắn không cơ bắp cuộn cuộn, không móng vuốt nhọn. Móng sư tử mập tròn có chạm khắc hoa văn xoáy, đuôi vắt lên lưng và cuộn tròn xoắn ốc. Nếu quan sát lâu, người xem có cảm giác đây là một con chó nhà khổng lồ mập mạp, hài hước, đang nằm, hoặc ngồi chơi, điệu bộ vui vẻ. Nhìn chung, sư tử chùa Việt không phô diễn sức mạnh hình thể, không uốn ngực khoe cơ bắp, móng vuốt.

Sư tử thời Hậu Trần miệng rộng có răng nhọn nhưng ngậm viên ngọc tròn trong miệng, tượng trưng cho sức mạnh quy hướng Phật pháp. Ngoài ra, sư tử chùa Việt thường được chạm khắc một chữ “Vương” trên trán (biểu hiện sự cao quý, vương giả.)

Sư tử chùa Việt là linh vật không có thật mang ý nghĩa tượng trưng, nên cũng tùy lúc, tùy tâm trạng nghệ nhân tạo ra nó mà nó có

Sư tử đá Thiền Viện Đại Đăng, Bonsall, CA.

nhiều phiên bản và tên gọi khác nhau. Nếu nhìn nó giống sư tử nhiều hơn thì nó là sư tử, nếu nhìn nó có nét lai chó thì nó có tên là con nghê, những con sư tử có tòa sen trên đầu làm chỗ ngồi cho Phật thì có tên là nghê tọa hoặc Ông Sấm. Hiện nay vẫn còn bảo tồn được tượng nghê đá ở cố đô Hoa Lư, Ninh Bình và nghê đá ở lăng vua Minh Mạng, Huế.

Sư tử/nghê còn tượng trưng cho quyền uy của vua chúa, nên thường được chạm khắc tay cầm trên ấn tín hoàng gia hình con nghê đứng hoặc ngồi.

Sư tử các chùa miền Nam phần lớn đều là sư tử gổm, tuổi niên đại nhỏ so với sư tử đá chùa miền Bắc Việt Nam. Cá biệt ở đền thờ vua Gia Long (Đồng Tháp) có đôi sư tử đá đứng nhe răng cười, hình dáng như hai con chó con dễ thương.

Đừng nhầm lẫn sư tử chùa Việt với sư tử Trung Hoa cổ đại. Người Trung Hoa cổ đại thường dùng tượng sư tử đặt trước cửa để canh giữ hầm mộ, nên tượng sư tử Trung Hoa khí thế hung dữ, uy mãnh: đầu lớn, thân cơ bắp vạm vỡ, ngực uốn rượn về phía trước, chân mập cuộn cuộn bắp thịt, móng có vuốt sắc nhọn, đỉnh đầu nổi khối, mắt tròn miêng vuông, mũi to, răng nhọn, tai xé, hàm có râu. Lưng có dải vải có nhiều tua rua,

trước ngực đeo chuông, bờm lông dài phủ kín. Sau này, người Trung Hoa làm tượng sư tử nửa cách điệu nửa tả thực, theo kiểu giữ nguyên đặc điểm vạm vỡ, dũng mãnh, bỏ bớt lông xoắn và chuông, lạc, dây xung quanh thân sư tử, một chân giương móng vuốt đề lên một quả cầu tròn như là cách “thể hiện chủ quyền.” Công dụng tượng sư tử kiểu mới này để trang trí sân vườn, cửa/cổng nhà giàu. Sư tử Trung Hoa không chạm chữ “Vương” trên trán.

Người Trung Hoa, Tây Tạng, Nhật Bản cổ đại thờ chung một vị Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, vị Bồ Tát này thường dùng con sư tử xanh to lớn lông dài răng nhọn làm thú cỡi. Trong Tây Du Ký, tác giả Ngô Thừa Ân đã cho con sư tử xanh này trốn xuống trần gian làm yêu quái, nhưng con yêu quái này nó “ăn chay,” và mục đích của nó là trợ giúp cho con cháu sư tử của nó không bị chúng sanh săn bắt. Xem ra thì con người còn hung dữ hơn cả sư tử.

Nói về chùa Việt thì có lẽ tiểu bang Cali nhiều chùa nhất. Theo ông Google cho biết Quận Cam có 20 ngôi chùa lớn, chùa nhỏ (quy mô như tư gia 3 phòng) ở ngay Little Sài Gòn đếm không xuể. Đặc điểm chung của chùa Việt ở Quận Cam là không trưng bày tượng sư tử đá thì thôi, mà đã có trưng bày thì đều là

sư tử kiểu Trung Hoa cổ, đứng sừng sững như môn thân giữ cửa, hoặc phô trương sức mạnh kiểu sư tử đá Trung Quốc hiện đại. Tôi cho rằng những bức tượng sư tử đá đặt tại các chùa Việt Nam này được mua cùng một chỗ chế tác.

Chùa bà Thiên Hậu ở Los Angeles là nơi thờ bà Chúa Thiên Hậu, là tín ngưỡng dân gian nửa Tàu nửa Việt, nên tại đây có đôi sư tử đá trắng thật lớn tạo hình kiểu sư tử Trung Hoa cổ đại đặt ngay trước cửa làm “môn thần” cũng không có gì ngạc nhiên. Ở quê tôi cũng có miếu bà Thiên Hậu, mà phần lớn cư dân nơi đây tới miếu Bà để xin xăm và cầu trúng số, gọi bà Thiên Hậu là bà nhà giàu, là Phúc thần cũng không sai. Nhưng chùa Việt thì cần gì phải có “môn thần” trấn giữ của cải?

Ở Việt Nam hiện nay có xu hướng chế tác tượng sư tử đá “phong thủy” với cách tạo hình phô trương sức mạnh cơ bắp, nanh vuốt, hai mép miêng nhả nhếch lên để lộ hàm răng nhọn chom chồm và nanh dài nhọn hoắt, nhìn rất đáng sợ. Tượng sư tử đá trắng nhìn đã ghê, loại size lớn tạo hình bằng đá granit đỏ nhìn còn ghê sợ hơn. Những cặp tượng sư tử đá đỏ size lớn đó nếu dùng làm đạo cụ quay phim ma thì thật là hoàn hảo.

Đầu năm Ất Tỵ, đồng hương Little Sài Gòn rủ nhau đi chùa lớn ở xa, làm tôi cũng tò mò tìm hiểu coi những ngôi chùa Việt lớn ngoài Quận Cam như thế nào. Quả thật là nhiều ngôi chùa rất lớn, có ngôi chùa chiếm nguyên diện tích một ngọn đồi, màu sơn có vẻ như chùa mới được xây cất. Khuôn viên chùa thiết kế đường quanh lối lại, khúc khuỷu “lên thác xuống ghềnh,” thêm đá bậc thang... thật không khác ngự hoa viên hoàng đế Trung Hoa. Hèn chi rất thu hút khách thập phương, vừa có chỗ đốt nhang lạy Phật vừa có phong cảnh nguy nga tráng lệ nhuộm màu thiên để chụp hình kỷ niệm.

Điều làm tôi ngạc nhiên và cũng rất mắc cười là chùa không đặt tượng sư tử Trung Hoa cổ đại hoặc sư tử Trung Quốc hiện đại, mà đặt luôn 4 pho tượng sư tử đá trắng khổng lồ đứng trên bệ cao, đường nét tạo hình đầy chất Disneyland, nhìn không khác gì đức vua Mufasa đang đứng trầm tư mặc tưởng. Bao nhiêu sự trang nghiêm, trầm mặc của ngôi chùa chợt tan biến vì sự có mặt của vua sư tử. Tôi chợt nghĩ hay là chùa ở Mỹ thì sư tử cũng phải “cách tân” lấy hơi theo vua sư tử Mỹ để nổi tiếng như thế giới chăng?

Bài và hình TPT

Ban Mai và vợ thi sĩ Nguyễn Đức Sơn

BAN MAI
VIỆT NAM

Máy bay hạ cánh ở Phi trường Tân Sơn Nhất vào lúc 11h đêm. Cái nóng của miền nhiệt đới làm tôi sốc nhiệt, khi rời đi lúc âm độ C, trời đổ tuyết, lúc xuống máy bay Sài Gòn về đêm vào khoảng 32 độ, không khí đặc quánh ở phòng chờ nhập cảnh, đêm khuya dòng người vẫn xếp hàng tấp nập trong dịp nghỉ lễ chuẩn bị đón năm mới.

Trời đêm dịu nhẹ, tôi chao mình ra ngoài khung cửa ngắm Sài Gòn hoa lệ. Hoa cho người giàu và lệ cho người nghèo, ai đó đã nói với tôi như vậy. Tiếng còi xe, tiếng rao của những người bán hàng rong, tiếng cười nói của dòng người tấp nập trên đường phố, không khí sôi động của Việt Nam mà khi ở Hòa Lan tôi đã từng nhớ.

Thời gian ở Hòa Lan hàng ngày chỉ nghe tiếng gió chạy trên cỏ, tiếng gù gù của lũ chim trên cành, không gian trong ngần, gần như không một tiếng động, tôi đã thèm không khí náo nhiệt này, nhưng ở Sài Gòn vài hôm là tôi ngộp thở, hai hôm sau tôi lên Đà Lạt cùng các anh chị tập chí Quán Văn, sau đó tham dự hội thảo quốc tế về Hoàng hậu Nam Phương, vị hoàng hậu cuối cùng của nước Việt do Engaging with VietNam và Trường Đại học Đà Lạt phối hợp tổ chức. Engaging with VietNam do GS.TS Phan Lê

Trên những đường bay

Hà ở Pháp sáng lập vào năm 2009 cùng PGS.TS Liam C. Hội thảo về Hoàng hậu Nam Phương lần này còn có tham luận của TS.Vĩnh Đào (Paris-Sorbonne University, Pháp). Cùng tìm hiểu và khám phá những nơi lưu dấu gia đình Hoàng hậu Nam Phương và Vua Bảo Đại: Cung Nam Phương, Dinh Bảo Đại, Khách sạn Dalat Palace, Nhà thờ Con Gà, trường Couvent des Oiseaux, Dòng Đức Bà Lâm Viên ...

Và đặc biệt hơn trong chương trình hội thảo có một đêm nghệ thuật thực cảnh tái hiện lịch sử hình thành và phát triển của Đà Lạt, cùng mối tình của Hoàng hậu Nam Phương và Vua Bảo Đại. Tôi bất ngờ khi địa điểm biểu diễn là Biệt điện của bà Trần Lệ Xuân người đàn bà đã đi vào lịch sử Việt Nam thời Đệ Nhất Việt Nam Cộng Hòa, nơi này đã trở thành địa điểm tổ chức Madam show và là nơi lưu giữ những kiệt tác Mộc Bản Triều Nguyễn.

Giống như Hội An có chương trình “Ký ức Hội An”, với sự đầu tư nghệ thuật hoành tráng. Thực cảnh “Những đường chim bay” của Đà Lạt cũng lay động trái tim tôi, ngồi ngoài trời với những luồng gió lạnh, tôi chìm vào không gian bằng lăng với mối tình bi tráng của chàng K’Lang và nàng H’Biang, truyền thuyết của tên gọi núi Langbiang, không thể rời mắt với không gian huyền ảo, những cái đèn hột vịt của người bán hàng rong trong đêm của chợ Âm Phủ đầu thế kỷ 20, nghe tiếng chuông leng keng đập xe của ông già bánh tòn mặc bộ âu phục màu trắng đội mũ phớt, với hàm râu cong vút đi bán đậu phộng rang nóng trong một thùng thiếc phía sau xe, hay mối tình lãng mạn của cặp ca sĩ Lê Uyên Phương

làm nên những bản tình ca bất hủ. Và trên hết là mối tình của Hoàng hậu Nam Phương và Vua Bảo Đại. Đêm buốt lạnh, với gió thổi từng cơn, khán giả choàng khăn ngồi chật kín, tất cả như chìm đắm qua giọng kể trầm ấm đầy cảm xúc của Trác Thúy Miêu, một MC tài hoa và thông minh.

Đêm khuya, tôi nán lại trong đêm đi lang thang trong biệt điện bà Trần Lệ Xuân, không gian liêu trai với hàng hiên đầy những chùm hoa dây rơi, biệt điện gồm 3 tòa biệt thự Lam Ngọc, Bạch Ngọc, Hồng Ngọc, im lìm cô đơn dưới bóng đèn vàng, công trình này từng được mệnh danh là “Biệt điện đệ nhất trời Nam” với hàng chục vệ binh canh gác và túc trực liên tục, không ai có thể tự tiện đến gần khu vực này. Các

Biệt điện bà Trần Lệ Xuân

thông tin và hoạt động ở khu biệt điện này đến nay vẫn còn là một ẩn số. Tôi dừng lại thật lâu tại bức bình phong bằng gỗ đen khắc bằng chữ Hán như một chiếu dụ trải dài một bên đại sảnh và cây cột cò bằng gỗ cao vút khắc hai hàng chữ Hán, như ngọn bút dựng thẳng trên trời cao. Nghĩ đến sự sụp đổ của nền Đệ Nhất Việt Nam Cộng Hòa cách đây hơn nửa thế kỷ mà cảm thán đến sự hưng phế của các triều đại, hết lớp này đến lớp khác như sóng triều xô.

Tôi mê Đà Lạt, đã đến Đà Lạt nhiều lần nhưng lần nào cũng cho tôi cảm giác khó tả, mỗi lần là mỗi khám phá. Có lẽ ngay từ nhỏ bài hát “Đà Lạt hoàng hôn” của Minh Kỳ - Dạ Cẩm đã thấm đẫm tâm hồn tôi với những ca từ đôi thông, sương mù, thác Cam Ly, hồ Than Thở, màu tím hoàng hôn mà thế hệ tôi hầu như ai cũng thuộc.

“Lắng nghe chiều xuống thành phố mộng mơ.

Màu lam tím Đà Lạt sương phủ mờ”

Cái buốt lạnh về đêm của Đà Lạt tôi đã trải, nhưng màu tím hoàng hôn, đây là lần đầu tiên tôi chiêm ngưỡng, đứng trên quán café ngắm chiều tà rớt mật, rồi ráng chiều tím thẫm ánh dưới làn nước Hồ Xuân Hương huyền ảo đẹp đến mê hồn. Với tôi, đến Đà Lạt là phải vào rừng thông, ngồi im nghe tiếng gió reo, cảm cái lạnh cái sương mù dày đặc bao quanh. Giờ đây Đà Lạt không còn như xưa, rừng thông đã mất, đồi thông cũng mất, tất cả đã bị đô thị hóa, tìm lại Đà Lạt mộng mơ, tìm lại Đà Lạt sương mù có lẽ trên từng trang giấy, trong những cuốn tiểu thuyết ngày xưa như

“Vòng tay học trò” của Nguyễn Thị Hoàng, hay những ca từ trong bài hát “Ai lên xứ hoa Đào”, “Thành phố sương mù”, “Chuyện tình đôi thông”, hoặc trong những bức ảnh đen trắng Đà Lạt hơn 50 năm trước của nhiếp ảnh gia nổi tiếng Nguyễn Bá Mậu.

Người ta, đã không hiểu rằng, rừng thông, sương mù là điều làm nên sự khác biệt của Đà Lạt với các thành phố khác, mất rừng thông, mất sương mù thì không

còn Đà Lạt nữa.

Thế nhưng, thật may mắn còn một Đà Lạt khác ở Đại Lào trên đồi thông Phương Bối, nơi yên nghỉ của nhà thơ Nguyễn Đức Sơn. Người mà tôi đã từng viết bài “Lão quái dị trên đồi Phương Bối”.

Khi thắm một tôi đi luôn ra núi

Cuối chiều tà chỉ gặp cỏ hoang sơ

Bước lủi thủi tôi đi luôn vô núi

Nghe nắng tàn run rẩy bóng cây

Phân mộ thi sĩ Nguyễn Đức Sơn

khô

Chân rục rã tôi đi luôn ra núi

Hồn rưng rờ trước mặt bãi hư vô.

Một mình đi luôn vô luôn ra trong núi chơi Nhà thơ Nguyễn Đức Sơn được người đời phong hiệu là 3 kỳ nhân trong làng văn nghệ miền Nam trước năm 1975 cùng với Bùi Giáng và Phạm Công Thiệp. Cuộc đời của ông dị thường giống như những nhân vật quái dị trong kiếm hiệp Kim Dung. Họ quái dị không phải chỉ ở ngoại hình, động tác mà chủ yếu là ở cách sống và hành xử không giống ai, đi ngược lại lẽ thường của cuộc sống.

Nếu như trong Tiểu ngạo giang hồ nhân vật Tiêu tương dạ vũ Mạc Đại tiên sinh, thân là chủ môn phái Hành Sơn, nhưng luôn xuất hiện với bộ dạng một người ăn mày gầy gò đau khổ, chơi một cây dao cầm cũ kỹ và miệng luôn hát bài Tiêu Tương Dạ Vũ, ông được xưng tụng là “cầm trung tàng kiếm, kiếm phát cầm âm” (Trong đàn giấu kiếm, kiếm phát cầm âm) (Trong đàn giấu kiếm, kiếm phát tiếng đàn), võ công lợi hại nơi chốn giang hồ. Nói như nhà văn Vũ Đức Sao Biển “Con người quái dị ấy thoát ẩn thoát hiện, mang phong cách của một đạo gia Lão Trang, ung dung tiêu sái giữa cuộc đời. Duy có tiếng đàn và điệu ca Tiêu Tương Dạ Vũ của tiên sinh luôn luôn trĩu nặng nỗi u buồn, chưa thoát khỏi vòng hệ lụy của cuộc sống, như dòng nước có đi mà không bao giờ có lại. Mạc Đại là hình ảnh tiêu biểu của một thứ trích tiên bị đạo”. (*)

Nhà thơ Nguyễn Đức Sơn cũng quái dị như vậy, cuộc đời ông nhiều người đã viết, nhưng có một người đàn bà lặng lẽ bên ông ít ai nhắc đến là vợ ông, một cô gái lai Pháp cháu của sư trụ trì chùa Tây Tạng, thị xã Thủ Dầu

Một, tỉnh Bình Dương, nàng đẹp như Tây, nên bạn bè thường gọi là Phượng lai. Lần này đến thăm Phương Bối, thăm mộ nhà thơ cùng các anh chị trong đoàn Quán Văn, tôi có duyên gặp chị. Người thiếu phụ gầy gò hẳn sâu sự vất vả vẫn giữ được cốt cách, trong dáng đi, ánh nhìn, sự hiền hậu nhu mì. Chị kể sau năm 1975, ông Sơn mất việc không đi dạy tiếng Anh và không được sáng tác nữa nên một thời gian sau, ông quyết định dẫn gia đình về Đại Lào, đến Phương Bối Am sinh sống, lúc đó Phương Bối rất điều tàn, ngôi nhà gỗ của thiền sư Thích Nhất Hạnh bị phá sập chỉ còn cái hồ nước xây bằng đá, thời gian đầu cả nhà chui vào cái hồ nước đó ngủ vì sợ thú dữ, sau này mới che chòi ở tạm. Phương Bối là cơ ngơi của thiền sư Thích Nhất Hạnh lập ra từ năm 1957 và có vài năm tu ở đây. Thiền sư đã mong muốn lập Phương Bối Am làm nơi tu hành thực tập lấy tên là Làng Hồng như Làng Mai ở Pháp, nhưng vì thời cuộc nên không thể thực hiện. Sau này, thiền sư Thích Nhất Hạnh giao đôi Phương Bối cho thi sĩ Nguyễn Đức Sơn. Chính nhà thơ đã một mình trồng 25 hecta rừng thông với hàng ngàn cây trong mấy chục năm trời, đổ bao nhiêu là máu và nước mắt, gần nửa thế kỷ trôi qua, đôi thông Phương Bối cao lớn xanh tốt như ta thấy ngày nay.

Thời ấy, sống trên dãy núi Đại Lào hẳn nhiên mưu sinh bằng nghề làm nương rẫy. Vợ ông phải đi làm nhân công đào mương, đào hồ ở Đại Lộc, khổ cực trăm bề. Thời gian sau không chịu nổi chị nghỉ. Hãy tưởng tượng một người đàn ông ốm yếu với chiếc xe đạp cộc cạch, hàng ngày thô đồng củi

Vợ chồng thi sĩ Nguyễn Đức Sơn

gần 10 cây số đến chợ làng bán để nuôi đàn con nhe nhóc 9 đứa và một người vợ ốm yếu thì cuộc sống của ông cùng quần và nhếch nhác đến mức nào. Nhiều người lên án ông đã để con mình thất học. Theo tôi, có lẽ vì một lý do chẳng đáng dừng, nhưng cái thể bất buộc phải vậy. Từ đó, gia đình ông ăn chay trường, con ông hầu như đều tu tại gia, trong các am thất trên núi, giai đoạn đói khát một người con trai ông hái trứng nấm độc ăn và chết, gây cho ông một cú sốc.

Dân trong vùng Đại Lào đồn thổi ông là người quái dị, ham đọc sách nhưng lại đối xử hà khắc, gia trưởng với vợ con, đêm về nghe tiếng ông hò hét vang xa khắp rừng thông.

Và Phượng, người đàn bà đẹp một thời, nay tiêu tụy xanh xao vẫn một lòng lặng lẽ bên ông như một cái bóng, chấp nhận cùng ông đi suốt cuộc đời cơ cực.

*một ngày đau khổ chín trong tôi
tôi đến bên cây lặng lẽ ngôi
cây thả trái sầu trên nước lắng
mặt hồ tan vỡ ánh sao trời*

*thôi nhé ngàn năm em đi qua
hồn tôi cô tịch bóng trắng tà
trời sinh ra để chiều hôm đó
tôi thấy mây rừng bay rất xa*

Tôi Thấy Mây Rừng

Bây giờ ông đã nằm xuống trên đồi Phương Bối, một mình một cõi ta bà, Phượng lai vẫn ngày ngày chăm sóc, người đàn bà mang hai dòng máu suốt đời chung thủy, mặc cho bao biến động thời cuộc. Cái tình của chị là nét đẹp của một người đàn bà có phẩm hạnh cao quý, mà ngày nay có lẽ không còn nhiều.

Nếu các bạn có việc đi Đại Lào, Bảo Lộc hãy dừng chân đến đôi thông Phương Bối đắm mình trong tiếng chim hót, xuyên qua bóng mát rừng thông, thả lỏng tâm hồn sẽ thấy mình hòa quyện cùng thiên nhiên, cảm giác an lành như được tắm mát trong hương thơm suối nguồn. Và tôi may mắn đã có những giờ phút ấy.

BM

(*) Vũ Đức Sao Biển. Kim Dung giữa đời tôi

AI sẽ thắng?

IAN BÙI
DALLAS, TX

Những chiếc tượng đã được sắp sẵn, chuẩn bị trao đến tay các nhà làm phim, biên kịch, đạo diễn, diễn viên xuất sắc nhất trong năm qua theo sự bình chọn của tổ chức mang tên The Academy of Motion Picture Arts and Sciences, gọi tắt là The Academy. Tương tự như giải thưởng âm nhạc Grammys hồi tháng trước, năm nay giải Oscars cũng sẽ mang màu sắc hơi khác vì hậu quả các vụ cháy rừng ở Nam Cali.

NGUỒN ẢNH: CARMANUALUSA.COM

Lễ trao giải Oscars thứ 97 sẽ diễn ra tại thánh đường Dolby Theatre ở Los Angeles và chiếu trên đài ABC tối Chủ Nhật, 2 tháng Ba. Trong một bức thư gửi ra ngày 13/1, CEO và Chủ Tịch của The Academy – Bill Kramer và Janet Yang, thông báo một số sự kiện trước, sau, và chung quanh buổi lễ sẽ được thay đổi để thích ứng với tình hình chung trong vùng, cũng như đáp ứng nhu cầu khẩn cấp của nhiều người làm việc trong ngành điện ảnh bị ảnh hưởng bởi cơn bão lửa. Năm nay cũng là lần đầu tiên danh hài Conan O'Brien (trong ảnh) được mời làm MC cho chương trình.

NGUỒN ẢNH: PIPOCAMODERNA.COM.BR

Năm nay cũng là lần đầu tiên một diễn viên người chuyển giới tính (transsexual) được đề cử giải Best Leading Actor/Actress, đó là Karla Sofia Gascon (trái), trong phim 'Emilia Perez' – một bộ phim nhạc kịch với bối cảnh là thế giới ngầm của các tay buôn lậu thuốc phiện ở Mexico. Tuy phim nói tiếng Spanish nhưng cũng được đề cử là phim hay nhất trong năm, cùng với một bộ phim nhạc kịch khác là 'Wicked' với Cynthia Erivo (phải). Đây cũng là lần đầu tiên kể từ năm 1968 có đến hai phim nhạc kịch được đề cử Best Picture trong một mùa Oscar. Tất nhiên hai phim này cũng được đề cử cho hạng mục Best Musical or Comedy.

NGUỒN ẢNH: HOLLYWOOD REPORTER

Trong suốt năm ngoái, hai bộ phim nhạc kịch nói trên đã làm mưa làm gió không những tại phòng vé mà còn được giới phê bình khen thưởng nhiệt liệt. Thậm chí kỳ này "Emilia Perez" được đề cử cho 13 hạng mục khác nhau, và "Wicked" cũng không kém mấy với 10 hạng mục. Tuy nhiên cách đây vài tuần thế giới điện ảnh bỗng ngỡ ngàng khi nữ diễn viên Fernanda Torres người Brazil giật giải Golden Globe Awards cho Best Actress trong phim "I'm Still Here", một câu chuyện về thời kỳ độc tài quân phiệt ở Brazil. Sự kiện này khiến cho cuộc đua Oscar năm nay trở nên vô cùng hào hứng. Để xem ai sẽ là người làm nên lịch sử cho năm 2025.

Fernanda Torres với chiếc cúp Golden Globe (TERRA.COM.BR)

Ngoài 3 bộ phim vừa kể, các bộ phim khác được đề cử Best Picture: "Anora"; "The Brutalist"; "A Complete Unknown"; "Conclave"; "Dune: Part Two"; "Emilia Perez"; "I'm Still Here"; "Nickel Boys"; "The Substance and Wicked". Nếu giải Golden Globes được xem là thước đo trước giải Oscar thì phim "The Brutalist" có xác suất thắng tương đối cao. Tuy nhiên, Golden Globes được bầu chọn bởi giới truyền thông báo chí của Hollywood, trong khi thành viên của The Academy là những người làm việc trong trong ngành điện ảnh nên cái nhìn của họ chắc chắn phải khác. Nhưng như mẹ của Fernanda Torres, một nghệ sĩ lão thành lừng danh của Brazil, nói với con mình: "Được đề cử Oscar là coi như đã thắng rồi!"

Adrien Brody thủ vai chính trong phim "The Brutalist". (BROOKSTREET PICTURES)

Một sự kiện hiếm thấy khác trong mùa Oscar năm nay là sự hiện diện hai lần của Timothée Chalamet. Chàng diễn viên điển trai mới 29 tuổi không chỉ là nhân vật chính trong bộ phim “Dune” mà còn thủ vai nhạc sĩ Bob Dylan trong phim “A Complete Unknown”. Qua đó thiên hạ phát hiện ngoài tài đóng phim ra Chalamet còn là một “ca sĩ”. Dĩ nhiên ai cũng biết Bob Dylan có một giọng ca rè rè, không tốt giọng như nhiều nhạc sĩ kiêm ca sĩ khác, nên muốn giả giọng Dylan không đòi hỏi phải sở hữu một chất giọng đặc biệt hay thiên phú gì cả. Tuy nhiên màn diễn của Chalamet vẫn đủ lôi cuốn và thuyết phục để được đề cử cho hạng mục Best Actor. Không biết Bob Dylan sẽ có tới dự hay không.

NGUỒN ẢNH: GUITAR.COM

Nói về nhạc, giải Best Original Song năm nay cũng hào hứng không kém với những tài năng mới cũng như cũ, trẻ cũng như già. Lớn tuổi nhất trong số được đề cử là nhạc sĩ-ca sĩ lão tướng Elton John với nhạc phẩm “Never Too Late” trong bộ phim tài liệu cùng tên về cuộc đời và sự nghiệp âm nhạc của tác giả. Diane Warren thì được đề cử lần thứ 16 (!!!) với bài “The Journey” trong phim “The Six Triple Eight”. Phim “Emilia Perez” có đến 3 ca khúc được đề cử. Khác với những lần trước, lễ trao giải năm nay sẽ không có các màn trình diễn nhạc. Thay vào đó là những tiết mục ghi nhận sự đóng góp cũng như mất mát của các nghệ sĩ trong cơn thiên tai vừa rồi.

Cher (trái) chúc mừng Diane Warren với chiếc tượng Oscar năm 2022 (VALERIE MACON/AFP)

Nếu như Oscar 2025 đặc biệt ở chỗ có đến 2 phim không nói tiếng Anh được đề cử Best Picture, thì hạng mục Best Animated Feature cũng đặc biệt không kém với một bộ phim hoạt họa dài mang tên “Flow”. Truyện phim là câu chuyện về một con mèo bị bỏ rơi trong cơn lụt, hoàn toàn không có tiếng người mà chỉ có tiếng những loài động vật như chó, mèo, chim, cò, vượn cáo v.v. Đây cũng là bộ phim đầu tiên của Latvia được đề cử cho giải Oscar. Xin gửi lời chúc mừng đến các nhà làm phim đến từ một đất nước từng bị đô hộ bởi cộng sản Liên Xô. Mong được tin vui!

Một cảnh trong phim “Flow”. (TAKE FIVE PRODUCTIONS)

Làm sạch bản lề

HOÀNG HƯƠNG

Bạn có thể dễ dàng làm sạch lớp sơn cũ trên bản lề cửa tủ bếp hay cánh cửa bằng các cách đơn giản dưới đây:

- Dùng nước nóng có baking soda:

- Đổ nước vào nồi, bỏ baking soda vào vừa đủ để tạo một lớp mỏng dưới đáy nồi.

- Cho bản lề cần làm sạch vào trong nồi, bảo đảm chúng được phủ đầy nước.

- Đun sôi nước. Khi nước trong nồi bắt đầu sôi, giảm bớt lửa và đun trong khoảng 30 phút.

- Lấy bản lề ra khỏi nồi và lật bỏ lớp sơn đã mềm. Dùng khăn vải khô lau sạch.

Cách này giúp làm sạch lớp sơn bị dính dày và nhiều trên bản lề.

Với những bản lề không bị dính quá nhiều sơn, bạn có thể thử các cách khác để làm sạch như:

Dùng heat gun hoặc máy sấy tóc để làm tan lớp sơn trên bản lề. Sau đó dùng dụng cụ cạo hoặc bàn chải sắt để loại bỏ lớp sơn.

Dùng nước rửa chén: Ngâm bản lề trong nước ấm có pha nước rửa chén trong khoảng 30 phút. Chà bản lề bằng bàn chải mềm, sau đó rửa sạch và lau khô.

DALLAS Sự Kiện

MONSTER JAM

8/3. Biểu diễn các xe truck được chế thành các xe “khủng” vượt chướng ngại lớn, leo dốc, chạy đua ... Nhiều tay đua nổi tiếng tham dự

Địa điểm: AT&T Stadium, 1 AT&T Way, Arlington TX 76011.
Giá vé: \$80.

DANCING WITH THE STARS LIVE

11/3. Chương trình khiêu vũ với các siêu sao và các vũ công nổi tiếng như Emma Slater, Alan Bersten, Brandon Armstrong, Britt Stewart...

Địa điểm: Texas Trust CU Theater, 1001 Texas Trust Way, Grand Prairie TX 75050.
Giá vé: \$60-\$125.

SPRING CELEBRATION AT KLYDE WARREN PARK

8/3. Trình diễn nhạc kịch ballet với các trích đoạn từ phim Sleeping Beauty, dương cầm với Kamilya Akhometova

Địa điểm: Klyde Warren Park, 2012 Woodall Rodgers Fwy, Dallas TX 75201.
Giá vé: miễn phí.

NGUYỄN ĐÀI THI

Cô Nguyễn Đài Thi là cựu Thanh Tra của Sở Thuế Hoa Kỳ (IRS) và cũng là cựu Thanh Tra của Bộ Ngân Khố (U.S. Treasury Inspector General). Cô có bằng IRS Enrolled Agent do Sở Thuế cấp. Với hơn 30 năm kinh nghiệm làm việc cho Sở Thuế và Bộ Ngân Khố, cô Đài Thi đã từng kiểm toán (audit) thuế doanh nghiệp và cá nhân. Khi làm việc cho Bộ Tổng Thanh Tra Ngân Khố, cô cũng đã từng audit-Sở Thuế. Với kinh nghiệm đặc biệt này, chẳng những cô Đài Thi rất rành rẽ về luật thuế, mà còn hiểu tường tận về cơ cấu và nội bộ của cơ quan IRS. Cô thường xuyên chia sẻ các đề tài thuế vụ qua các đài radio và TV tại Dallas. Trẻ hân hạnh được cùng cô Đài Thi cộng tác để hướng dẫn đồng hương về luật thuế liên bang và giải đáp các vấn đề rắc rối với Sở Thuế. Độc giả ở khắp nơi có thể gửi thư bưu điện hoặc email cho tòa soạn Trẻ, ghi chú "Mục Thuế Vụ".

Email: bientap@trenews.net

Nhắn tin (text only) câu hỏi đến

469-328-3453

hoặc gửi thư về tòa soạn:

**3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044**

HỎI: Kính gửi cô Đài Thi, tôi sắp đến tuổi 80, tôi có 4 cháu Nội Ngoại: 1 cháu 19 tuổi đang học đại học, 2 cháu 17 tuổi, và 1 cháu 3 tuổi. Tôi có sở hữu một số cổ phiếu stocks trong tài khoản hưu trí IRA và tài khoản đầu tư riêng. Tôi muốn cho các cháu các tài khoản của tôi. Xin cô cho tôi hỏi tôi nên cho các cháu như thế nào cho hợp lệ và không ảnh hưởng gì đến bố mẹ các cháu. Tôi nên cho bao nhiêu? Nên cho hàng năm hay cho một lần? Cho stocks hay cho tiền? Xin cảm ơn cô rất nhiều và chúc cô luôn khỏe mạnh.

ĐÁP: Xin thưa, thành thật chúc mừng ông đã thành đạt, khỏe mạnh, và minh mẫn. Tôi rất phục ông đang sắp xếp chuyện thừa kế cho con cháu.

Tôi có thể góp ý cho ông cách cho tiền cho các cháu của ông như thế nào để có lợi về thuế, nhưng câu hỏi của ông về cách nào để không ảnh hưởng đến bố mẹ của các cháu thì thật sự khó trả lời vì tôi không rõ hoàn cảnh bố mẹ các cháu như thế nào.

Nếu bố mẹ các cháu cần xin tiền trợ cấp đại học hoặc các trợ cấp xã hội nào khác cho các cháu, thì các cháu không nên có tên trong bất cứ tài khoản nào. Ở đây tôi sẽ giả sử rằng bố mẹ các cháu không xin tiền trợ cấp gì cả.

Trong trường hợp của

ông, cần lưu ý luật thuế nào áp dụng khi ông còn sống và khi ông qua đời.

Lúc còn sống, ông cần quan tâm nhất là thuế quà tặng (gift tax). Thuế này chỉ áp dụng cho người tặng chứ không phải người nhận. Trong lúc ông còn sống, nếu ông cho các cháu nhiều tiền quá thì ông sẽ bị trả thuế, cho nên cần phải tính trước để không phải trả thuế hoặc trả càng ít càng tốt.

Mỗi năm, bắt đầu năm 2025, ông có thể cho mỗi cháu tối đa là 19,000 đô la mà ông không phải đóng thuế quà tặng. Những năm sau này thì luật thuế sẽ tăng mức tối đa lên một ít.

Ông có thể cho bằng tiền, cổ phiếu, đồ đạc v.v. miễn sao trị giá của những món này tổng cộng lại không quá mức tối đa hàng năm.

Trước hết, ông có thể cho tiền bằng cách mở tài khoản tiết kiệm đại học 529 cho các cháu, cho dù đang ở tuổi học đại học hay còn nhỏ. Số tiền lời đầu tư trong tài khoản 529 này đều được miễn thuế nếu sử dụng tài khoản này để trả tiền học phí. Khi các cháu học xong mà tiền vẫn còn dư trong 529 thì sau này có thể chuyển qua tài khoản hưu Roth IRA cho các cháu. Cách này là tốt nhất vì không ai lạm dụng hoặc dùng số tiền này không đúng chỗ.

Còn về tài khoản 401(k) của ông, ông nên để tên các cháu là người thừa kế, để ông tránh phải trả thuế quà tặng. Khi ông qua đời thì các cháu hưởng được ngay, không trải qua thủ tục tòa probate rườm rà tốn kém. Các cháu có thể lấy tiền ra hết một lúc hoặc mỗi năm lấy một ít, nhưng có tối đa 10 năm là phải lấy ra hết. Và số tiền lấy ra thì các cháu phải đóng thuế lợi tức, cũng giống như lúc ông còn sống phải trả thuế khi lấy ra vậy.

Về cổ phiếu hoặc tiền, khi ông chuyển cho các cháu thì các cháu có toàn quyền sử dụng bất cứ lúc nào. Nếu ông chưa muốn chuyển qua cho các cháu đứng tên thì vẫn giữ tên của ông nhưng để tên các cháu là người thừa kế.

Ông cũng có thể thành lập một cái Trust và chuyển tất cả tài khoản vào Trust. Trust sẽ thay mặt ông để phân chia tài khoản như ông muốn, ngay trong lúc còn sống và khi đã mất.

Trên đây là một vài ý kiến của tôi về thuế, nhưng về

giấy tờ pháp lý chuyển nhượng tài sản cho con cháu thì tốt hơn hết tôi nghĩ ông nên tham khảo với luật sư chuyên về thành lập Trust để lên kế hoạch thừa kế được suôn sẻ cho người thân. Lúc mình còn sống thì còn giải quyết được chứ lúc mất rồi thì người thân rối lắm.

Chúc ông luôn vui khỏe.

HỎI: Thưa chị Đài Thi, Sở Thuế gửi thư số CP89 cho một người nào tên lạ hoặc đến địa chỉ nhà tôi. Trong thư ghi những số tiền người này nhận được từ năm 2023. Nhờ chị giải thích vì sao Sở Thuế gửi thư tên của người lạ đến nhà tôi. Cảm ơn chị.

ĐÁP: Thưa ông, Sở Thuế gửi thư đến địa chỉ nhà ông vì người nào đó đã dùng địa chỉ của ông để khai thuế hoặc để báo cáo gì đó với Sở Thuế, cho nên đây không phải là sự nhầm lẫn của Sở Thuế.

Hơn nữa, thư mang số CP89 là một thỏa thuận trả góp mà Sở Thuế đã chấp nhận cho “người lạ” này trả góp số tiền thiếu thuế từ năm 2023. Cho

nên thỏa thuận này khó có thể mà Sở Thuế ghi sai địa chỉ. Theo tôi thì có thể có sự nhầm lẫn nào đó từ phía bên người khai thuế hoặc người nộp đơn xin trả góp.

Ông có thể báo cho Sở Thuế biết là địa chỉ sai để họ đừng gửi thư nữa, bằng cách gọi điện thoại số có ghi trên thư hoặc số 800-829-1040. Cách đơn giản hơn là ông trả thư lại cho Bưu Điện, ghi ngoài bì thư “Not At This Address, Return to Sender”.

HỎI: Chào chị Đài Thi, năm nay tôi 61 tuổi, cũng may sức khỏe còn tốt cho nên tôi còn đi làm và cũng chưa tính khi nào sẽ về hưu. Tôi có tài khoản hưu 401(k) và không dự định lấy tiền ra vì tôi không cần đến số tiền này. Tôi nghe nói nếu không lấy tiền ra thì sẽ bị phạt. Vậy bao nhiêu tuổi thì bị bắt buộc phải lấy tiền ra? Cảm ơn chị.

ĐÁP: Thưa anh, 61 tuổi cũng còn trẻ lắm và chúc mừng anh sức khỏe tốt. Tài khoản hưu 401(k) của anh có thể để yên đó cho đến khi anh được 73

tuổi thì mới phải bị bắt buộc lấy tiền ra. Có lẽ trong thời gian tới đây luật thuế sẽ thay đổi và dời tuổi 73 qua 74 hay 75. Cho nên từ đây đến ngày đó sẽ có thay đổi.

Khi đến tuổi phải lấy tiền 401(k) ra mà anh còn đi làm, và vẫn còn làm việc cho công ty mà đã tạo ra tài khoản 401(k) cho anh, thì anh được miễn, khỏi phải lấy tiền ra.

Tuy nhiên, nếu khi đó anh thay đổi việc làm và chuyển qua làm việc cho một công ty khác thì bắt buộc anh phải rút tiền ra hàng năm. Mỗi năm rút một ít và Sở Thuế đã có công thức sẵn. Thông thường công ty quản lý tài khoản 401(k) của anh sẽ thông báo cho anh biết hàng năm số tiền phải rút ra.

Nếu không lấy tiền ra như hạn định hàng năm thì số tiền phạt là 25 phần trăm. Tuy nhiên, trong 2 năm đầu nếu sơ sót rút tiền ra trễ, không đúng hạn định, thì có thể xin Sở Thuế giảm tiền phạt xuống còn 10 phần trăm nếu có lý do chính đáng.

NOT

giữ trẻ ... share phòng ... Láo hiểm ... cái gì cũng có, mà sao thiếu món chuột rang muối vậy chời?

tre PHƯƠNG TIỆN TÌM KIẾM TỐT NHẤT...

Tips mặc giấu bụng

■ **Đầm A-line eo cao làm vòng hai nhỏ hơn.**
Tránh kiểu xếp li quá phồng hay họa tiết hoa to. Chọn màu trơn, trung tính hay sẫm với họa tiết nhỏ hay sọc dọc.

■ **Tránh mặc đồ rộng rãi quá,** dù có vẻ như giấu được phần bụng. Đồ quá rộng dễ nhìn như không có eo, ngực lớn thì càng nên tránh vì nhìn mập hơn. Thay bằng các kiểu đồ có nhấn nhá vùng eo, như áo blouse peplum phần eo ôm và tà áo xòe nhẹ giúp che phần bụng dưới, tạo đường cong nhẹ nhàng khiến eo trông nhỏ hơn. Hay blazer dáng suông, dài ngang hông hay qua mông để nhìn cân đối.

■ **Quần cạp cao**, jean cạp cao hay váy cạp cao giúp làm gọn vòng eo và nhìn cao hơn. Quần cạp thấp bụng dễ bị “đổ ra” khi ngồi hay di chuyển. Chú ý quần cạp cao thì đáy không quá thấp, chân nhìn ngắn lại nhất là đối với người dáng nhỏ petite. Quần nên có độ ôm vừa phải không nên quá bó.

■ **Thắt lưng biết cách** sẽ giúp vòng hai gọn hơn. Tránh những kiểu thắt lưng có màu tương phản với bộ đồ. Thắt lưng bản nhỏ thì tránh quá nhỏ, quá chặt mà bị nhấn chìm bởi phần bụng phình lộ, mất đẹp. Thắt lưng bản lớn có thể tạo điểm nhấn nhưng nếu có bụng dễ nhìn to hơn. Lựa thắt lưng tiếp màu với đồ để tránh sự chú ý vào vòng hai.

■ **Lựa chất vải cứng cáp có cấu trúc structure** đôi chút. Hơi mập có bụng thì dễ ưa vải nhẹ, mềm mại nên càng dễ mắc lỗi. Vải mỏng hay co giãn dễ bám dính vô người. Người có bụng nên tránh kiểu quần co giãn, hay jean pha elastane. Chọn vải có cấu trúc vừa phải như cotton dày, lựa twill, kaki mềm hay denim - có thể không thoải mái chút nhưng đẹp hơn. Tránh các loại vải quá mềm như jersey, thun mỏng, satin dễ nhìn xấu khi có bụng.

Chiều... Mùa đông về bên khung cửa. Mùa đông cũng về trong thơ. Ở đâu? Ở Sài Gòn một ngày mưa xám không thấy bóng bạn bè. Ở Paris khi con tàu rời sân ga tuyết phủ để lại nỗi sầu cô đơn. Ở Cali với sinh nhật của nhà thơ một mình với ngọn nến cháy qua 60 năm mây phủ. Và mùa đông của tôi khi xa ngôi nhà Woodcreek. tuyết xuống. cũng một ngọn nến cháy qua khung cửa sổ. Ôi mùa đông và thơ. của bạn của tôi. SAO KHUẾ

■ LỮ QUỲNH

mùa đông

Cây thông Giáng sinh
Lấp lánh quả cầu giấy bạc
Nhớ quê nhà những chiều mưa
Trên sân gạch nở đầy
Bong bóng nước
Em mặc áo len vàng
Tung tăng cánh đồng ký ức
Cánh đồng mùa xuân
Hoa cúc vàng nở rộ.

Mùa đông này
Trời trong veo và rất lạnh
Hai bàn tay buốt cóng
Cầm nỗi nhớ nhà
Đi lang thang
Qua Tự Do, Lê Lợi
Ngừng Givral
Nhìn bạn bè đùa còn đùa mát
Rượu tràn ly
Nói cười
Chuyện thiên đường địa ngục.

Lần đầu tiên
Hiểu thế nào bình yên
Là lúc
Nỗi cô đơn dịu dàng
Cùng mùa đông
Bắt đầu thấp
Những ngọn nến hồng
Trên mặt đất.

■ NGUYỄN THỊ KHÁNH MINH

sinh nhật mùa đông

Một ngọn nến nhé. Là 60 năm xa
Vài ánh lửa. Chút mùa thêm tí tách
Tôi đi qua đi qua...

Một ngọn nắng nhé. Là mùa xuân đi mãi
Màu hoa vàng ngất mắt chiêm bao
Tôi ngủ mơ những khi lòng thơ đại

Một tiếng chim gù. Là hè không đi nữa
Cho miên man hơi ấm tổ đong đầy
Tôi ủ no cõi đời tôi bếp lửa

Một chiếc lá khô. Hỏi mùa thu bóng xế
Kìa đất thơm còn náu những chiều phai
Tôi mở hết những trời cao có thể

Gió đã buốt. Thổi bùng đêm mùa đông
Có tiếng khóc rớt mừng ly rượu đỏ
Mừng trong tay ngày tháng vẫn đầy. Đông

Mừng vừa chạm thêm ngọn nắng hoa
Cụng hai vai đường dài gió biếc
Tôi đi qua đi qua...

Này trời xanh. Lặng lấy bờ với bến
Kìa mây bay. Bầy sắc những niềm tin
Và ánh sáng. Một đường bay tôi hẹn...

khoác kín

Chiều đông tuyết lũng âm u
Băng khuâng chiều tối tiếp thu trời buồn
Nhớ ngày tàu cũng đi luôn,
Ga thôn trơ nổi, băng nguồn héo hon.
Phường xa nhịp sắt bon bon,
Tàu như dưới tỉnh, núi còn vọng âm.
Sân ga mái giọt âm thầm:
Máu đi có nhớ hồi tâm đêm nào?
Mình tôi với tuyết non cao;
Với cồn phố tịnh buốt vào xương da;
Với mây trên nhọt ánh tà;
Với đèn xóm hạ cũng là tịch liêu.
Tôi về bước bước đêm chiều,
Tâm tư khoác kín sợ chiều lạnh thêm.

*Bài thơ này đã được nhạc sĩ Phạm Duy phổ nhạc thành bài hát CHIỀU ĐÔNG.

NGUỒN ETSY

■ NXT

mùa đông khi xa ngôi nhà woodcreek

gió đã ngủ. trong vòm lá
vàng trắng. xưa. không về
ngày tắt
buổi chiều.
không bóng trẻ con
hồ nước vắng lũ vịt trời
không còn thấy cánh bướm monarch bên bờ lau. tím
trong căn phòng. đóng cửa
không ai hát bài serenade
cây đàn
tiếng dương cầm. đã chết

tạm biệt. tạm biệt
ngôi nhà của gió
nơi trò chuyện với basho. nghe đế gáy. trắng tàn
với ỨC TRAI. khi ráng trời phủ xuống chòm cây
và pablo neruda. trong ngày đầy tin bão
ôi. tiếng còi tàu. của thơ đỉnh cường
ánh đèn trên trang sách
mưa tuyết rơi
một ngọn nến cháy. trên bàn
một ngọn nến cháy*
mùa đông. con chim chết. treo ngoài cửa sổ

tạm biệt
đi về phía ngọn đồi. bàn tay chỉ
mặt trăng

Ấn tượng kinh hoàng dịch cúm Vũ Hán (Covid-19) vẫn còn đó, nhưng bây giờ, người ta nghe tới dịch là chẳng thấy dịch mà sợ chết đói, chết khát, chết vì ngột ngạt và nhộp nháp trong các trại cách ly... hàng đoàn đoàn lớp lớp người chạy trạm, rồi dần dần lớp lớp người xếp hàng chờ mũi, sau đó là “chạy chọt” để được tiêm vaccine và cuối cùng là lo âu biết rằng các loại vaccine có thể gây nhiều bệnh phụ... nên việc dịch cúm A bùng phát hiện nay là một thứ gì đó thật khủng bố tinh thần.

Hoang mang dịch cúm

UYÊN CA
QUẢNG NAM - VN

Chuyện đáng sợ

Chị Nhung, một người trải qua nỗi kinh hoàng của dịch cúm Vũ Hán tại Sài Gòn, dịp Tết này chị về quê và quyết định mua đất ở quê để xây nhà, đưa gia đình về đây sinh sống nhớ lại:

- Lúc đó thành phố như một nghĩa địa, hay đúng hơn là cái bãi tha ma, chỉ thấy toàn chết chóc, những nhà giàu, khấm khá thì khác, chứ nhà nghèo thì chỉ thấy mọi

thứ đi vào ngõ cụt.

- Chị cũng thuộc hàng nhà giàu mà, chị có cơ sở kinh doanh, sản xuất, nuôi vài trăm công nhân, vậy chị phải có những kinh nghiệm của nhà giàu chứ?

- Mình thuộc diện trung bình thôi, còn nhà giàu thì phải kể tới giới tài phiệt và quan chức, còn mình sản xuất, kinh doanh và gánh trên vai cả mấy trăm gia đình. Nếu mình dừng sản xuất, kinh doanh thì

mình có thể sống thêm được vài mươi năm nữa, còn các gia đình công nhân, lao động thì may lắm sống thêm vài năm.

- Vậy có nghĩa là chị không có cảm thức về cái gọi là giới nhà giàu trong thành phố lúc dịch?

- À, cũng có chứ, nhưng mỏng thôi, vì mình cũng có cái nhà, nên khi dịch đến, cách ly, giãn cách gì đó thì mình có không gian, có khoảng sân rộng để đi ra đi vào, hít thở, khác với người lao

động nghèo phải chui rúc, chen chúc cả chục mạng người trong một căn phòng chật hẹp.

- Qua đợt dịch cúm Vũ Hán, chị có cảm nhận gì về chuyện ăn ở xứ Sài Gòn?

- Người Sài Gòn có một điểm rất đặc biệt, đó là ăn nhà mà ở đường, hàng quán Sài Gòn nhiều vô kể. Nhưng không phải vậy đâu, những người ăn nhà, ở nhà là giới đại gia, ăn đường ở nhà là giới nhà giàu, kinh doanh, doanh nghiệp, còn ăn nhà ở đường chính là giới lao động nghèo. Mà giới này chiếm số đông.

- Chị nói rõ hơn chút đi...

- Nhóm ăn nhà, ở nhà là nhóm có nhiều tiền, đại gia, quan chức, họ có biệt phủ, biệt thự trong thành phố, có osin và có đầy đủ tiện nghi, việc ăn nhà hàng hay nói xa hoa chỉ là thể nghiệm vui với

Bữa ăn trở thành thức tồn tại, hình chụp một quầy bán cháo trước cổng bệnh viện

họ, còn việc ở và ăn tại nhà của họ mới là thượng đỉnh. Giới kinh doanh tầm tầm bậc trung thì cũng có nhà cửa để ở, để sinh hoạt nhưng tiện nghi và điều kiện hưởng thụ của họ không có bằng giới trên, họ muốn ăn ngon, sang thì phải tới nhà hàng, nơi xa xỉ một chút. Còn giới lao động nghèo, chiếm hằng hà sa

số trong thành phố thì ít ai có nhà mà về, nhà của tạm bợ, chật chội, thậm chí phòng trọ, họ chỉ thực sự sống khi tới cơ xưởng, còn về nhà là để nấu ăn, rau dưa cà muối mì gói cá hộp gì đó họ ăn cho qua bữa, còn có chút mà để dành.

- Và đến khi dịch xảy ra thì mọi chuyện đảo ngược phải không chị?

- Đúng rồi, khi giãn cách, cách ly, ai ở nhà nấy thì có nhiều gia đình cả chục người loay hoay trong mấy mét vuông, thiếu dưỡng khí, thiếu lương thực, thiếu mọi thứ... không chết chóc mới là chuyện lạ!

- Có phải do vậy mà chị quyết định rút về quê?

- Đúng rồi em, chị quyết định về quê, vì lẩn lộn nơi thành phố cũng mệt rồi!

Chuyện buồn cười

Nếu như với người này, dịch đến làm chết chóc, đáng sợ bao nhiêu, thì với người khác, dịch bệnh lại là chuyện buồn cười bấy nhiêu. Nhưng vì sao người ta lại buồn cười

Cuộc sống phiêu linh, sinh mạng con người cũng mỏng manh trước dịch bệnh

trước nguy cơ chết chóc? Chuyện “trùm cuối” trong đường dây buôn KIT-TEST và đường dây Vaccine phòng dịch dường như vẫn còn trong bóng tối, người ta tin rằng những kẻ đầu sỏ gây ra cái chết cho hàng chục ngàn đồng bào, chết trong tức tuổi ... vẫn còn ung dung ngoài vòng pháp luật, và hình như pháp luật không đụng chạm được đến y/thị, sự giàu có của y/thị vẫn được bảo toàn bởi y/thị dường như bất khả xâm phạm ... Và những cái chết trở thành trò cười của quyền lực!

Chị Tuyên, người có chồng bị chết trong trại

cách ly tập trung tại thành phố Sài Gòn, tâm sự:

- Em tin không, khi nhận hũ tro của anh, chị không tin!

- Bây giờ chị đã nguôi ngoai chút nào chưa?

- Rất khó để quên, chị bị chấn động tâm lý rất lâu. Bây giờ nghe rục rịch vụ dịch cúm A nữa...

- Em vẫn chưa hiểu ý chị ...

- Hồi dịch cúm Vũ Hán, người ta làm cho mọi thứ rối tung lên rồi đi đến mục đích cuối cùng là chốt mũi hàng loạt để lấy tiền que từ ngân sách, tiêm chủng hàng loạt,

mặc cho thuốc thử thuốc giả hay nước lã. Bây giờ, cúm A, người ta cũng làm cho nó xoắn lên để bán thuốc tiêm chủng, rõ ràng có một thứ kế hoạch đặt lên trên xương máu đồng loại.

Tôi hiểu nỗi lòng của chị Tuyên. Nhưng những gì chị đang chua chát nói ra không phải là không đúng, thậm chí điều chị nói có gì đó rất sáng suốt nữa là đằng khác, bởi hiện tại, lượng người đi tiêm vaccine phòng dịch cúm A đã tăng một cách đột ngột sau khi các kênh truyền thông và mạng xã hội đưa ra thông tin về nguy cơ bùng phát dịch cúm A.

Hiện tại, đã có nhiều gia đình mua sắm lương thực dự trữ như gạo, mắm, muối, tủ đông để dự trữ thịt, cá, các nhà ở quê bắt đầu nhen giống gà để trứng phòng khi ngăn sông cấm chợ ...

Thật đáng sợ nếu như thêm một lần nữa, dịch cúm A hoành hành và người dân bị đối xử giống như thời Covid-19, thì không rõ người dân sẽ tồn tại ra sao. Mong điều đó không lặp lại.

Bài và hình UC

BẢO HUÂN MICROSOFT AI

Ngày tình yêu

BIẾN CÁT

Những năm 1970, quan niệm xã hội chưa thông thoáng như bây giờ. Chuyện yêu đương

với người nước ngoài là điều không tưởng, chứ đừng nói tới việc lấy chồng ngoại quốc. Vậy mà con bé xấp xỉ đôi mươi, vừa rời ghế nhà trường, tập tễnh ra ngoài đi làm phụ giúp gia đình, cái con bé hiền như con mèo đó, lại dám lấy anh chồng Mỹ.

Ngày đám cưới, chòm xóm tụ tập đầy sân nhìn cho đã con mắt, xì xào cho đã cái miệng :

- Con nhỏ này gan bằng trời.
- *Nhu nhu vác cái lu mà chạy.*

Cô nghe mà mắc cười quá. Người ta thương nhau, lấy nhau, mà cũng cần được bà con lối xóm ưng bụng thì mới phải đạo sao?

Rồi cuộc chiến xoay chiều, Mỹ rút khỏi miền Nam Việt Nam.

“Đi đâu cho thiệp theo cùng

Đói no thiệp chịu, lạnh lùng thiệp cam.”

John về nước, cô cũng theo anh về miền đất xa xôi cách quê hương cô nửa vòng trái đất.

Sau này nghĩ lại, cô cũng thấy mình gan thiệt.

John nheo mắt cười:

- Không phải gan cùng mình, mà là mê trai thôi.

Khi nói đùa, anh không biết người “gan cùng mình” ấy mới chính là anh. Hậu quả là anh phải lẻo đẻo theo cô năn nỉ cả ngày trời.

Khi hết dỗi, cô thủ thỉ với anh:

- Bởi vì em thương anh đó, biết hông?

Rồi cô hăng giọng đọc cho anh nghe câu ca dao ngọt ngào bằng giọng Nam bộ chơn chất :

- Thương nhau mấy núi cũng trèo

Mấy sông cũng lội, mấy đèo cũng qua.

Dù không hiểu hết ý nghĩa thâm thúy lời ca dao cô đọc, nhưng anh nghe lòng mát

rượu như có dòng sông chảy qua.

- oOo -

Tính tình hai người thật trái ngược. Cô lãng mạn bao nhiêu thì anh thực tế bấy nhiêu. Giống như hai cực Bắc, Nam của thời nam châm. Vậy mà họ lại thương nhau mới lạ.

Một buổi chiều, sau giờ làm, anh trở về nhà, trên tay cầm đóa Hồng và gói đồ nặng trĩu. Anh nở nụ cười thật tươi, hồi hộp đưa cho cô đóa hoa:

- Tặng vợ yêu của anh.

Cô mắt tròn mắt dẹt nhìn anh, ngạc nhiên không thể nào tin được hình ảnh ông chồng to cao với bông hoa nhỏ xíu trên tay, trước mặt mình. Phải để anh lúng túng lặp lại câu nói “tặng vợ yêu” 3, 4 lần, cô mới hoàn hồn.

- Cảm ơn chồng. Mà sao tự nhiên lại tặng hoa cho em?

Đôi mắt cô mở to, tròn xoe như hai viên bi lóng lánh. Anh như bị hấp hồn, cúi xuống hôn vào đôi mắt vợ, rồi kéo cô ngồi lên sofa.

Anh lấy trong túi ra những ngọn nến, một chai vang đỏ, hai cái ly và một hộp sô cô la bày ra bàn. Bằng cử chỉ thật cẩn trọng như đang cử hành nghi lễ, anh thấp sáng những ngọn nến, rót rượu ra ly và dịu dàng đút cho cô viên kẹo ngọt. Cô ngẩng đầu lên bờ vai

vững chãi của anh, nghe anh kể về Valentine's Day. Lần đầu tiên cô biết hằng năm trên thế giới, vào 14 tháng hai, có một ngày gọi là lễ hội tình yêu. Trong ánh sáng lung linh, anh hát cho cô nghe những bài tình ca bất hủ - những bài tình ca vượt không gian và thời gian để trường tồn mãi khi trái tim còn gõ nhịp yêu thương.

Căn phòng huyền ảo thoang thoảng hương hoa quỳ với mùi rượu nồng nàn.

Cô nhắm mắt lại, nghe lòng ngập tràn hạnh phúc - thứ hạnh phúc thật đơn giản mà cô mong ước được cùng anh có được cả đời.

- oOo -

Anh chàng khô khan như sỏi đá đó bỗng dưng thay đổi. Anh tìm kiếm khắp nơi để mua được giống Hồng Nhung màu đỏ mang về trồng ngoài cửa sổ.

Nhìn anh hi hục đào đào bới bới đất, cho cây vào, rồi ngắm ngắm nghía nghía, cô bật cười khanh khách:

- Trời ơi, cũng lãng mạn dữ a.

Anh bối rối gãi gãi đầu:

- Tại vì anh thương em. Anh biết em thích mà.

Câu nói của anh làm cô cảm động chực khóc. Anh vội vàng ôm cô vào lòng dỗ dành, mà quên rằng hai bàn tay mình đang

dính đầy bùn đất.

Nhờ anh dày công chăm sóc, bụi Hồng lớn nhanh, lên chồi lên búp. Lần đầu tiên phát hiện ra nụ Hồng mới nở lóng lánh sương trên những cánh hoa mịn mượt như nhung, cô đã reo to, phấn khích như trẻ thơ.

Anh ngây người ngắm nhìn cô, muốn nói bao điều yêu thương nhưng không tìm được lời nào để diễn tả tâm trạng. Mãi rồi anh mới buột miệng nói được một câu, chẳng biết là có lãng mạn hay không, nhưng chắc là cô sẽ vui.

- Để anh trồng thêm mấy chục cây Hồng nữa nghe vợ.

- oOo -

Nhưng anh không có thời gian để “trồng thêm mấy chục cây Hồng” như lời anh đã hứa. Căn bệnh ung thư đã tàn nhẫn cướp mất anh, như cơn giông bão bất ngờ cuốn trôi đi tất cả.

Buổi tối trước khi về, Cô còn nắm lấy tay anh, chúc anh ngủ ngon giấc. Bàn tay anh vẫn còn ấm áp, siết chặt tay cô đầy áp yêu thương. Vậy mà buổi sớm khi cô trở vào bệnh viện, anh chỉ còn là cái xác không hồn. Những ngón tay anh lạnh và cứng ngắc, duỗi dài ra, mặc cô có nắm có lay trong vô vọng.

Cô đau đớn gào thét tên anh:

- John ơi, dậy đi. Dậy nói với em rằng anh thương em mà. Dậy kể cho em nghe về Valentine's Day với sô cô la và rượu vang đỏ. Dậy đi, John. Sao anh nỡ bỏ em mà đi.

Khi nhìn người ta lấp mộ anh lại, cô đã ngất lịm đi. Làm sao cô có thể chấp nhận được, là mãi mãi từ đây, anh không còn hiện diện giữa cuộc đời này.

Cô ra vào lặng lẽ như chiếc bóng trong căn nhà đã từng rộn rã tiếng nói cười. Bụi Hồng bên cửa sổ không ai chăm sóc khô héo như nụ cười cô. Với cô, anh là những gì quý giá nhất, là cả thế giới bao la rộng lớn, là mặt trời rạng ngời ánh nắng. Thế giới của cô đã khép lại rồi, ngày của cô chỉ đầy mây xám. Không còn gì... Không còn gì hết, John ơi !

- oOo -

Bạn bè ai cũng hiểu sự ra đi của John là nỗi đau tận cùng với cô, nhất là ngày Valentine's Day đầu tiên sau cái chết của anh. Vì thế họ mở một party và nhất quyết lôi cô ra khỏi nhà để không phải dằn vặt trong cô đơn.

Buổi tiệc thật vui vẻ, ồn ào tiếng nói cười. Nhưng cô cảm thấy lạc lõng như đang ở một thế giới nào khác, lặng lẽ nhìn mọi người trong màn sương mờ mịt vây quanh.

Cô rời tiệc với nỗi buồn luênh loang như bóng tối phủ tràn đêm. Cô

lái xe vòng qua những con đường vắng có hai hàng cây chao chác ngã dài. Bỗng dưng lòng cô chợt dâng lên một niềm tin rất đổi mơ hồ. Hình như anh đang chờ cô ở nhà. Bao nhiêu năm rồi, Valentine's Day nào hai vợ chồng cũng bên nhau mà, làm sao năm nay anh thiếu vắng.

Cô vội vòng xe lại, nhấn ga lao vun vút bất chấp hiểm nguy. Cô mong chóng được trở về nhà, nơi tràn ngập sự ấm áp của anh, được nghe giọng nói dịu dàng của anh và nhìn thấy sự hiện diện của anh.

Ngôi nhà tối om khi cô mở cửa. Không gian im ắng chỉ có tiếng gót giày cô gõ xuống nền nhà. Cô đóng cửa lại, đứng yên chờ vòng tay anh ôm choàng lấy cô như mọi lần. Chẳng lại một chút, cô hồi hải bật đèn sáng lên và gọi:

- John, John ơi!

Tiếng gọi lúc đầu nhẹ nhàng như chờ đợi, rồi thảng thốt lớn dần lên.

Không có tiếng trả lời nào cả. Sẽ mãi mãi không còn tiếng anh trả lời cô. Cho dù có phũ phàng, thì sự thật vẫn mãi là sự thật.

Cô thần thờ lê bước vào bếp. Mắt cô chạm vào chiếc lọ nhỏ trên kệ tủ. Trong chiếc lọ là đóa Hồng John đã tặng cô vào Valentine's Day năm ngoái. Đóa Hồng rực rỡ ngày nào giờ chỉ còn

là những cánh hoa khô mong manh ứa tàn. Cô vuốt ve thân cây, cảm nhận được sự lạnh lẽo lan dần trên những ngón tay. Trong khoảnh khắc, trái tim cô quặn lên, ký ức tuôn chảy theo dòng nước mắt.

John luôn biết cách cho cô cảm giác được yêu thương. Ngay cả lúc này, anh vẫn như muốn nhắc nhở với cô rằng, anh đã yêu và vẫn luôn mãi yêu cô.

Đặt hoa Hồng lên bàn, cô lặng lẽ ngồi xuống rút ra hai ly vang đỏ - một cho mình, một cho anh.

- Cạn ly cùng em, nhé mình.

Cô uống một hơi dài, nghe hơi ấm của rượu và nổi trống vắng lắng vào lồng ngực. Đau thương cơ hồ nhấn chìm cô xuống tận đáy vực sâu thăm thẳm. Thời gian chậm chậm trôi qua theo tiếng tích tắc của chiếc đồng hồ treo tường. Cô mệt mỏi gãi đầu trên tay, rơi vào giấc ngủ khi nước mắt còn ngân ngấn bờ mi.

Trong giấc mơ cô thấy mình không còn cô đơn nữa. Vòng tay ấm áp của anh ôm chặt lấy cô như anh đã từng. Cảm giác thật tuyệt vời khi sức nặng của đôi tay anh ghì lấy thân thể nhỏ bé của cô, hơi thở quen thuộc của anh phả trên mặt cô nồng nàn.

Cô thồn thức trên ngực anh:

- Em nhớ anh lắm, John ơi!

Dịu dàng như tiếng gió ru trên vòm lá, anh thì thầm bên tai cô:

- An cũng nhớ em rất nhiều. Anh thương em nhiều, nhiều lắm.

Lời nói thật đơn giản, nhưng như một lời hẹn thề sâu sắc, cho cô cảm giác bình yên đến vô cùng. Thoát trong phút giây, cô đã quên thực tại và ngỡ rằng mọi điều không có gì thay đổi.

Nhưng John đã đứng lên, lấy áo khoác từ lưng ghế choàng lên người cô.

- Anh vẫn ở bên em mà. Đừng buồn nghe vợ.

Khẽ khàng, anh cúi xuống hôn lên trán cô. Bóng anh nhẹ nhàng khuất dần trong tiếng cô chơi vơi:

- John ơi!

- oOo -

Cô choàng tỉnh. Buổi sáng không có chút ánh nắng, chỉ la đà những đám mây xám bay ngang trời. Cả người cô đau nhức và đôi mắt cô vẫn còn đăm lẹ. Khi đứng lên, cô vô tình làm rơi chiếc áo choàng khoác hờ ngang vai. Cô bối rối một chút và nhìn sang hai ly rượu cạn trên bàn. Có cái gì đó rất lạ. Tất cả là giấc mơ hay ảo tưởng?

Cô bước đến bên cửa sổ. Hình như trong không khí thoang thoảng hương hoa. Đôi mắt cô chạm vào bụi Hồng khô héo. Trời

hôm nay rất lạnh, tuyết đổ từng lớp dày trắng xóa, gió thổi từng cơn buốt giá. Nhưng ngay giữa bụi cây khô héo, một đóa hoa duy nhất đang nở rộ. Đóa hoa đỏ thắm, xòe từng cánh nhỏ óng mượt như nhung, vươn lên rực rỡ bất chấp sự khắc nghiệt của thời tiết, như một món quà cho cô, cho Valentine's Day.

Cô vươn tay nâng niu đóa hoa, nghe niềm vui len vào hồn rất nhẹ. Khẽ khàng, cô thủ thỉ lời cảm ơn bằng tất cả chân tình.

Hơi thở cô tỏa thành làn khói mỏng, bay lên cao, quện vào sương vào mây lãng đãng.

Nếu đóa hoa có thể nở trong tiết trời lạnh giá, thì tình yêu cũng sẽ không bao giờ kết thúc khi tâm hồn con người có sự đồng cảm và gần gũi.

Cô lặng lẽ lau nước mắt, mỉm cười. Trái tim cô không còn trĩu nặng nỗi đau.

Cô vuốt nhẹ bờ vai còn vương hơi ấm của chiếc áo choàng và thì thầm như đang nói cùng anh. Có thể, Valentine's Day này không nhất thiết chỉ là ngày mất mát; mà theo một cách nào đó, nó còn là một ngày lễ kỷ niệm của tình yêu. John ơi, em tin rằng tình yêu sẽ kết nối giữa sự sống và cái chết. Chúng ta sẽ mãi có nhau vì lòng mình vẫn đầy ấp những yêu thương.

BC (SC)

Vinh biệt Y sĩ Đại úy TQLC Huỳnh Văn Chính

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Bà con mình biết ông nhiều qua nghệ danh Trung Chính. Ông tên thật là Huỳnh Văn Chính, sinh ngày 4 tháng Một năm 1943 tại Mỹ Tho. Quê quán ông ở Chợ Thạnh Trị, lập năm 1954, sát bờ rạch Bảo Định. Tại đây có bến đồ Thạnh Trị qua làng Thạnh Trị. Thời Pháp thuộc đã có nhà máy ép dầu dừa, lò heo. Ba ông qua đời vào năm 1950. Nhà nghèo. Chính vì gần lò heo nên thân mẫu của ông bán huyết heo tại Chợ Thạnh Trị (Thời CS thuộc Phường 4, thành phố Mỹ Tho, tỉnh Tiền Giang).

Con đường Alexandre de Rhodes từ đường Trưng Trắc qua Cầu Quay dọc theo rạch Bảo Định tới Ngã ba Đài Chiến Sĩ đại lộ Hùng Vương. (*Chùng nào Cầu Quay nọ thôi quay/Thì ta với bậu mới đứt sợi dây cang thường*). Trò Huỳnh Văn Chính học 4 năm Trung học Đệ nhất cấp ở trường tư thực Trúc Giang trên con đường này. Trung học tư thực Trúc Giang của giáo sư Trúc Giang nằm bên dãy đối diện bờ rạch. Giáo sư Trúc Giang nhà ở đầu đường Huyện Toại (Đỗ Trình Thoại) gần Vườn hoa Lạc Hồng trên Đại lộ Gia

Long. Lên bậc Trung học Đệ nhị cấp, trò Huỳnh Văn Chính học trường Trung học Nguyễn Đình Chiểu trên Đại lộ Hùng Vương. Năm 1971, ông tốt nghiệp trường Quân y khóa 18 thời Y sĩ Trung tá Trần Minh Tùng làm Chỉ huy trưởng. Ông Huỳnh Văn Chính đóng lon Y sĩ Trung úy thuộc binh chủng TOLC. Năm 1975 ông vinh thăng Đại úy không bao lâu thì CSBV chiếm được VNCH. Ông bị CS bắt đi học tập cải tạo. Được thả về, ông làm việc cho Bệnh viện Phước Kiến.

Ngày 26-11-1978 tàu Kim Hoàng MT065 – tức Mỹ Tho 065, chở trên 300 Hoa Kiều đăng ký bán chính thức vượt biên rời Việt Nam. Sau 5 ngày lênh đênh trên biển cả, khoảng 5 – 6 giờ chiều ngày 30-11-1978 thì tàu tới bờ biển Malaysia. Lính biên phòng Mã Lai bắn ra không cho tàu cập bến, tàu phải bỏ neo cách bờ khoảng 200 thước. Nửa đêm bão tới. Khoảng 5 giờ sáng thì tàu chìm. Vợ con của nhà văn Nguyễn Ngọc Ngạn cũng chết vì tài công, chủ tàu cùng gia đình đã bỏ tàu lên bờ; vì không người điều khiển nên tàu chìm, khiến trên 170 người mạng vong.

Nhưng ông tài công biện hộ: “Nhà văn Nguyễn Ngọc Ngạn là khách, ngồi dưới hầm tàu thì không hiểu

Ca sĩ
Trung Chính

bên trên tội tôi điều hành như thế nào? Hai người chủ tàu thì có một người chết luôn cả vợ lẫn con. Còn chủ tàu kia – là Tư Lùn, thì một vợ và 4 đứa con gái của anh cũng chết. Tài công thì chết 2 đứa con. Như vậy không thể nào tội tôi bỏ tàu chạy vô bờ. Vì có ý chạy trước, thì tội tôi đâu có chết người nào?”

Qua câu chuyện bi thảm này, tôi lại nghĩ như vậy: Đa số đồng bào vượt biên vượt biển là tìm tự do. Bọn CA CS và chủ tàu cấu kết nhau biến những chuyện sống chết của bà con mình để kiếm vàng cây, vàng lượng. Bọn cảnh sát biên phòng Mã Lai đuổi tàu ra theo lệnh của chính phủ Mã lúc đó. Vì chính phủ Mã muốn có tiền của các tổ chức thế giới giúp người tị nạn. Bọn biên phòng Mã cũng muốn vàng. Đưa vàng theo đúng ý thì chúng cho vào. Chủ tàu và tài công cũng muốn chung chi nhưng bớt lượng nào hay lượng ấy. Đang mặc cả trên số phận của đồng bào vượt biển thì nửa đêm bão tới. Tội biên phòng Mã biết bão sắp tới hay không? Chúng biết chớ nhưng không cho tàu vào tránh bão để làm áp lực kiếm thêm vàng. Cuối cùng chính lòng tham đã giết con người nghĩa nhân!

Tin dữ tàu chìm khi tới đảo bay về chợ trời Mỹ Tho trên đường Lý Công Uẩn trước rạp hát Vĩnh

Lợi của Thầy Năm Tú làm bà con mình ai cũng bàng hoàng. Tin đồn người chết tìm về căn nhà cũ, nửa đêm gõ cửa xin vào nhà vì nước biển lạnh quá.

Nguy hiểm như vậy nhưng chỉ chưa tới năm sau, năm 1979, y sĩ đại úy TQLC Huỳnh Văn Chính dắt vợ và con bỏ nước ra đi tìm tự do. Ông kể lại: Từ Mỹ Tho, vào nửa đêm chúng tôi đi ra biển. Cái tàu của chúng tôi, họ định đi chỉ 200 người thôi. Thế nhưng chủ tàu tham lam với bọn CA tổ chức kiếm thêm nên chúng chở tới 338 người. Người lớn 8 cây. Con nít 4 cây vàng. Tài công là Hải quân Trung ụy nhưng không có kinh nghiệm

hải hành. Tàu cứ đi lạc mãi cho đến nỗi bị hải tặc Thái Lan cướp tới 2 lần. Cho tới ngày thứ 8 tàu cập được vào tỉnh Kota Baru, miền bắc của Mã Lai, cách biên giới Thái Lan 10 cây số. Nhưng lại bị lính biên phòng Mã Lai kéo các chiếc tàu khốn khổ, mỗi tàu chứa hàng trăm người tị nạn ra khơi rồi cắt dây bỏ mặc cho trôi tiếp. Chiếc chõ gia đình ông thì suốt nửa tháng lay lắt trên biển khơi, thêm một số người nữa thiệt mạng. Đến tháng Bảy năm 1979, tàu tấp vào đảo Pulau Laut của Nam Dương. Đây là một đảo nhỏ, thiếu thốn tiện nghi, thực phẩm, thuốc men, lại thêm chục người bỏ xác nơi này.

Vợ chồng Ca sĩ Trung Chính

Cả gia đình ông Chính bị sốt rét. Giới chức trên đảo cầu cứu Liên Hiệp Quốc. Cao Ủy Tị Nạn LHQ cho tàu đến chở người tị nạn qua trại ở Galang. Gia đình ông Huỳnh Văn Chính được một người bà con xa bảo lãnh đi Denver, Colorado. Cả nhà đến Mỹ ngày 30 tháng Mười Một năm 1979. Ba năm đầu trên xứ người, ông Chính đi học Anh văn ở đại học cộng đồng và học luyện thi để trở lại ngành y, trong khi bà Kim Phượng, vợ ông, đi làm công nhân một hãng sản xuất ribbon cho máy đánh chữ, lương khi đó 2.75 Mỹ kim/giờ. Tháng Tám năm 1981, bà thi đậu vô ngành bưu điện. Năm 2004, Trung Chính về California mở một phòng mạch tư nhân ở địa chỉ 9411 đại lộ Bolsa, Westminster. Ca sĩ, bác sĩ Trung Chính đã qua đời lúc 9 giờ tối (giờ California) ngày 15 tháng Hai năm 2025 vì bệnh ung thư vòm họng. Ông thọ 82 tuổi.

Giờ sau khi trải qua một đời chìm nổi trong chiến tranh, trong tù cải tạo, trên đường vượt biên, vượt biển, y sĩ đại úy TQLC Huỳnh Văn Chính, ca sĩ Trung Chính đã vĩnh biệt chúng ta về cõi vĩnh hằng! Mong ông yên nghỉ!

ĐXT

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

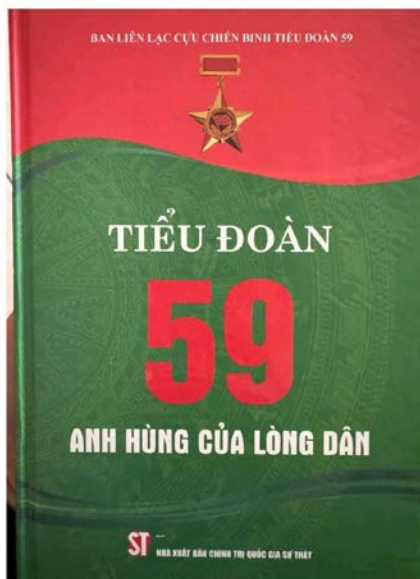
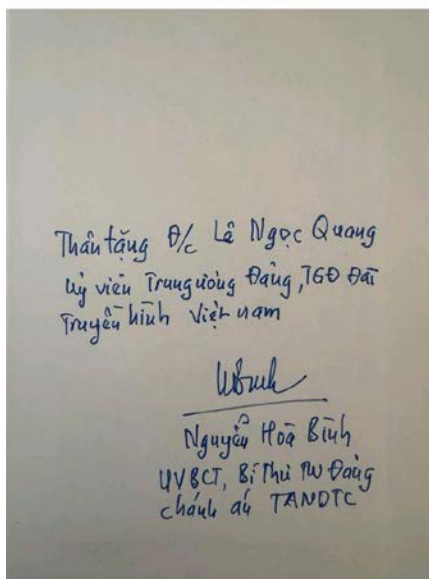
“FACEBOOK CÓ GÌ NGỢ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Đồng chí Lê Ngọc Quang (ủy viên trung ương-Tổng giám đốc Đài truyền hình CSVN) đáng phê bình quá. Dầu có đôi rách thì cũng ráng chịu, đảng này biệt phủ ngời ngời lại bán sách quý có chữ ký đề tặng của cấp trên (Nguyễn Hoà Bình - Chánh án tòa án tối cao của CSVN) cho bà đồng nát. Sao lại như vậy nhỉ!

- NGUỒN: FACEBOOK SON KIEU MAI

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhắc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học Quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

O-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Hacker

Trên phương diện tích cực, hacker là những lập trình giỏi, là những người hiểu biết rất sâu về các ngôn ngữ lập trình và có khả năng lập trình rất nhanh và hiệu quả. Họ có thể là những chuyên gia được đánh giá cao và có khả năng phát triển, bảo vệ các chương trình điện tử (Hacker mũ trắng). Bên cạnh đó, họ cũng có thể là những "chuyên gia phá hoại", (như: Lây lan virus máy tính để trộm tiền/tiền điện tử/tài liệu, phá hoại hệ thống máy chủ thế giới, ăn cắp thông tin cá nhân của người khác để rút thẻ lấy tiền, mã hóa dữ liệu trên hệ thống bị hack để tống tiền cá nhân/tổ chức... Trường hợp này được gọi là Hacker mũ đen - tin tặc.) Ngoài ra còn có hacker mũ xanh (blue hat), mũ xám (grey hat)... với ý nghĩa khác, nhưng chưa được công nhận rộng rãi.

Những tin tặc thậm chí còn không được gọi là tin tặc mà là những kẻ thích đùa (practical jokers). Vụ tấn công đầu tiên xảy ra vào năm 1878 khi công ty điện thoại Bell Telephone được thành lập. Một nhóm thanh thiếu niên được thuê để điều hành tổng đài, họ đã chơi khăm người gọi bằng cách chuyển đổi đường dây điện thoại thông qua các lỗ hổng kỹ thuật.

1903 là năm sản sinh ra khái niệm hacker nhờ cuộc đối đầu giữa Nevil Maskelyne (1863-1924) và Guglielmo Marconi (1874 – 1937) trong buổi thí

nghiệm về sóng vô tuyến của Guglielmo Marconi - nhà phát minh người Ý được trình diễn trước đông đảo các nhà khoa học và quan khách tại Viện Hoàng gia, London.

Nhà vật lý Ambrose Fleming được chọn để nhận một tin nhắn mã Morse của Marconi, gửi từ Poldhu (Cornwall) với khoảng cách khoảng 483 km. Thế nhưng thay vì nhận được bài thơ như kế hoạch ban đầu thì Ambrose Fleming lại nhận được những thông điệp chế giễu Guglielmo Marconi và công nghệ mới được Marconi phát minh.

Nevil Maskelyne đã công khai đứng ra thừa nhận mình làm việc đó vì chướng mắt Marconi lúc nào cũng phàn rằng phát minh của mình không có lỗ hổng. Bằng chiếc anten 50 mét, Nevil Maskelyne đã dễ dàng can thiệp vào tin nhắn do công ty của Marconi gửi đi giữa các tàu trên biển mà không gây ra bất kỳ nghi ngại nào. Theo Maskelyne, những việc làm của ông là vì lợi ích chung bởi công chúng cần phải biết sự thật.

Guglielmo Marconi khi trở thành đồng chủ nhân giải Nobel Vật Lý năm 1909 với những đóng góp to lớn cho sự phát triển của ngành điện báo vô tuyến. Còn Maskelyne được giới công nghệ đặc biệt quan tâm nhờ màn hạ bệ Marconi đầy ngoạn mục trên và được coi là ông tổ ngành hacker.

Nevil Maskelyne

Ngã tư có thể là “nhà” của dân lao động từ sửa xe cho đến một xe thuốc lá (NGUỒN: HOGRUMPE.DE)

Cuộc sống vỉa hè

Một người bạn dạy học ở Q.8 rất thích bài viết “Dân ngã tư” của nhà văn Lý Lan. Anh thích cách đặt vấn đề của nhà văn. Cuộc sống người dân lao động Sài Gòn Chợ Lớn sinh hoạt rất đời bình dị, dửng dưng, không ta thán cho từng số phận con người kiếm sống trên vỉa hè đường phố.

TRANG NGUYỄN

A nh kể qua điện thoại với tôi vài câu chuyện đời sống dân sinh của người Sài Gòn, nhất là những người lao động nghèo buôn thúng bán mẹt ngày trước. Anh nói: Không cần đi đâu xa, ngay trong xóm hẻm tôi ở có rất nhiều điều để nhớ. Chẳng hạn quán cóc cà phê vệt của ông già cố cựu gần đầu hẻm ngã ba thông ra đường cái gần khu chợ Xóm Củi. Nói là quán cho xóm chứ đó là một chiếc xe chung quanh bọc nhôm sáng bóng có thể đẩy về nhà sau một ngày bán vài chục ly cà phê cho giới lao động quanh chợ. Nhà của ông không xa nhưng chưa bao giờ tôi thấy chiếc xe cà phê rời khỏi vỉa hè mà nó

đã từng yên vị ở đó bao nhiêu năm. Từ tờ mờ sáng, nằm trên gác xép tôi đã nghe thấy tiếng xọt xẹt tháo mở tấm bạt phủ thùng xe, tiếng chẽ củi nhóm lò. Kế đến là mùi cà phê thơm lừng lan toả tận đến cửa mừng. Rồi tiếng vài ba khách hàng xì xào chuyện cá độ nắng mưa ăn tiền trong lúc chờ ông già làm cho mình một ly cà phê súc miệng.

Chợt nghe chuyện cá độ nắng mưa của dân cà phê đường phố ngã tư nhưng tôi không muốn dừng câu chuyện anh bạn đang kể để làm mất hứng. Nắng mưa là bệnh của trời, mấy nhà “thiên văn” cà phê vỉa hè, không cần công cụ quan sát chỉ bằng cảm quan mà “bắt

mạch” được “bệnh ông trời” thì quả những con người lạ lùng. Họ đoán đúng sai thế nào tôi xin hầu chuyện các bạn vào dịp khác. Còn bây giờ câu chuyện anh bạn kể tiếp đang thăm thì bên tai: Ở ngã tư, ngã ba khắp các đường phố mặt tiền hay trong hẻm của vùng đất Sài Gòn Chợ Lớn đều có những con người lao động kiếm sống tự do như thế. Họ buôn bán đủ thứ từ giải khát đến các loại hàng ăn, quà vật, sửa chữa xe đạp xe gắn máy, hàng tạp hoá lưu động, có khi là một sạp báo ngay góc đường, lấn chiếm lòng lề đường. Tôi nghĩ những sinh hoạt bán buôn đó chính là một trong những cảnh quan

đô thị. Không có những con người lao động mua bán hay đám thanh niên tụm 5 tụm 3 ngồi quán cà phê vỉa hè bàn chuyện nhân tình thế thái thì chắc Sài Gòn ngày xưa buồn lắm. Sài Gòn thuở nhỏ của tôi lúc ấy còn thưa vắng người. Không như bây giờ cả triệu con người chen lấn trong lòng các con đường vào lúc tan làm khiến cảnh kiếm sống của dân ngã tư ngã ba hoặc trên các vỉa hè góc đường phố chìm khuất trong dòng người xuôi ngược thì không còn là một hình ảnh đẹp nữa.

Vâng, có thể là như vậy. Một thành phố quá tải dân cư sẽ trở nên lộn xộn phức tạp và dễ tạo hình ảnh không bình yên như thành phố ngày xưa lúc Sài Gòn còn chưa đông đúc. Tôi xa quê nhiều

Phông nền nước trên đường phố có thể trở thành nơi giặt giũ quần áo và chỗ tắm công cộng cho trẻ nhỏ
(NGUỒN: HOGGRUMPE, DE)

năm nhưng về Sài Gòn mấy lần nhìn cảnh ngổn ngang xe cộ, con người, hàng quán buôn bán khắp nơi thấy hoa cả mắt. Tôi nói với anh bạn đồng nghiệp rằng, Sài Gòn Chợ Lớn có bao nhiêu căn nhà mặt tiền là có bấy nhiêu cửa tiệm, quán xá. Người ta nói đùa nhà mặt tiền đều

là “tiền mặt”. Không buôn bán thì cho thuê thu tiền hàng tháng, có khi người mượn phải ký hợp đồng đặt cọc cả năm. Có được mặt bằng ở những con đường lớn sầm uất, chủ nhà không cần phải đi làm chi cho mệt, thu tiền cho thuê nhà sống khỏe. Anh bạn nói thêm, đâu chỉ nhà

mặt tiền, nhiều năm sau này, quán xá cũng mọc đầy trong hẻm. Sài Gòn có bao nhiêu con hẻm, chẳng thống kê nào cho biết.

Chuyện buôn bán làm ăn nhỏ xít của dân ngã tư ngã ba anh bạn kể tôi nghe không gì lạ. Ngày thuở tôi còn bé chuyện buôn bán kiếm sống của người lao động trong hẻm đã có tự bao giờ nhưng không phổ biến thành một chuyện đáng bàn. Về sau này hàng quán lớn nhỏ mọc lên như nấm, càng ngày càng nhiều hơn, và xuất hiện thêm nhiều người buôn thúng bán mẹt từ các nơi nhập cư về Sài Gòn kiếm sống tạo nên bức tranh đô thị tưởng chừng năng động nhưng chẳng có ý nghĩa gì về mặt phát triển kinh tế.

Vỉa hè là nơi buôn bán nhỏ của dân lao động (ẢNH: DOI KURO)

Điều đó nên vui hay buồn? Nhưng thôi, nhờ có vậy tôi mới thích thú với cuộc sống, sinh hoạt buôn bán của những con người mà nhà văn Lý Lan gọi là “Dân ngã tư” dù là trên các vỉa hè phố thị hay trong hẻm hóc.

Hồi trước ở ngã ba đầu xóm tôi cũng có chiếc xe hàng cà phê vọt của ông già Tàu. Hình ảnh đó đến nay với tôi vẫn là một hình ảnh đẹp tuy nó biến mất từ lâu kể từ khi ông già Tàu qua đời. Hàng cà phê của ông là chiếc xe bọc nhôm y như chiếc xe cà phê của ông già cố cựu nơi xóm anh bạn ngụ cư gần khu chợ Xóm Củi. Quanh xe có 3 tấm diêm bọc nhôm trên mặt, bật lên cài chốt lại thành miếng bàn hẹp dài rất gọn cho khách để ly cà phê. Ông bày bán từ lúc hừng đông cho đến khi chiều xuống. Có lần tôi tập làm người lớn, ra quán cà phê của ông, ngồi trên chiếc ghế đầu gác chân chữ ngũ kêu ly bạc xỉu và cái giò cháo quẩy. Tôi từ từ đồ thứ cà phê thơm lẫn mùi sữa “Ông Già” beo béo ra chiếc đĩa sành nhỏ nhắn, chấm cái cháo quẩy từ tốn thưởng thức và nói chuyện trời trăng mây nước với ông già Tàu.

Khi ấy tôi không nghĩ ông xem tôi là con nít mà xem tôi như một khách hàng giống bao nhiêu người quen thuộc

ghé quán cà phê nhỏ bé của ông. Hay tại quán trưa vắng khách, ông cần có người trò chuyện cho đỡ buồn ngủ. Pha cho tôi ly bạc xỉu xong, ông già quay trở lại thả lưng trên cái ghế bố vải nylon vừa nằm vừa nói chuyện. Tôi nói với ông già “sao không kêu con cái ra trông chừng về nhà ngủ trưa cho đã mắt”. Ông già đáp: “Tụi nó ra riêng phải lo đi làm kiếm tiền, còn ngộ nằm đây. Ở đây cũng là nhà của ngộ”. Thành thử ra khi nhà văn Lý Lan viết rằng: Có lần tôi viết Ngã tư không phải là nhà, thì anh Su cự nự: “Sao hồng phải? Nhà tui là đây”.

Nghe tức cười nhưng không phải là không có lý.

Ông già Tàu bán cà phê ở ngã ba đầu xóm tôi hay anh Su bán quần áo cũ trên lề đường và trên khắp các đường phố Sài Gòn Chợ Lớn còn biết bao dân lao động buôn thúng bán mẹt kiếm sống trên vỉa hè đường phố mặc nhiên xem nơi đây chẳng khác gì là nhà của mình. Họ buôn bán từ sáng đến chiều tối hay tận nửa đêm. Lý Lan nhận xét: “Và như vậy ngày này qua ngày khác, họ quanh quẩn mãi ở ngã tư mà không hề có cảm giác chật chội tù túng. Ngã tư luôn xuôi ngược người thập phương tám hướng ...

Như con sông, dòng nước cuộn chảy, vẫn có cái gì đó lắng xuống đáy, tích lũy dần, định hình dần những thói quen, tập quán, những quan niệm đạo lý”.

Khi chiều xuống, ông già Tàu dọn dẹp cái quán cà phê, bao bọc mấy tấm bạt nylon che chắn chẳng khác nào cái nhà nhỏ xiêu vẹo nơi ông trú ngụ mà có lần tôi ghé qua giao hàng gạo ông mua. Lúc đó tôi mới biết thực chất cái nhà của ông đang ở nó già nua tuềnh toàng như thế nào. Ông già Tàu sống thui thủi một mình trong căn nhà chật hẹp, tối tăm. Tôi hỏi ông có thấy bức bối khi ở nhà hay ngồi sau chiếc xe cà phê giữa trời mưa gió chờ vài ba người khách thêm ly cà phê? Ông lắc đầu, trả lời cụt lủn: “Quen rồi”.

Nhà văn Lý Lan có định nghĩa kiểu văn chương “Nhà là gì?” trong cuốn Sài Gòn Chợ Lớn rong chơi: “Là một nơi ta quen thuộc, nơi ta là ta, nơi ta chia sẻ với người thân cuộc sống ở cõi đời này”. Nhưng cõi đời của ông già Tàu chẳng thể chia sẻ với ai ngoại trừ bà vợ mỉm cười ngồi ngủ khói hương trên cái bàn thờ đơn sơ. Bà vợ ông mất để lại thằng con trai. Thằng con lớn lên lấy vợ Việt, đi thuê mướn nhà đầu ở vùng Chợ Lớn, hai vợ chồng buôn bán rau

cải bên hông chợ Bình Tây, thi thoảng mới dẫn đám con về thăm ông già cô độc.

Mãi đến sau này tôi có dịp thử nghiệm cuộc sống vỉa hè. Số là buổi sáng khi đi dạy học về, chiếc xe cà tàng của tôi buồn tình không thêm nổ máy. Tôi dẫn xe đến một chỗ sửa xe ngay góc ngã tư gần trường. Việc sửa chữa phải mất hai ba tiếng đồng hồ. Về nhà chẳng được dành nghe lời anh thợ, gặm ổ bánh mì rồi lên nằm trên chiếc võng đong đưa giữa cây cột điện và cây trứng cá toả bóng mát. Đến trưa chị vợ mang cơm ra cùng ăn với anh chồng. Chuyện văn một hồi, tôi mới biết vợ chồng anh từ quê lên Sài Gòn ở phòng thuê kiếm sống. Chị rửa chén bát tại một quán nhậu. Phòng ốc chật hẹp oi bức nên chị hiếm khi nấu ăn, cứ ra quán ăn bình dân mua cơm hộp. Cơm chiều anh tự lo. Còn chị làm việc đến gần khuya, ăn uống chủ lo miễn phí.

Chiếc võng này anh thợ nằm bao năm tôi chẳng biết. Và cũng chẳng biết cảm giác của anh sống ở ngã tư như thế nào. Có thực sự là nhà như ông già Tàu bán cà phê ở xóm tôi ngày xưa hay không. Riêng tôi, chắc tại chưa quen nên có cảm giác khó chịu khi tự đứng vỉa hè lại biến thành nhà.

TN

**Mời bạn ghé thăm
Facebook của Trẻ**

Tre Magazine

**nơi bạn có thể đọc bài, xem tranh
biếm họa, bình luận, đối thoại với
các độc giả khác...**

Tin Tin từ truyện tranh tới phim

Thời nhỏ, ai không say mê Tintin. Hình ảnh anh chàng phóng viên đầu loe hoe mấy sợi tóc với chú chó Milou và thuyền trưởng Hách Dịch theo chúng ta cho tới bây giờ. Tuy nhiên vì bị cuốn hút vào cơn lốc chiến tranh và cuộc sống hàng ngày, đôi khi ta quên mất giấc mộng và những hình ảnh buổi ấu thời. May thay hình ảnh Tintin đang sống lại qua phim 3D và đem đến cho chúng ta niềm vui và sự hứng khởi.

NGUỒN EMPIRE MAGAZINE

Thật vậy, theo tin trên mạng, lần đầu tiên, phóng viên Tintin, nhân vật chính trong loạt truyện tranh của họa sĩ người Bỉ Hergé, sẽ được tái hiện trên màn ảnh lớn với công nghệ làm phim 3 chiều (3D) qua tài đạo diễn của Steven Spielberg và Peter Jackson (đạo diễn bộ phim nổi tiếng “Chúa tể những chiếc nhẫn”).

Nhờ vào kỹ thuật motion capture, ngành làm phim giờ đây có thể chuyển đổi điệu bộ và động tác của tài tử thành hình ảnh số. Lồng ghép với kỹ xảo, nhân vật trong phim có thể làm tất cả những gì mà tài tử bằng xương thịt không thể thực hiện được. Bộ phim đã ra mắt khán giả năm 2007 và 2014.

Ngoài Bruxelles là điều đương nhiên, đạo diễn Steven Spielberg và đoàn làm phim của ông đã chọn Paris để giới thiệu vài hình ảnh đầu tiên bộ phim “Bí mật của kỳ lân” (Secret de la Licorne

- The Secret of the Unicorn), một trong những tập truyện tranh nổi tiếng của bộ “Những cuộc phiêu lưu của Tintin” (Les aventures de Tintin) do tác giả người Bỉ Hergé sáng tác.

Các nhân vật chính trong phim sẽ do các tài tử gạo cội đảm nhiệm như Tintin sẽ do tài tử Jamie Bell (từng đóng trong phim *Billy Elliot*) đảm nhiệm, nhân vật thuyền trưởng Haddock do Andy Serkis thủ vai (người từng thủ vai Gollum trong *Chúa tể những chiếc nhẫn*) và nhân vật trùm buôn lậu thuốc phiện Omar Ben Salaad sẽ do tài tử Pháp Gad Elmaleh thể hiện.

Điều đáng chú ý là bộ phim sẽ được thực hiện bằng kỹ thuật tái tạo nhân vật thông qua công nghệ số 3D, một công nghệ được sử dụng thành công trong bộ phim *Avatar*. Với kỹ thuật này, khán giả sẽ cảm nhận được điều

gì đó vừa rất gần gũi vừa mới mẻ. Nó gần gũi vì ta như có cảm giác đang sống trong thế giới của Hergé được chuyển thể trung thành: từ bông xù nhỏ của Tintin, cái mũi to của Haddock, những cú đâm võ mồm những tên xấu xa, đến bài trí tinh tế cảnh Châu Âu của những thập niên 30.

Cảm giác mới lạ là vì khán giả như có cảm giác đang dạo bước vào bên trong một cuộc phiêu lưu của Tintin. Rõ ràng là ta đang trong thế giới của truyện tranh nhưng lạ thay ta cũng có cảm giác đang trong thế giới thực. Một thử nghiệm khán giả chưa từng có không những trong nền điện ảnh cổ điển mà ngay cả trong phim hoạt hình. Đây là một cá cược thành công của Steven Spielberg! Người đã làm thỏa mãn được tâm nguyện của tác giả Hergé trước khi lâm chung.

DH - THEO RFI

Những dấu hiệu mất trí nhớ không thể bỏ qua

BẢO SƠN

Bệnh mất trí nhớ là nguyên nhân gây ra 120,000 người chết vào năm 2022. Con số này không giảm mà ngày càng tăng cao thêm. Một kết quả nghiên cứu cho thấy có tới 42% người trên 55 tuổi hiện nay sẽ bị bệnh này vào những năm tới. Bệnh phát triển rất chậm lúc ban đầu và khó nhận ra, vì vậy cần chú ý và không thể bỏ qua những dấu hiệu dưới đây.

21. Khó khăn với những việc làm quen thuộc. Người bị bệnh mất trí nhớ sẽ mất nhiều thời gian hơn để hoàn thành một công việc mà trước đây từng làm dễ dàng. Ví dụ, họ có thể quên cách làm một món ăn thường làm hàng ngày trước kia, có khi còn không nhớ làm sao đun sôi nước. Hoặc họ không thể tìm ra một địa điểm quen thuộc từng tới hàng ngày.

22. Rắc rối về tiền bạc. Bệnh sẽ làm cho việc suy nghĩ trừu tượng trở nên khó khăn khiến các con số và tiền bạc trở thành chướng ngại lớn. Họ sẽ gặp trở ngại trong việc xử lý tiền bạc, thanh toán hóa đơn, quản lý ngân sách hoặc hiểu các con số.

23. Giảm sút khả năng phán đoán. Khi Alzheimer tiến triển, bệnh nhân bắt đầu đưa ra những quyết định ngớ ngẩn, vô trách nhiệm hoặc không phù hợp với tính cách của họ trước đây, ví dụ họ có thể ăn mặc không phù hợp với thời tiết và không đánh giá được sự an toàn. Họ có thể chi tiêu bất thường dù trước đây rất thận trọng như trả tiền cho người chưa từng biết hoặc từ chối trả tiền điện vì không tin cậy vào tiện ích được cung cấp.

24. Kích động và thay đổi tâm trạng. Người bệnh hay lo lắng hoặc kích động, biểu hiện qua việc đi tới đi lui nhiều lần, quá chú trọng vào các chi tiết, hay khó chịu vì ở một địa điểm nào đó. Nguyên nhân có thể là do họ

sợ hãi, nhầm lẫn, mệt mỏi, căng thẳng khi cố gắng hiểu một thế giới trở nên khó hiểu đối với họ. Việc đưa vào nursing home càng làm họ tăng thêm lo lắng.

25. Suy giảm trí nhớ. Đây không phải là tiến trình bình thường của lão hóa. Đây chỉ là một loại bệnh mà hiện nay khoa học chưa hiểu được hết. Không phải ai cũng bị mất trí nhớ khi lớn tuổi. Tình trạng căng thẳng, lo lắng, trầm cảm cũng có thể đưa tới nhiều triệu chứng giống như bệnh mất trí nhớ, đặc biệt là ở người lớn tuổi.

26. Chẩn đoán bệnh. Ngay cả khi được chẩn đoán là bị bệnh Alzheimer, cuộc sống không nhất thiết phải dừng lại. Người bệnh vẫn tiếp tục cuộc sống trọn vẹn và hiệu quả trong nhiều năm. Ngày nay đã có nhiều biện pháp nhằm làm giảm nhẹ hay chậm lại tiến trình của bệnh mất trí nhớ, trong đó cũng có thuốc điều trị.

DALLAS Sự Kiện

DALLAS BLOOMS 2025

22/2 tới 13/4. Trưng bày trên 500,000 hoa mùa xuân trong đó trên 350,000 hoa tulip. Các cây đào lớn cũng đang ra hoa

Địa điểm: Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, DallasTX 75218. **Giá vé:** \$22.

JURASSIC QUEST

22/3 tới 24/3. Trưng bày trên 50 mô hình khủng long lớn như thật và có thể cử động gầm thét. Tìm hiểu về khủng long, đào đất tìm xương khủng long

Địa điểm: Centennial Hall, 1001 Washington St, Dallas TX 75210. **Giá vé:** \$22-\$36.

GRAPEVINE TRAIN-A-PALOOZA

8/3 và 9/3. Trưng bày và bán các mô hình xe lửa hoạt động cùng các đồ chơi liên quan tới xe lửa. Giải trí dành cho trẻ em: đi xe lửa mini trong bãi đậu xe

Địa điểm: Grapevine Convention Center, 1209 S Main St, Grapevine TX 76051. **Giá vé:** \$2-\$10.

Mùa hội hóa trang

Tại nước Đức, mỗi năm vào giữa mùa đông, thiên hạ lại bước vào cuộc vui chơi với mùa hội hóa trang. Đây là dịp vui chơi “sướng” nhất trong năm, tung bừng hơn cả đêm giao thừa đón chào năm mới và vượt xa luôn không khí rộn rã khi đội banh Đức quốc nhận được cúp vàng từ trận cầu quốc tế.

TAM VAN
ĐỨC QUỐC

Người ta hóa trang đủ màu sắc, từ hình dạng xấu xí đến hung dữ, hải hùng hay đẹp lạ lùng như tiên nga giáng trần cũng không hề thiếu. Từ những nhân vật trong phim cổ tích Walt Disney đến những bộ trang phục thật “ngầu” của cướp biển vùng Caribic, cảnh sát công lộ và thậm chí hình ảnh linh mục và các chính trị gia cũng được mang ra vui chơi trong những ngày lễ hội mà không phải chịu sự trừng

phạt, trù dập hay trả thù gì cả. Cuộc chơi kéo dài 6 ngày đêm, từ thứ Năm cho đến hết ngày thứ Ba của tuần lễ sau đó. Đường lớn, ngõ nhỏ, nơi nào cũng lao xao tiếng nói cười, tiếng chân người bước vội, phố xá lúc nào cũng nhộn nhịp nhạc điệu xập xình phát ra từ những cái loa lưu động với công suất khủng khiếp. Quán xá trang hoàng sắc sỡ, kết tua, kết tụi để hòa chung niềm vui với mấy ngày lễ hội và cũng là dịp để hốt bạc nhiều nhất trong năm.

Khách khứa đã đặt bàn từ nhiều tháng trước, dù cho tiệc lớn hay tiệc nhỏ, tiệc ăn đến tiệc nhậu, đêm nào cũng kéo dài đến gần sáng. Các hội, đoàn cũng có những tiết mục đặc sắc riêng rẽ vì đây cũng là dịp để họp mặt lần nữa sau mùa Giáng sinh sum vầy. Các sảnh sang trọng, rạp hát và các hội trường lớn, nhỏ đều tổ chức những chương trình thật vui, lạ mắt và hấp dẫn với khách mời là các nghệ sĩ, ca sĩ, danh hề nổi tiếng. Vé vào cửa không rẻ nhưng

đã được “sold out” từ nhiều tháng trước đó.

Những ngày này, ai nấy cũng được khuyến khích đi lại bằng những phương tiện di chuyển công cộng như xe buýt, xe điện, xe lửa để tránh tình trạng kẹt xe và nhất là để uống cho say, nhậu cho đã. Vui chơi xuân kéo xuân chóng tàn! Vé xe liên tỉnh được phát hành đặc biệt trong 6 ngày với giá cả rất phải chăng và tăng thêm nhiều chuyến xe về đêm để ai nấy cũng có thể vui chơi và đi lại được dễ dàng.

Sau mỗi mùa lễ hóa trang, ban tổ chức ở mỗi nơi phải lên chương trình để chuẩn bị cho mùa lễ hoá trang năm sau được chu đáo hơn, nhất là ngày diễn hành xe hoa trong từng khu vực của mỗi thành phố.

Cao điểm của mấy ngày hội là buổi diễn hành vào sáng thứ Hai hoa hồng (Rosenmontag/Carnival Monday). Ở thành phố này, thủ đô cũ của Tây-Đức thuở hai bên Đông Tây còn cách nhau bởi một bức tường, một đoàn xe hoa trang trí rực rỡ với cờ xí, trống kèn, nhạc 'nhéo', xôm tụ gồm 80 chiếc với hàng ngàn thành viên tham dự trong những bộ trang phục lạ lẫm, vui mắt nhưng không kém phần lộng lẫy và cầu kỳ. Đoàn xe kéo dài gần 4 cây số và di chuyển hơn 3 tiếng đồng hồ trên những con đường lớn nhỏ trong trung tâm thành phố.

Dân chúng hai bên đường được dự đoán khoảng 250 ngàn người lớn, bé. Họ cười nói, reo hò, cổ vũ nhưng trật tự và nhận được rất nhiều quà cáp như kẹo bánh, chocolate từ đoàn xe đi qua. Các hãng bánh, kẹo cũng nhờ vào dịp này để quảng cáo trực tiếp và miễn phí đến công chúng thương hiệu của mình.

Vừa được ăn uống, vừa được vui say và thoải mái trên đường phố nên ai nấy đều hớn hỏ, reo vui. Tiếng nhạc âm vang rộn rã, tiếng người cười nói xôn xao, tiếng reo hò theo các khẩu hiệu vui tai phát ra từ những đoàn xe đã tạo nên buổi sáng thứ Hai nhộn nhịp, rộn ràng ngỡ như mùa xuân đã ngấp nghé bên thềm sau những ngày mùa đông tê tái lạnh.

Theo sau chuyến xe hoa cuối cùng là một lực lượng làm vệ sinh đặc lực. Họ trả lại thành phố sạch đẹp như

mọi ngày để hôm sau mọi sinh hoạt của người dân cũng như việc mua bán nơi các cửa tiệm được trở lại bình thường.

Người ta kháo nhau rằng mỗi năm chỉ có 4 mùa, xuân qua hè đến thu lại đông sang, nhưng ai nấy cũng mong chờ mùa thứ năm là mùa lễ hội hóa trang, tươi vui như mùa xuân mới sang mà cũng rộn ràng như khi mùa hạ đến. Ngày vui dù đã hết, nhưng họ vẫn nhún nhủ với nhau cố gắng giữ gìn sức khỏe để năm sau được hội ngộ và nhất là được cùng nhau bước vào một mùa hội mới lành mạnh, vui tươi sau những ngày làm việc mệt mỏi, căng thẳng.

Bài và hình TV

Một số hình ảnh của buổi diễn hành vào sáng thứ Hai Hoa Hồng (Rosenmontag/ Carnival Monday) trong mùa lễ hóa trang. Mỗi năm một lần vào giữa mùa đông.. một đoàn xe máy chục chiếc nối đuôi nhau thật chậm và len lỏi trong phố xá, họ hóa trang đa dạng .. thêm nhiều toán nam nữ ăn mặc rất đẹp, múa, hát, nhảy và tặng rất nhiều bánh kẹo cho dân chúng đứng dọc 2 bên đường ...

NGÀY 6-2-2025

Bui Chi Cuong

Tôi yêu mến những cây viết của báo Trẻ, chưa thấy tờ báo nào ở hải ngoại có một lực lượng đồng đều và “nội công thâm hậu” như vậy. Gần đây trên Trẻ xuất hiện một cái tên mới toanh Gió Vivu, tác giả đăng bức hình thật tươi tắn, thân thiện. Tôi thích nhất ở tác giả này là kiến thức sâu rộng, những điển tích được dẫn giải dễ hiểu và đa dạng. Ngoài khả năng ngôn ngữ cả Anh lẫn Việt, còn có một tấm lòng sâu sắc công phu, cũng đem đến những tin tức lạc quan cho người đọc. Đây cũng là phong cách của Trẻ mà tôi rất thích...

NGÀY 16-2-2025

Duong Chi

Báo Trẻ có trang Câu Lạc Bộ Tiểu Lâm thật giá trị, những mẫu truyện cười lúc nào cũng hay, cười muốn nứt da. Đặc biệt nhất là những tranh vẽ minh họa. Có lẽ chưa tờ báo nào trong và ngoài nước có một sự đầu tư chu đáo và hấp dẫn như vậy. Tôi rất thích đọc

truyện cười của báo Trẻ (tôi thường copy gửi cho bạn bè nữa, có ghi nguồn xuất xứ từ Trẻ:). Xin cho tôi hỏi, là tôi có sở thích sưu tập truyện vui, hiện tôi có một số truyện cười, muốn góp với quý báo. Những truyện này có được trả nhuận bút không ạ?

Trẻ có trả nhuận bút cho những bài viết chính (trừ một số tác giả tự nguyện không nhận), tuy nhiên mục Câu Lạc Bộ Tiểu Lâm mang tính đơn thuần để giải trí, không có nhuận bút.

NGÀY 16-2-2025

Thanh Vy

Tôi đọc nhiều bài viết về Tình Yêu, câu chuyện về Tình Yêu, trên báo Trẻ 2 số liên tiếp cũng có những câu chuyện Tình Yêu thiết tha... Trước khi yêu, người ta đang phơi phới, đến khi Yêu thì bắt đầu trở nên mù quáng. Như vậy Tình Yêu hủy hoại (thị giác) con người ta chứ đâu có gì hay ho mà ca tụng phải không ạ?

Không hẳn vậy. Sau Tình Yêu là Hôn Nhân, lúc đó thì con người ta sẽ... sáng mắt trở lại :) hi hi

Nếu bạn ở ngoài vùng Trẻ phát hành báo in, để nhận báo Trẻ FREE hàng tuần (bản PDF), đầy đủ bài vở. Xin email đến:

baotrehaingoi@gmail.com

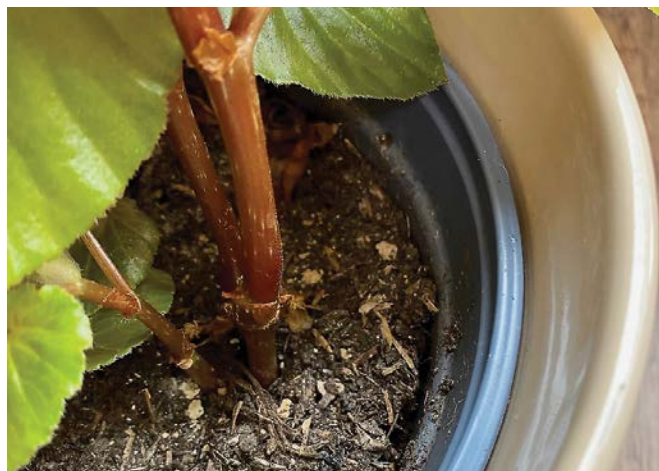
Thay chậu cây

Mùa Đông không phải là thời điểm lý tưởng để thay chậu cho cây trồng trong nhà nhưng bạn vẫn cần thực hiện trong những trường hợp sau:

■ **Rễ cây bị bó chặt.** Rễ mọc dày có thể nhô lên trên mặt đất hay bịt kín lỗ thoát nước. Rễ cây quá nhiều khiến cây trồng trong chậu khó hấp thu nước và chất dinh dưỡng. Đây là lúc cần phải thay chậu, ngay cả vào thời điểm mùa Đông. NGUỒN: THE SPRUCE.

■ **Cây bị thối rễ hoặc bị sâu bệnh nghiêm trọng.** Nếu rễ hoặc thân cây bị nhũn và có mùi, cây trồng có thể bị thối rễ. Điều này xảy ra khi cây bị tưới quá nhiều nước và cần được thay chậu để cứu cây. NGUỒN: GARDENERS' WORLD.

■ **Thoát nước kém.** Đất trồng trong chậu bị thoái hóa theo thời gian và trở nên chặt cứng. Nếu nước chảy thẳng ra ngoài khi tưới hoặc đất trồng trong chậu nứt và co lại khỏi thành chậu thì đã đến lúc cần thay cây sang chậu đất mới. NGUỒN: RURAL SPROUT.

CÁCH THAY CHẬU CÂY:

■ **Cần chọn chậu trồng cây phù hợp.** Nếu thay chậu cho cây trồng trong nhà do rễ cây bị thối hoặc các vấn đề về sâu bệnh, có thể dùng lại chậu cũ nhưng cần vệ sinh và khử trùng. Nếu cây cần thay chậu lớn hơn, chọn chậu có kích thước lớn hơn 1 hoặc 2 cỡ so với chậu hiện tại vì chậu cây quá lớn có thể làm tăng nguy cơ tưới dư nước và thối rễ.

NGUỒN: GARDENING KNOW HOW.

■ **Lấy cây ra khỏi chậu và kiểm tra rễ.** Để bắt đầu, cần giữ thân cây bằng một tay, dùng tay kia để lắc chậu ra bằng động tác xoắn và nhấc nhẹ nhàng. Bóp các cạnh của chậu nếu chúng mềm dẻo hoặc dùng dùi chạy quanh bên trong vành chậu để làm đất tơi ra.

■ **Sau khi cây được lấy ra khỏi chậu cũ,** cắt bỏ rễ hư thối bằng kéo đã khử trùng. Rễ quăn thành búi chặt cần được tách ra nhẹ nhàng để cải thiện khả năng hút nước và dinh dưỡng cho cây.

NGUỒN: HOUSE DIGEST.

■ **Đặt cây vào chậu sao cho bầu rễ nằm ở cùng độ sâu như chậu cũ.** Lấp đất vào chậu cho đến khi lượng đất cách mép chậu khoảng 1 inch. Làm chặt đất xung quanh gốc để giữ cho thân cây thẳng, cắm thêm cọc đỡ nếu cần. Tưới ẩm nước.

NGUỒN: SOUTHERN LIVING

Máy tự động hút bụi và lau nhà

iRobot là công ty đầu tiên ở Hoa Kỳ sản xuất máy hút bụi tự động hình chiếc bánh pizza. Lần này công ty ra mắt loại Roomba Combo 10 Max. Máy có đường kính 13.3in (33.8 cm) và cao 3.4 in (8.6cm) và một phần đế lớn hơn một chút. Phần đế này là nơi sạc điện, chứa rác và bình chứa nước. Máy sẽ tự vẽ bản đồ nhà để hoạt động với các cảm biến giúp xác định ranh giới và xác định những điểm nào dơ nhiều cần tập trung. Nhờ bàn chải sâu và lực hút mạnh, máy làm sạch thảm rất hiệu quả, đồng thời cũng có thể lau sàn gỗ hay sàn gạch. Một tay xếp giúp máy lau nhà và giấu dưới máy sau khi hoàn thành nhiệm vụ. Công nghệ mới giúp máy nhanh chóng xác định những nơi bẩn nhiều cần tập trung vì vậy tiết kiệm điện.

Máy sẽ tự đổ rác hút được vào thùng và tự giặt làm khô giẻ lau. Máy hoạt động bằng pin điện trong 1 tiếng rưỡi sau khi sạc đầy và có thể điều chỉnh bằng phần mềm trên điện thoại cầm tay. Nói chung người sử dụng không phải làm gì cả, chỉ thỉnh thoảng đổ đi khay nước bẩn và thùng rác mà thôi.

Máy được bán với giá 1,399 đô la.

Máy trợ thính trong kính mắt

Chính phủ Hoa Kỳ và Âu Châu mới đây đã chấp thuận cho phép bán một loại máy trợ thính nằm trong kính mắt do công ty Nuance Audio sản xuất mà không cần toa bác sĩ.

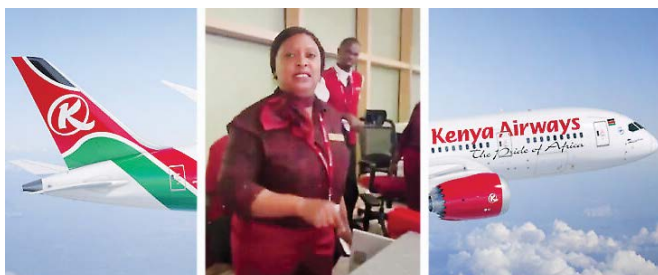
Một bộ phận trên kính sẽ thu nhận âm thanh từ người đối thoại trong khoảng 3 mét ở hướng trước mặt người sử dụng, phóng đại và truyền tới loa ở gần tai. Nhờ vậy có thể nghe trò chuyện ở phía trước mặt rất dễ dàng. Bộ phận thu âm rất nhỏ đặt trên gọng kính làm cho phần trợ thính này hầu như được hoàn toàn che giấu.

Người dùng có thể chọn trông kính theo độ cận hay viễn thị của mắt, hoặc trông đổi màu tùy ý. Bộ phận đi kèm kính gồm đế sạc không dây, hộp đựng, và một remote để chỉnh âm thanh. Kính không thấm nước và có thể sử dụng 8 tiếng cho mỗi lần sạc. Một ứng dụng chạy trên điện thoại giúp điều chỉnh âm thanh nhưng không thể kết nối với việc nghe nhạc. Kính có thể để ở chế độ “nghe phía trước” chỉ phóng đại âm thanh đến từ phía trước và chế độ “nghe chung quanh” khuếch đại âm thanh đến từ mọi phía. Hãng Nuance Audio cũng cung cấp một bài kiểm tra online để xác định xem thiết bị có phù hợp cho người sử dụng hay không. Kính sẽ được bán với giá \$1,100..

Giới hạn của "thượng đế"

Dầu "khách hàng là thượng đế", nhưng có một "thượng đế" như Gloria Omisore tại Nigeria kể cũng... khó thở. Gloria có lịch bay từ Nigeria sang Anh và phải quá cảnh tại Pháp. Các nhân viên hãng hàng không Kenya Airways làm thủ tục in vé đã cho Gloria biết là giấy tờ của cô không hợp lệ để quá cảnh tại Pháp nên đổi cho cô chuyển bay thẳng sang Anh. Gloria dùng dùng nổi giận, la hét, quăng đồ vào các nhân viên. Kết quả "thượng đế" Gloria Omisore không những bị từ chối chuyển bay mà bị cấm bay với hãng hàng không này. Có thể thông tin này cũng sẽ được chia sẻ với các hãng khác.

Khoe không được khỏe

Một người đàn ông chuyển giới tại Tiền Giang tên M. thường lên mạng "khoe của" với các hình ảnh mang nhiều vòng vàng, tiền của lên facebook đã được ... nổi tiếng theo ý nguyện khi hai tên cướp mưu sát để cướp của. Thắng, Linh bèn kết bạn làm quen. Sau đó, đến nhà của anh M. Cả hai hợp lực tấn công và bóp cổ anh M. Khi anh M. tử vong, họ lấy tài sản gồm vàng, tiền mặt, và điện thoại rồi bỏ trốn. Cả hai bị bắt sau đó.

Tự do ở bản

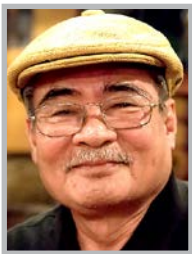
Người ta có cả tỉ lý do để kỷ niệm những sự kiện quan trọng trong cuộc đời mình ở một cột mốc thời gian nào đó, Alan Davis tại Florida cũng không ngoại lệ, anh vừa kỷ niệm 25 năm cuộc "đối đầu" với quận hạt của mình. Suốt 25 năm qua, sân nhà của Alan là một bãi rác khổng lồ với đủ thứ phế liệu được Alan "sưu tập". Alan đã bị chính quyền phạt và nợ tiền phạt đến 5.4 triệu đô. Phần Alan Davis vẫn không nhúc nhích, anh ta cho rằng mình có quyền tự do, kể cả việc thu lượm phế liệu và bẻ bộn.

Thảo Dân là bút hiệu khác của nhà thơ Nguyễn Duy. Cù Mai Công, sinh ra và lớn lên tại Miền Nam, Điểm cần ghi nhận ở đây là cả Nguyễn Duy và Cù Mai Công đều đặc biệt yêu thương vùng đất Sài Gòn và Gia Định. Xin mời các bạn đọc bài viết sau đây của Cù Mai Công qua giới thiệu của Thảo Dân để cùng chia sẻ tình yêu gởi cho Sài Gòn và Gia Định của chúng ta. **NGUYỄN & BẠN HỮU**

Độc ‘Gia Định là nhớ Sài Gòn là thương’ của Cù Mai Công

THẢO DÂN

Có 2 địa danh trên đất nước Việt Nam mà tôi mang tình cảm đặc biệt mến thương: Huế và Sài Gòn. Tôi yêu Huế từ một con người cá nhân. Yêu người nên thương đất. Tình yêu dành cho đất thần kinh là những thứ hiển hiện rõ ràng. Ngôi giáo đường nhỏ, làng cát cổ hương, những con đường Thành Nội, mảng tường rêu, khúc sông Hương, quán cơm cũ, góc cafe xưa, thậm chí, cả đến một gốc cổ thụ còn đó từ thời tao loạn.

Sài Gòn thì khác. Không từ một con người nào cụ thể, dù đó là nơi tôi có những tiền bối đáng kính và những người bạn thiết. Tôi yêu Sài Gòn bởi đó từng là “thủ đô văn hoá” lẫy lừng của Việt Nam, tụ họp các bậc tinh anh khắp Bắc, Trung, Nam để dựng lên một thời kỳ rực rỡ của văn chương-nghệ thuật, bởi đó từng là thủ đô của một nền Cộng hòa non trẻ, một mảnh đất vừa

in đậm dấu ấn của chủ nghĩa thực dân, mặt khác, lại tiếp nhận trọn vẹn văn minh Tây phương được người Pháp đưa sang và sau này hấp thụ tư tưởng tự do đa nguyên từ Hoa Kỳ nên đã kịp sản sinh vài thế hệ nhân sĩ, trí thức tài năng, là minh chứng, nếu được thụ hưởng nền giáo dục khai phóng, nhân bản, người Việt không thua kém bất kỳ sắc dân ưu tú nào của nhân loại, thế hệ nhân tài có thể kiến tạo một Quốc gia Cộng hoà hùng cường ở châu Á, nếu như không có những biến động thời cuộc.

Tôi yêu Sài Gòn qua thơ Bùi Giáng, Vũ Hoàng Chương, Đinh Hùng, Tô Thụy Yển, Phạm Công Thiện, Thanh Tâm Tuyền, Mai Thảo, Nguyên Sa, Nguyễn Tất Nhiên, Phạm Thiên Thư ...

Tôi yêu Sài Gòn qua nhạc của Phạm Duy, Ngô Thụy Miên, Lê Uyên Phương, Từ Công Phụng, Vũ Thành An ...

Tôi yêu Sài Gòn - “Hòn ngọc Viễn Đông” qua những bộ ảnh phóng sự của Brian Wickham, William S. Fabianic, Wilbur E. Garrett, Nick DeWolf, Raymond Depardon ...

Tôi thương Sài Gòn qua bao dòng bi sử, dân sử hiện đại từ những người ra khỏi cuộc chiến bằng máu lệ của chính mình, của chính gia đình, dòng tộc mình ... Để rồi, nửa thế kỷ trôi qua mà nỗi đau, nỗi u uất ngày càng thêm thấm thía. Tôi đọc sách của thế hệ đường biên- thế hệ thanh niên Sài Gòn lớn lên giữa gạch nối của tháng Tư đứt gãy: Phạm Công Luận, Bùi Chí Vinh,

Tác giả Cù Mai Công và tác phẩm

Đỗ Trung Quân, Nguyễn Nhật Ánh, Nguyễn Đông Thức, Lê Đình Phương ... Đã yêu lại thêm thương một tâm hồn Sài Gòn tài hoa, mẫn cảm, “vận khứ anh hùng ẩm hận đa...”.

Tôi yêu Sài Gòn cực đoan đến mức, sau rất nhiều chần chừ, nhiều lời khích lệ mới dám đặt chân tới Sài Gòn vì sợ mất đi ký ức (trong thế giới thi ca nhạc hoạ). Sài Gòn trong tôi, xa mà không lạ.

Bởi những lẽ trên, dễ hiểu khi tôi tìm đọc 4 tập sách về Sài Gòn của nhà văn, nhà báo Cù Mai Công. Đọc xong 2 tập “Gia Định là nhớ Sài Gòn là thương”, tôi thực sự choáng ngợp. Cuốn sách để đọc chậm, và hơn cả, để làm tư liệu chứ không phải kiểu sách đọc xong một lần rồi bỏ. Có lẽ, để viết được 2 tập sách mà mỗi cuốn có độ dày khiêm tốn dưới 300 trang, anh đã phải bỏ hàng chục năm sưu tầm, tra cứu tài liệu mới có thể viết ra công trình ngôn ngữ tính báo chí và tính lịch sử như vậy. Hai tập sách cho độc giả cái nhìn vừa bao quát, vừa cụ thể về một Sài Gòn- Gia Định trong quá khứ và hiện tại (một hiện tại thay đổi vùn vụt về hạ tầng vật chất nhưng vẫn thấp thoáng ánh sáng chói loà của ngôi sao băng vụt qua dù chỉ đúng 21 năm ngắn ngủi).

Dù Gia Định là tên gọi từ ngày đầu tiên đi mở đất, nhưng Cù Mai Công lại viết về Sài Gòn trước. Có phải, dù danh từ địa chính Sài Gòn đã ở thời dĩ vãng, nhưng bất kể bề dâu thời thế, thì thực thể Sài Gòn vẫn tồn tại, vẫn phập phồng đập trong trái tim người Sài Gòn, vẫn ở lại trong văn hoá, nếp sống và ký ức mỗi người dân? Vẫn sống? Nên thương. Còn Gia Định phủ đã mất đi gần hết dấu vết, mất thành Phiên An, lũy Bán Bích không còn, chỉ để lại những

dấu tích, và những đường nét của thuở sơ khai, nên mới “nhớ”- tựa nỗi nhớ của Bà Huyện Thanh Quan khi viết “Thăng Long thành hoài cổ”?

Tập thứ nhất, tác giả viết về dự địa chí, về những địa danh nổi tiếng của Sài Gòn, (nhưng không chắc nhiều người đã biết), về văn hoá, ẩm thực của người Sài Gòn (thói quen đọc báo, đặc trưng trong cách pha chế, cách uống cafe, sở thích ăn bánh mì...), viết về nhân sĩ Sài Gòn thời Pháp thuộc, (cha con cụ Nguyễn An Khương, Nguyễn An Ninh và Chiêu Nam Lầu, nơi lui tới, nơi tá túc của những nhà cách mạng tiền tuổi như Phan Bội Châu, Phan Châu Trinh, Kỳ ngoại hầu Cường Để, nơi nhóm họp của những điền chủ yêu nước miền Nam, cơ sở kinh tài cho các du học sinh Nam bộ tham gia phong trào Đông Du: Bùi Quang Chiêu, Trần Chánh Chiếu, Nguyễn Thần Hiến... những con đường và “khung trời Đại học” đi vào thi ca và nỗi nhớ của người Sài Gòn mãi tới bây giờ. Tập sách cũng tái hiện lại lịch sử thành Gia Định và dấu ấn của nó với Sài Gòn ngày đã qua và đương đại.

Tập 2 của “Gia Định là nhớ”... vẫn là sự kết nối giữa Gia Định- Sài Gòn trong lịch sử, nhưng phần lớn, anh dành trang viết của mình cho Sài Gòn thời VNCH. Có lẽ, vì đó là thời đại gắn bó, có nhiều ký ức sâu sắc với thế hệ của anh. Tập sách chủ yếu viết về những bậc thầy kiến trúc làm nên vóc dáng một Sài Gòn đầy năng động mà không kém phần tao nhã: Nguyễn Văn Hoa, Phạm Văn Thăng, Nguyễn Quang Nhạc). Xem những tấm ảnh tư liệu đi kèm, về Khách sạn Caravelle, Ngân hàng Thương mại Quốc gia, Building SUFO, trụ sở Vinatexco,

Ngân hàng Việt Nam Thương Tín, toà nhà IDECAF, trường La San Taberd... và nhiều nhà riêng, thấy vô cùng khâm phục viễn kiến, thẩm mỹ kiến trúc của họ. Những công trình kiến trúc cách nay hơn nửa thế kỷ, nhưng đường nét thanh thoát, hiện đại, khắc chế và tận dụng tối đa đặc điểm khí hậu nhiệt đới không khác gì trào lưu kiến trúc xanh bây giờ. Đọc phần viết về Gia Định, có nhiều sử liệu chưa có trong sách sử, xin không điểm lại, để dành sự hấp dẫn cho bạn đọc.

Qua 2 tập sách, tất cả những ai yêu Sài Gòn sẽ hiểu và yêu hơn mảnh đất chứa bao trầm tích văn hoá, nơi hào hiệp cứu mang mọi thân phận, nơi sản sinh và đào tạo mấy thế hệ nhân tài. Đọc sách mà như được cầm tay dắt đi, âm trầm nhắc nhở mỗi ngôi nhà, mỗi góc phố, mỗi hàng cây, mỗi tuổi tên, mỗi còn và mỗi mất. Phải yêu, phải thương, phải gắn bó với Sài Gòn trong tận từng tế bào, từng hơi thở ... thì Cù Mai Công mới có thể viết về Sài Gòn dung dị đến thế, nặng tình đến thế, chân thật và sâu sắc đến thế.

Nhiều năm trước, tôi một mình khoác ba lô lang thang xứ Huế, trên tay là chiếc smartphone chụp từng trang trong cuốn sách “Huế của một thời”, chương “Đường xưa Thành Nội” của Võ Hương An để tìm tên đất, tên người xưa cũ. Đọc xong 2 tập sách của Cù Mai Công, tôi lại ao ước một ngày nào đó, đọc hành trên phố xá Sài Gòn, trên tay cầm “Gia Định là nhớ Sài Gòn là thương”, đi theo những chỉ dẫn mà nhà văn, nhà báo, nhà sử học Cù Mai Công ghi dấu trên từng con chữ. Để lòng ngập tràn yêu và thương. Để Sài Gòn trong tôi không xa và cũng không lạ.

TD

Trường Võ Bị West Point

những điều thú vị ít ai biết

Học viện quân sự West Point (gọi tắt là West Point) là học viện quân sự lâu đời nhất trong 5 học viện quân sự uy tín bậc nhất của Hoa Kỳ, được thành lập vào năm 1802. West Point đánh giá sinh viên dựa trên điểm số học thuật, thể lực và quân sự vì vậy theo học ở West Point sẽ gian khổ hơn theo học ở các trường dân sự khác. Đây là điều khác biệt rõ ràng nhất giữa các đại học dân sự thông thường và các học viện quân sự ở Mỹ.

HOÀNG MAI.

Sinh viên West Point nổi tiếng với lời thề danh dự “Không nói dối, không lừa đảo, không ăn cắp và không khoan dung với những kẻ làm điều này”. Các sinh viên sĩ quan West Point được sống trong môi trường tin tưởng lẫn nhau và tinh thần đồng đội rất cao, vì

thế các cánh cửa phòng của các em không bao giờ được khóa. Các em có tình bạn, tình đồng đội gắn bó kéo dài mà sinh viên ở các đại học dân sự chưa chắc đã có được. Các cựu sinh viên West Point, những người sau này trở thành các CEO cho các doanh nghiệp, thường quay lại trường để tuyển chọn nhân lực cho công ty của họ.

Theo học ở West Point, các sinh viên sĩ quan sẽ được thụ hưởng một nền giáo dục đẳng cấp sánh ngang với đại học Harvard. Hãy tưởng tượng có một ngày bạn đến thăm học viện quân sự West Point. Bạn chạy chiếc xe điện của bạn vào tầng hầm đậu xe và đậu vào đúng chỗ quy định. Sau đó bạn đi thăm các tòa nhà của West Point. Sau khi xong, bạn quay trở lại bãi đậu xe và lúc này xe của bạn đã được sạc đầy điện. Bạn có ngạc nhiên không? Điều gì đã xảy ra?

Trong khi bạn đi thăm các tòa nhà, một chiếc xe khác được điều khiển bằng robot chạy tới gần xe bạn, cắm một sợi dây cáp và cổng sạc điện và sạc điện cho xe của bạn. Có lẽ bạn sẽ cười và bảo đây là chuyện khoa học viễn tưởng. Thực ra, đây là dự án đang được nghiên cứu bởi các sinh viên ngành Khoa Học Máy Tính và Kỹ thuật Điện. Dự án này có tên gọi là Robotic

Electric Vehicle Charger (REV-C). Như bạn thấy đó, West Point đi đầu trong lĩnh vực công nghệ cũng như nhiều lĩnh vực khác.

Đó chỉ là một ví dụ minh họa cho nền giáo dục tuyệt vời của West Point. Nhiều ví dụ khác kể ra sau đây cho thấy nền giáo dục mà các sinh viên sĩ quan West Point đang được thụ hưởng là nền giáo dục hàng TOP. Tỷ như các lớp học thực địa thường xuyên được tổ chức ngoài trời nhằm để giúp sinh viên áp dụng kiến thức trong sách vở vào thực tiễn. Nhiều lớp lịch sử được dạy và học ở ngoài thực địa trong khuôn viên học viện, ở

các di tích lịch sử. Các lớp chuyên ngành kỹ sư môi trường và kỹ sư cơ khí thường xuyên được ra hồ dự trữ nước Lusk để nghiên cứu phẩm chất nước. Các sinh viên lớp địa lý thu nhập số liệu của những cái cây mọc ở khu vực Trophy Point, đo đường kính thân cây để tính số tuổi của cây. Các lớp Khoa Học Môi Trường cũng sử dụng địa điểm Trophy Point để nhận ra các loài sống trên cạn cho đa dạng sinh học của hệ sinh thái địa phương ở West Point. Vị trí địa lý của học viện West Point cho phép các lớp học có cơ hội được diễn ra ở ngoài trời. Những lớp

học ngoài thực địa này có lẽ ít thấy ở các đại học dân sự khác ở Mỹ.

West Point đem đến cho sinh viên nhiều cơ hội để đến các nước trên thế giới để nghiên cứu hoặc thực hiện các dự án ngắn hạn. Tỷ như dự án dạy tiếng Anh ở Nepal, Philippines, Thailand, Mongolia. Theo học ở West Point, các sinh viên sĩ quan sẽ có nhiều cơ hội đến thăm các nước và các em sẽ được chính quyền sở tại đối xử như các vị khách danh dự. Theo học ở West Point, sinh viên sĩ quan khoa ngoại ngữ hoặc ngoại thương sẽ có cơ hội được gửi đi học ở các nước khác một vài học kỳ và có cơ hội thể nghiệm văn hóa các nước này.

Ngoài ra, sinh viên sĩ quan West Point sẽ có cơ hội giao lưu với các nhân vật nổi tiếng. West Point thường xuyên mời các nhân vật nổi tiếng trong các lĩnh vực giải trí, xuất bản, báo chí và các nhà chính trị đến trao đổi với các sinh viên của trường. Cứ mỗi 4 năm, các sinh viên West Point sẽ được mời tham gia diễn hành khai mạc của tổng thống. Các sinh viên ngành khoa học sẽ có cơ hội làm việc với các nhà khoa học hàng đầu thế giới về việc phát triển các dụng cụ y khoa, máy móc hiện đại. Sinh viên khoa chính trị sẽ có cơ hội được làm thực tập sinh ở Quốc Hội

Tượng Tướng McArthur - NGUỒN WIKIPEDIA

Mỹ và ở các văn phòng của các nhà hoạch định chính sách, văn phòng của các vị tướng cấp cao, và văn phòng các vị cựu tổng thống. Sinh viên nào quan tâm tới an ninh quốc gia sẽ có cơ hội được xét duyệt “top-secret clearance” để vào làm việc cho Cục tình báo trung ương Mỹ. Vừa rồi West Point hân hạnh đón tiếp Tổng thống Joe Biden đến phát biểu trong buổi lễ tốt nghiệp của sinh viên West Point khóa 2024. Những điều vừa nêu trên, đã có mấy trường đại học dân sự có điểm phúc được như vậy?

Về thể thao, West Point có rất nhiều câu lạc bộ thể thao như câu lạc bộ boxing, bowling, cầu cá v.v. West Point thường xuyên tổ chức các cuộc thi đấu thể thao trong nước Mỹ và các hoạt động khác cho các câu lạc bộ. Vì thế, sinh viên sĩ quan sẽ có cơ hội đi thăm nhiều thành phố của nước Mỹ khi tham gia các trận so tài thể thao. Ngoài ra, West Point còn có nhiều câu lạc bộ học thuật. Đặc biệt, West Point có câu lạc bộ nhảy dù, có môn học trượt tuyết là môn học tự chọn. West Point có những dốc trượt tuyết dành cho các sinh viên yêu thích môn thể thao mùa đông này. Những dốc trượt tuyết và đội nhảy dù này là niềm ao ước của các đại học dân

Lễ Tốt Nghiệp - NGUỒN PIXABAY.COM

sự khác trong nước Mỹ.

Ngoài ra, sinh viên sĩ quan còn có cơ hội đến học ở các học viện quân sự Hải Quân và Không Quân theo chương trình trao đổi sinh viên giữa các học viện Hoa Kỳ. Trước mỗi học kỳ mùa thu, West Point, theo thông lệ, nhận khoảng 20 sinh viên từ các học viện quân sự khác như Học viện quân sự Không Quân, Hải Quân và học viện Cảnh sát Biển, bên cạnh việc gửi sinh viên của mình đến các học

viện này. Chương trình trao đổi sinh viên này giúp các sinh viên sĩ quan nâng cao tầm hiểu biết về các học viện quân sự của nước Mỹ nhiều hơn. Điều thú vị là có rất nhiều sinh viên sĩ quan trong chương trình trao đổi sinh viên nhận xét rằng thức ăn ở West Point ngon và đa dạng, phong phú hơn thức ăn ở các học viện khác.

Sau 2 năm đầu tiên theo học ở trường, các sinh viên sĩ quan có thể quyết định ngưng theo

học tại West Point mà không phải hoàn trả lại học phí cho trường và vì vậy không bắt buộc phải phục vụ trong quân đội. Nhưng nếu một sinh viên sĩ quan chỉ cần tiếp tục học thêm chỉ một ngày của học kỳ của năm thứ ba, và sau đó quyết định ngưng thôi không theo học ở West Point, sinh viên ấy phải hoàn trả toàn bộ học phí và chi phí trong 2 năm đầu lại cho West Point. Trước khi học kỳ mùa thu của năm thứ ba

bắt đầu, các sinh viên sĩ quan phải dự buổi lễ cam kết phục vụ trong quân đội sau khi tốt nghiệp, sau đó làm quân nhân tại ngũ trong vòng 5 năm và tiếp theo làm quân nhân dự bị trong vòng 3 năm nữa. West Point sẽ dạy cho các sinh viên sĩ quan rất nhiều điều trong cuộc sống mà những trường dân sự khác không thể làm được. West Point sẽ giúp các sinh viên trưởng thành và trở thành những công dân ưu tú.

Khuôn viên trường võ bị West Point đẹp đến nao lòng vào mùa thu nhưng mùa đông lại là thời gian được dành cho việc học hành chăm chỉ. Trời càng lạnh, các sinh viên sĩ quan càng học chăm hơn. Nếu chẳng may một sinh viên sĩ quan không hiểu bài hoặc bị điểm kém, sinh viên này luôn có cơ hội tìm kiếm sự giúp đỡ từ các giáo sư, từ các bạn đồng môn và các sinh viên khóa trên bằng cách ghi danh vào chương trình dạy kèm *Additional Instruction*.

Điều thú vị tại West Point là ngoài việc nhiều sinh viên cố gắng đoạt ngôi vị thủ khoa khi tốt nghiệp, thì cũng có nhiều sinh viên tranh nhau đứng chót khóa để được nhận tiền quyên góp từ các sinh viên đồng khóa. Sinh viên đứng chót khóa được gọi là *The Goat* sẽ

được nhận tiền thưởng khoảng 1,000 Mỹ kim trong buổi lễ tốt nghiệp. Mỗi sinh viên sĩ quan tốt nghiệp sẽ đóng góp 1 Mỹ kim cho sinh viên đứng chót khóa. Đây là truyền thống bất thành văn bao lâu nay của trường, dù “học tệ nhất ở West Point nhưng cũng có chút ít tiền”.

Người Việt đầu tiên được nhận vào West Point là thiếu úy Phạm Minh Tâm, thuộc Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, tốt nghiệp khóa 1974 tại West Point. Ông về nước giảng dạy khoa chiến thuật tại trường Võ Bị Đà Lạt. Sau này ông qua đời năm 2019 tại Maryland ở tuổi 69 vì tai nạn xe cộ. Ông được vinh hạnh yên nghỉ tại nghĩa trang West Point.

Mãi đến năm 1977, West Point mới nhận sinh viên nữ vào học. Tỷ lệ sinh viên nữ chiếm 24% trên tổng số sinh viên theo học tại West Point. Mặc dù mỗi khóa chỉ có một số ít sinh viên người Mỹ gốc Việt theo học tại đây nhưng các em đã cố gắng thành lập hội sinh viên West Point gốc Việt (West Point Vietnamese-American cadet Association) nhằm giúp đỡ và hỗ trợ tinh thần lẫn nhau để cùng nhau vượt qua những năm tháng gian khổ tại học viện quân sự danh giá nhất của Hoa Kỳ.

HM (THÁNG HAI, 2025)

Mời bạn đặt câu hỏi với mục

An Sinh Xã Hội (Social Security) là những vấn đề về:

- Trợ cấp hưu trí
- Trợ cấp người già
- Trợ cấp tàn tật

Do cô Angie Hồ Quang phụ trách. Nếu quý bạn có câu hỏi xin email đến Ban Biên Tập Trẻ tại:

bientap@trenews.net

Phúc Lợi Xã Hội [Texas Health and Human Services Commission (HHSC)] là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program- SNAP).

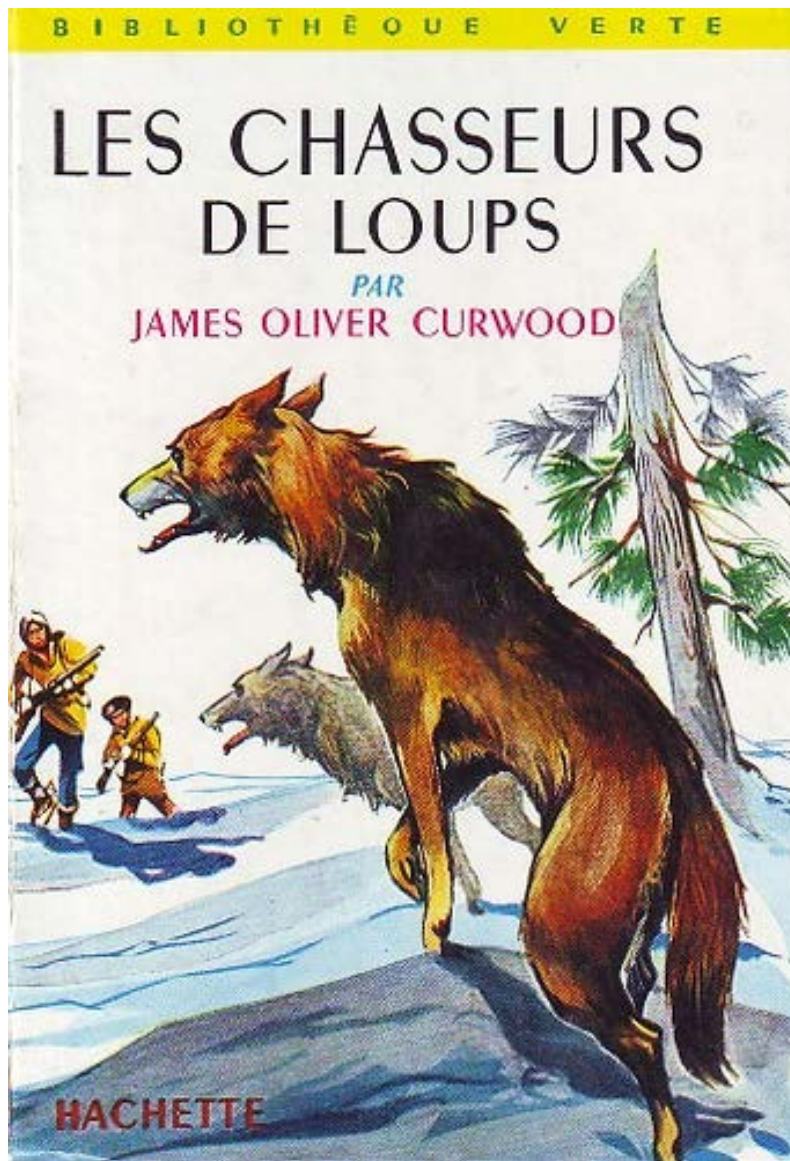
Mục “Phúc Lợi Xã Hội” do cô Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, phụ trách.

Nếu quý bạn có bất kỳ thắc mắc gì, xin gửi câu hỏi về:

bientap@trenews.net

Gan dạ

NGUYỄN MẠNH TUÂN phóng tác

Du len lỏi trong rừng cây, giữa những bụi gai như có móng sắt bầu vào bộ quần áo da dày cộm của dân bẫy thú, khó nhọc lắm anh mới tìm ra con đường đặt bẫy của cha: Ông cụ bao giờ cũng cẩn thận, những chiếc bẫy thép tốt, ánh màu xanh biếc được ngụy trang kỹ càng dưới lớp tuyết đầu mùa, kín đáo như gã du kích lợi hại rình rập địch... Địch đây là chồn, những thứ chồn đủ màu từ xám nhạt tới đốm hoa; là cáo nâu, cáo bạc, cáo xanh màu cánh trả... là đủ thứ thú rừng có bộ lông mùa lạnh mượt như nhung, ấm áp như thú mền bông mới may.

Du 15, anh bắt đầu vào nghề từ hồi lẫm chẫm biết đi kia, nên những chuyện đặt bẫy, gỡ bẫy lúc này đối với anh chẳng có gì khó khăn. Có điều lần này cha con anh bàn tính mãi mới liều lĩnh chuyển đường bẫy sang khu rừng rậm giữa hai ngách núi này.

Tất cả bắt đầu bằng chuyện gặp gã gã da đỏ Sói Xám. Gã sống đơn độc trong căn chòi lá, dưới thung lũng phía bên kia dãy núi. Một chuyện gì đó khiến gã xa rời bộ lạc, nhưng chuyện ấy gã chẳng bao giờ hé răng nói với ai, kể cả người da trắng hay giúp đỡ gã nhất là ông Bích, cha Du.

Thỉnh thoảng gã ghé trại, đem tới 10 bộ da, đổi lấy đường, bột mì, ít thuốc súng, vài con dao hay gói thuốc lá rồi ngồi đó, lăm lăm nháp rượu với ông Bích, khi trăng lên mới lững thững ra về.

Nhưng da thú của gã ít dần, ít cái nguyên vẹn, họa mới có con cáo bạc còn có đủ đầu đuôi. Ông Bích hỏi gã:

- Sói Xám vụng tay vậy?

Gã gơ tay lên trời:

- Đâu có!... Con lang phá đó chứ!

Du đã nghe nói tới con lang nhiều lần. Đó là loại dã thú cỡ chó sói, đôi khi lớn hơn chút ít nhưng dữ tợn hung hãn hơn nhiều. Nó thuộc loại beo mới đứng vì 4 chân, móng vuốt sắc như dao cạo. Lang hay lên tới các trang trại bầu cổ gia súc tha đi... Ít khi hạ được nó, con vật quái ác này chạy đã nhanh mà leo trèo lại nhanh hơn... Chỉ trong nháy mắt nó đã vắt vẻo trên cành cây rồi biến mất trong đám cành lá um tùm, để bất ngờ chồm xuống bầu nát vai hoặc ngoạm ngang cổ thợ săn!

Thành thử nói đến lang, ít tay bẫy thú nào không ngại ngần!... Khu rừng nào có nó chẳng ai muốn léo hánh tới.

Ông Bích nhìn gã da đỏ:

- Chắc có lang không?... Cả chục năm nay đâu nghe ai nói tới?

Sói Xám hấp him cặp

mắt, lắc đầu một cách chán chường:

- Từ bên kia dãy núi sang... Chắc ở đó có hai con đực không chừng!

Điều này gã có lý: chẳng bao giờ hai lang đực chịu kiếm ăn trong một vùng; một con phải bỏ đi hay chịu chết dưới hàm nanh ghê rợn của địch thủ.

Ông Bích nửa tin nửa ngờ... Nhưng đây là chuyện của Sói Xám, trong đất săn của gã kia... Suốt cánh rừng phía bên này chưa thấy triệu chứng gì lạ.

Cho tới những ngày gần đây, khi hai cha con đặt đường bẫy giữa khoảng cây cối gai góc sát hẻm núi, người thợ săn già mới bắt đầu tin đó là chuyện có thực. Ông không muốn nói rõ cho con hay:

- Thằng nhỏ còn cần nhiều từng trải, phải để mặc nó trưởng thành trong kinh nghiệm mới được!

Ông nghĩ vậy, nên mỗi lần Du đi thăm bẫy ông không quên nhắc con mang theo cả dao săn lẫn súng với 5, 7 viên đạn ghém. Ông còn bắt Du gài thêm lưới riu ngang thất lừng.

Tuyết mỗi lúc một rơi nhiều, Du luôn dưới rặng cây, nhảy qua những bụi gai thấp... Đôi lúc những cành thông mềm trĩu bông tuyết khum lại như con đường hầm, tối om.

Không mấy khi cậu bé đi xa như vậy; cái hoang vắng của rừng cây mùa đông với lớp tuyết trắng xóa, làm thay đổi những lối mòn quen thuộc khiến Du ngỡ ngàng...

- Đây!... Chiếc bẫy đầu tiên đây rồi!

Du hí hửng, xoa tay, cúi vội xuống, gạt nắm tuyết như lớp mỡ đông, phủ trên hàm thép: bẫy trống trơn, còn dính chút lông chồn màu xám tro.

Cậu bé lắc đầu:

- Kỳ há!... Chẳng lẽ con vật vọt thoát sao?

Ít khi có chuyện lạ như vậy.

Nhưng tới chiếc bẫy thứ hai, Du còn gặp chuyện lạ hơn: một đùi nhím mắc đó, máu đọng từng vết dài, như một thứ mực đỏ sẫm ai vốc trên mặt đất... Rõ ràng con vật bị ăn sống, nuốt tươi với cả lớp lông nhon!

Phải là thứ dã thú khá lớn, dữ tợn ghê gớm mới làm nổi chuyện như vậy... Du băng qua đám bụi gai, tới phía mấy gốc thông lớn: ở đó, khuất gió, nên làn tuyết mỏng trải rộng như mảnh thảm trắng. Bỗng cậu bé sững lại: trên mặt tuyết còn rành rành dấu vết của thú phạm, những vết chân tròn vo, giống như chân gấu non, nhưng trên đầu mỗi ngón chân có vuốt sắc, thú vuốt nhọn như mũi thép của loài ăn thịt...

Bây giờ Du biết con thú nào quanh quẩn vùng này rồi. Trừ khi giết được nó, nếu không chẳng tay thợ săn nào kiếm ăn được!

Ý nghĩ đầu tiên của cậu bé là rời xa khoảng đất ghê rợn này... Nhưng nghĩ đến nét mặt thất vọng của cha, cậu lại thôi. Nỗi buồn của người cha thân yêu còn đáng sợ hơn viễn ảnh đụng độ với con lang trong rừng rậm.

Du treo túi môi lên cành cây:

- Giương bẫy lúc này chẳng lợi ích gì... Con chồn cáo nào chui đầu vào cũng đến bị con lang ngốn hết mất thôi!

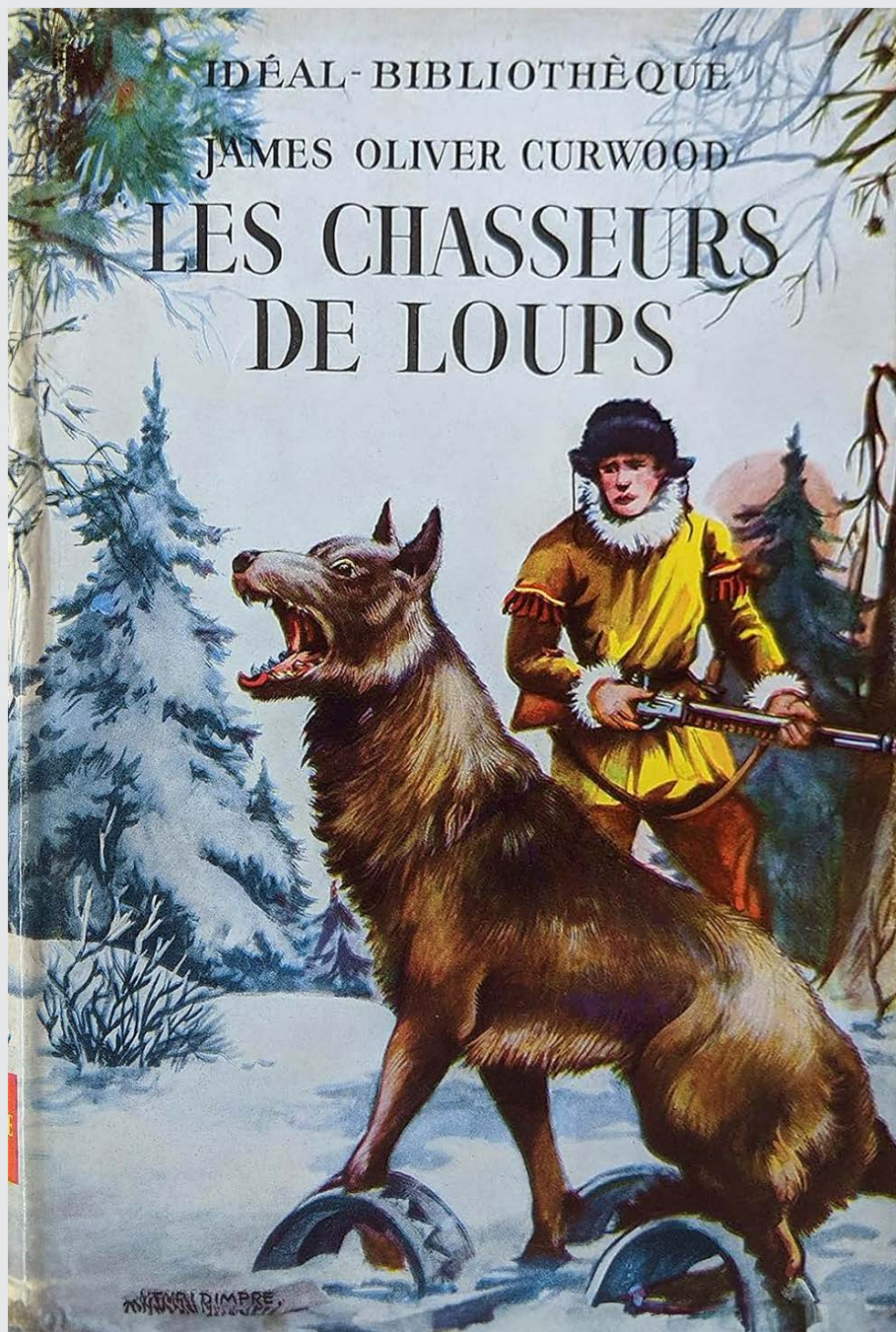
Cậu bé nhớ đến chuyện của gã da đỏ, thở dài:

- Thì ra gã nói thật!... Vậy mà mình không tin chứ!

Du tiếp tục mò theo đường bẫy. Anh biết mình phải làm gì rồi, nhưng liệu anh có đủ sức làm việc đó chăng? Tuy nhiên một thứ linh tính nào đó thúc đẩy anh tiến sâu thêm trong cánh rừng trùng điệp, lúc này âm u như thú rừng ngọt ngào miền nhiệt đới.

Tuyết lát phát rơi, có chỗ tới ngang cổ chân. Du bắt đầu bước chậm hơn, giá anh cố bước nhanh cũng chẳng ích gì, tất cả các bẫy đều bị con lang tới thăm trước rồi.

Tới chiếc bẫy thứ chín, Du buột miệng xuýt xoa:

- Trời!... Con cáo bạc!

Quanh đôi hàm thép còn khép chặt, những chòm lông óng mượt, mịn màng điểm sợi trắng như bạc, còn rải rác... Thế là mất toi con cáo có bộ da đẹp nhất, quý nhất mà

cũng đắt giá nhất!... Có phải ngày nào cũng bắt được thú cáo đặc biệt này đâu!

Du giận tới run người... Anh nạp viên đạn lớn nhất lên nòng súng, bước vội vào ngách núi đảo

mất nhìn quanh... Có thể con lang quanh đâu đây... Vết máu cáo chưa đông hẵn mà!

Cậu bé tự hỏi con vật lớn cỡ nào đây?... Du chưa từng thấy con lang, mà trong vùng này ít tay thợ

săn hay bẫy thú nào dám khoe đã hạ được lang... Con vật nổi tiếng khôn ngoan gần như trở thành một thứ ác thú có một vòng hào quang quanh mình. Lão Lân thuật chuyện gặp con lang đực, chỉ ngoạm một nhát gậy đôi khẩu súng săn... Lão Mát cũng vậy, lão nhớ có lần con lang trong một trận giáp chiến, cắn chết hai chó săn một lượt, toàn thú chó săn lành nghề, cao lớn như con bê, mới ghê chứ!... Chính ông Bích cũng phải nhận:

- Nhanh giống lang sắc ghê gớm!... Có lần nó gặm nát thân cây bao quanh nhà, mở lối chui vào kiếm thịt ướp, trong một năm bão tuyết ròng rã không kiếm được mồi!

Như vậy lang là thú thú rừng ghê gớm nhất vùng này rồi!

Khoảng gần trưa, Du soát xong dãy bẫy, chỉ có hai cái nguyên vẹn!... Cậu bé thở dài, xót xa nhìn đôi chôn mướp choắt cheo như đôi mèo con... Thú mồi thảm hại này con lang không thèm đụng tới!

Chợt Du thấy mấy vết chân quen thuộc trên lớp tuyết mong manh... Cũng tròn vo như chân gấu nhưng có hàng vuốt sắc, bầu xuống đất... Vết chân của "Nó" đó! Cậu bé quyết định nhanh chóng:

- Phải tìm ra nơi ẩn náu của con vật đã!

Du xuống ngách núi sát

đó, vạch đám bụi gai tuyết phủ, lần mò đi sâu vào phía trong... Dấu chân biến đâu mất; tuyết trắng phau, êm mịn như bông nõn mới trải ... Chợt Du thấy ớn lạnh phía sau gáy... một cảm giác rờn rợn, thứ cảm giác đặc biệt của người nhạy cảm khi có kẻ thù rình rập đâu đây!

Cậu bé quay phắt lại... và thoáng thấy ngay đầu dốc núi, cách đó khoảng ba chục bước, một bóng dáng sẫm màu, ẩn hiện dưới những cành thông lòa xòa...

“Nó”! Du nghĩ vậy.

“Nó” đâu cao lớn gì, dài khoảng một thước, có bộ lông nâu nhạt trên sống lưng, đen đậm phía dưới, trái với đa số thú rừng khác, lông bụng lột màu, vàng hoe hay trắng phau... “Nó” cũng chẳng nhanh nhẹn gì, lững thững như con gấu choai, nhưng đôi mắt nhỏ, hơi xếch về phía tai, lóe ra thứ ánh xanh lạ lùng... Ánh mắt lướt nhanh... Du có cảm tưởng nhõn quang đó ngừng lại khi bắt gặp tia mắt anh... Con vật rít khê, tiếng rít ngắn, khô khan, như thách thức... Du tự nhiên rùng mình... Nhưng cậu bé cũng còn đủ gan dạ giơ cao khẩu súng về phía đó... Trong lúc vội vã, Du quên không tháo chiếc bao tay dày cộm bằng da hải ly. Tiếng nổ âm vang cả thung lũng... Con vật biến đâu mất!

Du vừa chạy tới vừa nạp thêm đạn ... Vài vết máu nhuộm son lớp tuyết dưới gốc thông.

- Như vậy “Nó” bị thương rồi!

Du tiếc hùi hụi: giá anh kịp bỏ bao tay, đường đạn sao cũng chính xác hơn... Anh làm lỡ một dịp may mắn đặc biệt rồi!

Nhưng vết chấn rành rành kia, Du còn hy vọng bắt kịp con vật. Anh rảo bước, đôi lúc rập người nhào qua đám cành thấp chĩa ngang: vài mảng tuyết rải rác còn đọng chút máu tươi, bắt đầu loang thành màu hồng... Như vậy đúng đường rút lui của địch rồi...

Từ lâu, ông Bích vẫn nói: Du có khiếu của thợ săn lành nghề, theo dấu thú rừng rành lắm; kẻ cũng có phần đúng!... Ý nghĩ đó làm cậu bé phấn khởi đôi chút, cậu quyết hạ bằng được con lang mới nghe.

Vết chân ngược dòng suối, lúc này đã đóng băng, rồi luồn qua đám cành thấp lòa xòa mặt đất, băng ngang những thân cây bật gốc hồi nào, giờ đám rễ khô như mớ tóc cứng bê bết tuyết.

Mấy lần Du vấp thân cây, lộn nhào, nhưng cậu bé kịp nâng khẩu súng trên đầu cho tuyết khỏi lọt vào nòng súng. Anh cũng chẳng nhớ mình đã vượt bao nhiêu đường đất; ngàn cây trùng điệp, dưới màn tuyết rơi mau,

nối tiếp nhau tưởng chừng chẳng bao giờ hết... Có lúc không thấy chút dấu vết nào, Du trở lui, quanh một vòng tròn khá rộng, lại tìm ra vài đốm máu quệt ngang thân cây, tuyết phủ trắng phau...

Buổi trưa trôi qua, rồi xế chiều... Lát nữa đây màn đêm sẽ đem chiến thắng cho con thú, chắc chắn vậy!

Lối mòn hẹp dần, dốc hơn... Hàng trăm gốc thông, bật rễ vì trận bão năm trước, từ sườn núi lăn xuống, chồng chất làm thành một đồng cành, đan vào nhau, quán lấy nhau như mớ bông bong.

Dấu chân con lang dừng lại, ngay dưới đồng gỗ bắt đầu mục. Du gật gù:

- Thì ra con vật nằm chúi ở đây!... Khôn thực.

Cậu bé rập người lom khom lách đám cành khô.

Một thứ mùi đặc biệt của ẩm mốc thoảng ra như chẹn lấy ngực Du. Anh tiến thực chậm, chốc chốc dừng lại nghe ngóng mũi súng chĩa thẳng phía trước...

Chợt có tiếng gầm gừ đâu đây... Du không nhận rõ từ phía nào nhưng chắc không xa mấy. Cậu bé ghì chặt báng súng, ngón tay sẵn sàng nhả đạn, chân bước thực nhẹ, thực nhẹ... Lại có tiếng rít của con lang... Lần này Du

có cảm tưởng con vật nằm đâu phía sau lưng. Anh quay phắt lại nhưng chẳng trông thấy gì hết... Cả người Du lạnh toát, anh rùng mình nghĩ tới cảnh hai con lang cùng xông tới một lúc... Có thể lắm chứ!... Những tay thợ săn lành nghề vẫn nói lang ưa sống từng cặp... Vậy thì nguy vô cùng!

Anh vội leo lên đồng cây, tay run bắn... Đúng lúc đó, Du thấy một bóng đen di động trên thân cây thông nằm ngã trước mặt, anh đưa súng ngang vai, bắn thực nhanh... Lần này chẳng may mất gì hơn trước, anh trượt chân, nhào xuống, khẩu súng rời khỏi tay, mất tích trong đám tuyết... Cái sức mạnh sấm sét khiến con người chiến thắng thú rừng vượt khỏi tầm tay Du ... Cậu bé 15 phải đương đầu với kẻ thù trang bị nanh vuốt ghê gớm, bằng hai bàn tay trắng sao?... Tình thế chưa đến nỗi bi đát như vậy, Du chợt nhớ mình còn lưỡi rìu dặt ngang lưng... Đó là rìu dành cho thợ săn, để đốn cây, phát cành khi đi rừng, có lưỡi thép sắc như thứ dao bén nhất...

Tiếng rít của con lang gần như trở thành tiếng gầm dọa nạt Du như nghe thấy sự hả hê, thỏa mãn trước khi nó hạ mũi... Bóng đen của nó tới gần, tới gần... Một mùi hôi hám thoảng lại... Du không có lối thoát...

Dại dột quay mình chạy lại đón nhận hàm nanh nhọn của con vật vào giữa gáy ngay. Không đời nào anh hành động như vậy, phải tỏ ra gan dạ mới sống. Du vùng lưỡi rìu, nhắm vào sọ con lang... Có cành thông chắn ngang nên nhất chém của anh chẳng kết quả bao nhiêu, Du có cảm tưởng đụng vào khối cao su...

Con vật lặng lẽ nhồi gần thêm... Du thấy rõ cặp mắt xanh với hàm nanh dài, nhọn như mũi dùi... Anh tránh được nhất quào thứ hai, thứ ba, rồi cái ngoạm ghê gớm có sức mạnh bẻ gãy cổ con hươu non... Lưỡi rìu phạt

lên chém xuống như máy... Những vết thương không có vẻ làm con vật mất sức... May cho Du, con lang phản ứng không lẹ như báo, nó gần giống gấu nhiều hơn; nó chưa buồn chồm lên người Du, vẫn bám vào thân cây nên Du còn có chỗ tránh né... Xui cho anh, đứng vào lúc sắp lùi khỏi tầm vuốt sắt của con vật, lại trượt chân lần nữa... Anh vừa nhòe dậy, con lang cũng từ thân cây nhồi xuống, chồm vào vai anh... Cổ áo sần bằng da, dày dặn như tấm chắn, rách bươm... Miệng con vật ngoạm chặt lưỡi rìu, Du không sao kéo ra nổi... Sức nặng của con

lang đè trĩu trên người Du, dần anh xuống... Trong một cố gắng cuối cùng, Du buông rìu, rút lưỡi dao sẵn dòn hết sức lực vào đôi cánh tay, cắm ngập lưỡi dao suốt hòng con vật... Tấm thân nặng nề của nó lao đảo, khuyu xuống, miệng há hốc, làm rơi chiếc rìu xuống tuyệt...

Du tưởng chừng mình vừa sống trong một bối cảnh thời tiền sử với tất cả cái khủng khiếp của con người yếu ớt trước nanh vuốt rừng rợn của loài quái vật. Máu từ các vết thương trên vai, trên cánh tay Du thấm ướt áo: anh băng bó vội vàng, lượm khẩu súng, chiếc

rìu, rồi rút lưỡi dao sẵn khỏi xác con lang. Trời tối từ bao giờ, vùng trăng đơn lẻ mới lạnh lẽo làm sao, nhưng Du không thấy sợ hãi nữa.

Có tiếng chó sói hú từ đằng xa vắng lại... Du vẫn bình tĩnh ngồi lột da con thú vừa hạ được, lòng thanh thản, bình tĩnh như tay thợ săn lành nghề.

Từ nay, chẳng bao giờ anh sợ loài lang... Mà cũng chẳng có giống thú rừng nào làm anh sợ hãi hết!... Đúng như vậy.

NMT

(THEO P. ANNIXTER)

Trần Vũ đánh máy lại tháng 1 - 2025 từ bản in của Nxb Sống Mới trước 75

trẻ

NHẬN IN SÁCH

NHẬN
IN ẤN | THIẾT KẾ | MINH HỌA

CÁC LOẠI SÁCH
VỚI SỐ LƯỢNG THEO YÊU CẦU

TỪ 50 CUỐN TRỞ LÊN
BÌA CỨNG HAY MỀM

MUỐN BIẾT CHI TIẾT, XIN ĐIỆN THOẠI

972.675.4383

Email: info@trenews.net

TRIỆU MINH

Người ở Mỹ tiêu thụ quá nhiều muối, trung bình 3,400 mg sodium mỗi ngày - vượt xa mức khuyến nghị 2,300 mg của Food and Drug Administration (FDA - Cơ quan Thực phẩm và Dược phẩm Hoa Kỳ) và 2,000 mg của World Health Organization (WHO - Tổ chức Y tế Thế giới). Lượng sodium dư thừa có liên quan đến các nguy cơ nghiêm trọng về sức khỏe, bao gồm bệnh tim (heart disease), cao huyết áp (hypertension), đột quỵ (stroke), mất thị lực (vision loss) và loãng xương (osteoporosis).

WHO nhấn mạnh sự cần thiết phải giảm tiêu thụ sodium trên toàn cầu và khuyến nghị sử dụng các sản phẩm thay thế muối để phòng ngừa bệnh tật. Các chuyên gia dinh dưỡng cho rằng giảm muối đặc biệt có lợi cho những người có nguy cơ mắc bệnh tim, đột quỵ hoặc bệnh thận. Tuy nhiên, vì nhiều người ở Mỹ tiêu thụ quá nhiều muối, việc giảm lượng sodium cũng có lợi cho tất cả mọi người.

Giảm muối

LỢI ÍCH VỀ SỨC KHỎE KHI GIẢM MUỐI

Việc bớt sodium giúp giảm đáng kể nguy cơ cao huyết áp, bệnh tim và các vấn đề về thận (kidney problems). Dư thừa sodium khiến cơ thể giữ nước, tạo áp lực lên tim và mạch máu. Cắt giảm muối cũng giúp xương chắc và khỏe hơn bằng cách ngăn ngừa mất calcium. Ngoài ra, giảm muối còn giúp bạn cảm nhận được hương vị tự nhiên của thực phẩm, từ đó thấy ăn uống ngon miệng hơn.

Một nghiên cứu với hơn 15,000 bệnh nhân tham gia, phổ biến trên JAMA Cardiology, cho thấy sử dụng muối thay thế giúp giảm 14% nguy cơ đột quỵ tái phát và giảm 12% nguy cơ tử vong. Ngoài ra, việc sử dụng rộng rãi muối thay thế có thể ngăn ngừa gần 7 triệu ca tử vong trên toàn cầu vào năm 2030.

■ Để thích nghi với lối ăn uống lower-sodium (ít sodium) có thể mất từ hai đến ba tháng, nhưng với việc thử nghiệm các loại gia vị khác nhau, bạn có thể duy trì những bữa ăn ngon miệng mà vẫn giữ được sức khỏe.

CÁC LOẠI GIA VỊ THAY THẾ MUỐI

1. Thay thế muối truyền thống (Traditional salt substitutes)

- Thay thế sodium chloride bằng potassium chloride, giúp giảm cao huyết áp. Ví dụ: LoSalt, Nu-Salt, Morton Lite Salt. Tuy nhiên, những loại này không phù hợp với người mắc bệnh thận.

2. Trái cây họ cam quýt (Citrus)

- Nước cốt hoặc vỏ chanh, cam giúp tăng hương vị mà không cần muối.

3. Giấm (Vinegar)

- Tạo độ chua tự nhiên, cân bằng hương vị trong món ăn.

4. Hành tây (Onion)

- Dùng tươi, bột hoặc hành khô để tăng độ ngọt và hương vị.

5. Ớt bột hun khói (Smoked paprika)

- Thêm hương vị khói và cay nhẹ cho các món ăn như taco, chili, hầm và hummus.

6. Men dinh dưỡng (Nutritional yeast)

- Là biến thể của men dùng làm rượu bia và bánh, men này có vị béo giống như cheese, ít sodium và giàu vitamin như B12, sắt.

7. Bột tỏi (Garlic powder)

- Tạo vị đậm đà mà không cần thêm sodium.

8. Các loại thảo mộc và gia vị khác (Herbs and spices)

- Các loại như húng quế, húng tây (thyme), kinh giới, hương thảo (rosemary), rau mùi giúp tăng hương vị mà không ảnh hưởng đến sức khỏe.

1. Ca sĩ Trung Chính

Ca sĩ Trung Chính tên thật là Huỳnh Văn Chính (1943-2025), sanh quán ở Mỹ-Tho. Sau khi lấy được bằng Tú Tài, ông thi đậu vào trường Quân Y vào năm 1964. Với lòng yêu thích âm nhạc từ tuổi thiếu niên, cậu sinh viên y khoa trẻ tuổi khởi sự sinh hoạt văn nghệ sôi nổi ở đất Sài-Gòn và được nhạc sĩ Tấn An đặt nghệ danh là Trung Chính. Được sự “lancé” của hãng đĩa Việt-Nam, Trung Chính được công chúng biết đến qua nhạc phẩm “7000 đêm góp lại” của Trầm Tử Thiêng (song ca với ca sĩ Phương Dung) và “Rồi 20 năm sau” (hát với ca sĩ Hà Thanh). Cuối năm 1966, tên tuổi Trung Chính vụt sáng khi song ca với ca sĩ Hoàng Oanh qua nhạc phẩm “Anh tiên tuyến, em hậu phương” của nhạc sĩ Minh Kỳ ở hãng đĩa Sóng Nhạc. Cũng trong năm này, đài truyền hình “số 9” ra đời và Trung Chính được mời tham gia cùng các đồng nghiệp như Duy Khánh, Nhật Trường, Thanh Thúy, Hà Thanh, Hoàng Oanh, Quỳnh Giao, v.v.

Cuối năm 1971, ca sĩ kiêm bác sĩ Trung Chính tốt nghiệp trường Quân Y khóa 18 và gia nhập sư đoàn Thủy quân lục chiến giữa lúc chiến cuộc đang diễn ra ở giai

Vĩnh biệt ca sĩ Trung Chính

đoạn khốc liệt. “Mùa Hè Đỏ Lửa” năm 1972, đơn vị của ông được điều ra Quảng-Trị và chiến đấu

ở đó đến năm 1975. Giống như số phận của các đồng đội, ông phải trải qua trại tù “cải tạo” của Việt cộng

Ca sĩ Trung Chính thời trai trẻ

sau ngày 30 tháng tư năm 1975. Khi được tị nạn ngoại, ông làm việc tại bệnh viện Phước-Kiến cho đến năm 1979 cùng vợ con xuống tàu đi vượt biển.

Sau chuyến hải hành đầy gian nan và trải qua một thời gian ngắn ở trại tị nạn Galang, ông cùng gia đình (gồm vợ và 4 người con) được định cư ở Hoa-Kỳ. Với ý chí học hỏi và cầu tiến, ông đi học trở lại và lấy được bằng bác sĩ Y khoa tại Oklahoma rồi hành nghề từ 1986 cho đến khi hưu trí vào năm 2004. Năm 2004, ông dời về miền Nam California nắng ấm và mở phòng mạch riêng vào năm 2006.

Orange County là “cái nôi” văn nghệ của người Việt tỵ nạn nên một lần nữa, ông lại gắn bó với duyên nghiệp cầm ca bên cạnh nghề nghiệp chính là bác sĩ khám bệnh nơi phòng mạch. Cùng với ca sĩ Hoàng Oanh, ông đã góp mặt trong nhiều chương trình ca nhạc gây quỹ cứu trợ thương phế binh hay trong chương trình thu hình của các trung tâm băng nhạc với những nhạc phẩm ca ngợi người lính chiến oai hùng hay tình yêu đôi lứa trong thời bình lửa trên một quê hương đã mịt mờ xa.

Ca sĩ Trung Chính là một trong những người đề xuất thành lập một nơi an nghỉ vĩnh viễn cho các cựu chiến binh Việt-Nam

Cộng Hòa tại hải ngoại, lấy tên là “Nghĩa trang Biên-Hòa hải ngoại” tại miền Nam California với tôn chỉ “Sống đã bên nhau, chết cũng vẫn bên nhau”.

Ca sĩ Trung Chính, bác sĩ Huỳnh Văn Chính là tấm gương của một bác sĩ quân y tận tụy trong thời chinh chiến cũng như tinh thần cầu tiến, lập nghiệp và thành công trên đất mới từ đôi bàn tay trắng. Ở lãnh vực văn nghệ, ông nhận được sự nể trọng của đồng nghiệp cũng như cảm tình của khán thính giả bốn phương. Những ngày cuối đời, ông ra đi vì căn bệnh quái ác và để lại nhiều nỗi tiếc cho gia đình, người thân, đồng nghiệp cũng như bao người mến mộ tài năng và tiếng hát.

2. Nhạc phẩm “Nàng” của ca sĩ Trung Chính

Nhạc phẩm “Nàng” của ca sĩ Trung Chính được

tác giả thâu thanh vào đĩa hát Việt-Nam năm 1969 với phần phụ họa của hai ca sĩ Mai Hương, Quỳnh Giao và phần hòa âm của ban nhạc Y Vân. Năm 2016, ca sĩ Trung Chính đã trình bày nhạc phẩm này trong đêm nhạc kỷ niệm “50 năm âm nhạc Trung Chính”.

“Nàng” của Trung Chính ca ngợi tình yêu thủy chung của người nơi chốn hậu phương dành cho người nơi giới tuyến cũng như lời hứa hẹn tạo phùng khi chiến chinh chấm dứt và đất trời ngập một màu hoa thắm. Mỗi tình “anh tiên tuyến, em hậu phương” được viết lên khung nhạc với lời ca bùi ngùi, thương cảm nhưng lạc quan, tin tưởng vào một ngày đoàn viên và cùng nhau chung khúc hát ân tình.

Dưới đây là lời ca của nhạc phẩm “Nàng” do Trung Chính sáng tác vào năm 1969 ..

TV - 17.02.2025

Trung Chính và Hoàng Oanh, 2006 (ẢNH CỦA ASIA ENTERTAINMENT)

LỜI 1:

Nàng yêu hoa trung trinh vờn theo nắng
Bước tiên nga lung linh đóa sen vàng
Và đôi môi say sưa mùi hương thắm
Khiến anh hùng bồi hồi nường cung gấm
Nàng yêu anh hiên ngang màu áo chiến
Thức bao đêm thư xanh viết đôi hàng
Rồi tương tư mộng lòng chìm xao xuyến
Nhớ thương người, nàng mơ tính thời gian

ĐIỆP KHÚC:

Nàng hay mơ hay buồn vì vắng anh
Nghe bơ vơ khi trăng chiếu qua màn
Có những chiều ngồi kể bên song vắng
Tiếng tiêu ai ru não lòng xuân xanh

Nàng không yêu ai bằng yêu chiến binh
Nên xa anh em khép kín tâm tình
Hứa khi nào ngày về đây ông lính
Bước vu quy có em về với mình

LỜI 2:

Từ xa xôi biên cương mờ khói súng
Bước chinh nhân xông pha giết quân thù
Từng đêm qua chập chờn hồn mơ bóng
Thoáng nghe lòng bùi ngùi thương nhớ lắm
Nàng yêu ơi, anh yêu nàng say đắm
Phúc ơn trên xui khiến cho duyên nồng
Rồi mai kia ngập trời đầy hoa thắm
Khúc ân tình mình chung hát từ đây

Lăng Gia Long Huế

ĐÀO THỊ THANH TUYỀN
SÀI GÒN, VN

Lăng Gia Long thuộc xã Hương Thọ, huyện Hương Trà, nơi xa nhất so với các lăng tẩm khác ở Huế, cách trung tâm thành phố Huế khoảng 20 km nếu đi đường bộ hoặc 18 km nếu đi đường sông.

Trước kia, muốn đến lăng Gia Long phải đi thuyền hay dò dọc theo sông Hương qua chùa Thiên Mụ, điện Hòn Chén... nên nhiều người đến Huế thường bỏ qua điểm đến khá đặc biệt này.

Hiện nay, đến Lăng Gia Long theo đường bộ rất thuận tiện. Có hai cách,

Khu vực tẩm điện Lăng Gia Long (HÌNH SƯU TẦM)

một là đi qua cầu phao nhỏ trên sông Tả Trạch, xe máy đi một mạch đến nơi. Hai là đi đường lớn qua cầu Tuần, theo hướng Lăng Minh Mạng, qua cầu Hữu Trạch và đi thêm 10km nữa (theo bản đồ Google, rất dễ đi).

Con đường dẫn vào lăng khá nên thơ, bình yên, rừng thông trùng điệp, đồi nối tiếp đồi và hai trụ biểu thật cao nổi lên trên nền trời cho biết vào khu vực lăng.

Theo các tài liệu, Lăng Gia Long còn gọi là Thiên Thọ Lăng là một quần thể nhiều lăng táng trong hoàng quyền. Toàn bộ khu lăng là một quần sơn với 42 ngọn đồi, núi lớn nhỏ trong đó trung tâm là khu lăng mộ vua Gia Long và bà Thừa Thiên Cao Hoàng hậu (Hoàng hậu thứ nhất). Đích thân vua Gia Long đã thám sát, duyệt định vị trí, chỉ đạo từ thiết kế đến giám sát

Cầu phao trên sông Tả Trạch

tiến độ thi công. Cũng theo Sử sách, thầy địa lý Lê Duy Thanh (con trai nhà bác học Lê Quý Đôn) là người tìm được thế đất này, nơi mà theo ông “đã tập trung được mọi ảnh hưởng tốt lành tỏa ra từ nhiều núi đồi bao quanh”, nơi mà “ảnh hưởng tốt lành sẽ còn mãi mãi trong suốt 10 ngàn năm”.

Vua Gia Long (1762-1820), tên húy là Nguyễn Phúc Ánh, thường được gọi là Nguyễn Ánh, là vị vua đầu tiên của nhà Nguyễn, triều đại quân chủ cuối cùng trong lịch sử Việt Nam, ông trị vì 18 năm (1802-1820).

Ông là cháu nội của chúa Nguyễn Phúc Khoát, vị chúa Nguyễn áp chót

ở Đàng Trong. Sau khi gia tộc chúa Nguyễn bị quân Tây Sơn lật đổ vào năm 1777, ông bắt đầu hành trình trốn chạy và cuộc chiến với nhà Tây Sơn trong 25 năm để khôi phục ngôi vị. Ông có 18 lần thoát chết. Về lịch sử, vua Gia Long hiện nay vẫn còn là đề tài tranh cãi khi mà ông có thời gian “chạy sang Xiêm La sống lưu vong trong 3 năm, ông nhiều lần cầu viện nước ngoài như việc mời quân Xiêm đánh vào Nam bộ, hứa cắt đất và cống nạp để mời quân Pháp, và chở 50 vạn cân gạo để giúp quân Thanh đang chiếm đóng Bắc Bộ.

Năm 1787, ông đã trở lại và giữ vững được

Lối lên Điện Minh Thành

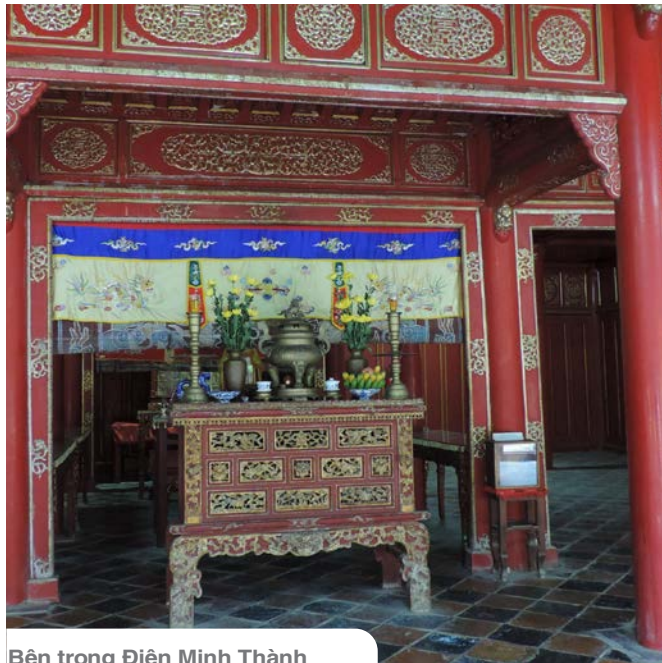
Điện Minh Thành

Nam bộ. Về sau, lúc Tây Sơn suy yếu sau cái chết đột ngột của vua Quang Trung vào năm 1792, Nguyễn Ánh bắt đầu tiến đánh nhà Tây Sơn và đến năm 1802 thì đánh bại Tây Sơn, lên ngôi hoàng đế, lập ra nhà Nguyễn, thống nhất đất nước và kết thúc nhiều thế kỷ nội chiến ở Việt Nam. Triều đại của Gia Long đã chính thức sử dụng quốc hiệu Việt Nam". (Theo Wikipedia)

Lăng được xây dựng trong 6 năm (1814 - 1820) khi bà Thừa Thiên Cao Hoàng Hậu qua đời. Vua Gia Long có chỉ dụ sau này ông băng hà sẽ chôn bên cạnh bà. Nên đây là một lăng đặc biệt có hai mộ song táng, khác với toàn bộ lăng các vị vua khác của triều Nguyễn.

Tổng thể lăng chia làm 3 khu vực:

Phần chính giữa là khu lăng mộ của vua và bà Thừa Thiên Cao Hoàng Hậu. Bên phải khu lăng là khu vực tắm điện với

Bên trong Điện Minh Thành

điện Minh Thành là trung tâm. Bên trái khu lăng là Bi Đình.

Chúng tôi bắt đầu từ điện Minh Thành là nơi thờ Hoàng đế và Hoàng hậu thứ nhất.

Qua cổng Tam quan, ngày xưa của chính dành cho nhà vua đi, hai cổng hai bên dành cho các quan văn võ. Có một quy ước xác định từ bên trong ra ngoài là cổng bên trái dành cho quan văn, bên phải dành cho quan võ.

Hai gian nhà Tả vu và

Bửu Thành - Khu mộ vua và hoàng hậu

Hữu vu lợp ngói xanh gọi là thanh lưu ly. Điện chính là điện Minh Thành dành cho vua lợp ngói vàng (hoàng lưu ly). Trên mái ngói điện chính trang trí những con rồng đắp nổi. Điện Minh Thành đã nhiều lần trùng tu qua các thời kỳ. Bên ngoài trông thấy nhỏ nhưng bước vào bên trong là một không gian rộng lớn. Được xây theo lối nhà kép trùng lương trùng thiềm điệp ốc ở giữa nối bởi một trần thừa lưu hay còn gọi là trần vỏ cua, cong cong như vỏ cua; trên có 1 hệ thống máng xối bằng đồng hứng nước mưa từ mái sau của nhà trước, mái trước của nhà sau đổ ra hai đầu rồng đắp nổi ở hai bên.

Bên trong tấm điện trong có án thờ, bàn thờ, sập thờ (nghe bảo rằng, ngày trước nơi đây có nhiều kỷ vật gắn bó với cuộc đời chinh chiến của

Cổng Tam Quan

Hai trụ biểu

Mộ Vua Gia Long và Hoàng Hậu

vua Gia Long như cân đai, mũ, yên ngựa...), sau cùng là khảm thờ đặt bài vị của nhà vua và Hoàng Hậu Thừa Thiên.

Tiếp tục qua bên khu lăng mộ của vua và bà Thừa Thiên Cao Hoàng Hậu. Từ trên nhìn xuống, phía trước mặt có hai trụ biểu rất cao mang ý nghĩa sự trường tồn, bền vững của triều đại, hay cũng là dấu mốc để nhận định công trình

trang nghiêm cấm xâm phạm. Trên trụ biểu có hai búp sen nhỏ ví như hai ngọn đuốc soi sáng linh hồn nhà vua về cõi vĩnh hằng.

Một hồ dài chảy từ trái sang phải làm yếu tố minh đường, có ý nghĩa thủy tụ phúc cho con cháu mai sau.

Qua khỏi khu vực sân châu với các hàng tượng đá tượng trưng cho quan văn võ và voi ngựa đến 7 cấp sân tế là Bửu

Thành. Bên trong Bửu Thành có hai ngôi mộ đá, dạng thạch thất, được song táng theo quan niệm “Cần Khôn hiệp đức” - một hình ảnh đẹp của hạnh phúc và thể hiện tình cảm thủy chung của vua và hoàng hậu đã theo vua suốt 25 năm chinh chiến. Người giữ lăng cho biết, cổng chính ra vào Bửu Thành ngày xưa bằng gỗ và được thay bằng đồng vào năm 1945.

Tuy nhiên, người đời còn hoang mang bên dưới hai ngôi mộ có thi hài của vua và hoàng hậu hay không. Những oán cừu từ đời Tây Sơn đã từng đào mộ cha của vua Gia Long và khi Nguyễn Ánh lên ngôi có sự trả thù tương tự. Vì sợ lịch sử lặp lại việc trả thù của đời sau nên không ai chắc thi hài thật của vua và hoàng hậu ở đâu. Có người cho là chôn trong rừng thông

Bên trái lăng là Bi Đình, có một tấm bia lớn ghi bài văn bia “Thánh đức thần công” của vua Minh Mạng ca ngợi vua cha, được chạm khắc tinh tế

và sắc sảo hoàn tất vào năm 1820.

Ngoài ra còn có một phần mộ thứ hai là lăng Thiên Thọ Hữu, nơi chôn cất và thờ bà Thuận

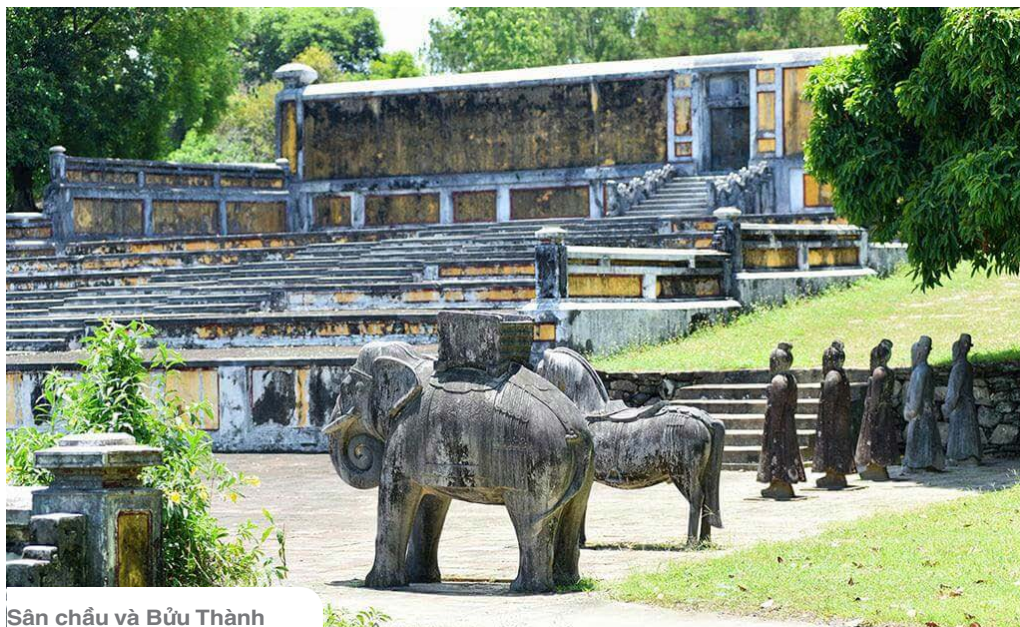
Tác giả trước Điện Minh Thành - Lăng Gia Long

Thiên Cao Hoàng hậu, mẹ vua Minh Mạng. Khi bà hoàng hậu đầu tiên qua đời năm 1814 thì bà Thuận Thiên Cao Hoàng hậu mới được phong, bà tên Trần Thị Đang, bà sống thọ 70 tuổi đến đời cháu là vua Thiệu trị. Phần tẩm điện đã được trùng tu lại. Một điều đặc biệt là trong khám thờ điện Gia Thành không có bài vị thờ vua Gia Long mà có hai bài vị thờ bà Thuận Thiên Cao Hoàng hậu và công chúa Long Thành là chị gái của vua Gia Long.

Lăng Gia Long đơn giản, không cầu kỳ, hay quy mô như các lăng Minh Mạng, Khải Định, Tự Đức... nhưng cái đẹp ở đây là cảnh quan thiên nhiên, màu sắc, thơ mộng với rừng thông xanh dày bao bọc chung quanh, hồ nước vòng quanh trông lăng mạn, bãi cỏ chạy dài xanh mướt, những con bò thông thả gặm cỏ tạo nên một bức tranh thật bình yên.

Đến lăng Gia Long vào buổi chiều ngắm cảnh hoàng hôn bên kia hồ nước mới thấy hết vẻ đẹp thiên nhiên của lăng này. Trong không gian tĩnh lặng nghĩ về cuộc đời bốn ba của vị vua đầu tiên của triều Nguyễn, thành cũng nhiều mà bại cũng không ít và để lại cho đời sau khá nhiều tranh cãi.

Bài và hình ĐTTT

Sân châu và Bửu Thành

TRẦN MỘNG TÚ

áo, gió và tôi

TRẦN ĐÌNH CƯỜNG

Sáng nay
Tôi soạn lại tủ quần áo
bỏ bớt những chiếc áo của nhiều năm trước
những chiếc áo đã quên
những chiếc áo không muốn mặc nữa

không phải tại áo cũ
mà tại tôi không còn mối nữa
để mặc những chiếc áo thanh xuân

Tôi rũ những chiếc áo
xếp vào một cái thùng giấy....

Gió hôm nay mạnh quá
thổi qua cánh cửa sổ mở
tràn vào
lạnh buốt cả căn phòng

Tôi đứng lên
nhặt những mảnh gió
gấp lại
cho vào thùng nằm cùng những chiếc áo

Những chiếc áo dang hai cánh tay
ôm choàng cơn gió vừa tới
cả hai sẽ cùng đi
về một địa chỉ mới

Những chiếc áo thật sự
đã quên
một thời
làm đẹp tuổi xuân tôi.

TMT- 2-13-2025

Chuyện bùa ngải từ xưa nay dường như đã ăn sâu trong tâm thức của người Việt. Trong đó “ngải” là cây ngải, một trong những giống thực vật đặc biệt mà theo một số người nó sở hữu những sức mạnh siêu nhiên như có thể đoán biết trước tương lai, hậu vận hoặc dùng chữa bệnh nan y, giúp cải lão hoàn đồng... Song để có những đặc tính này, cây ngải còn phải thông qua sự “tôi luyện” của các bậc cao tăng, thầy bùa, thầy ếm. Điều này thật hay bạ?

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SÀI GÒN - VN

Bí ẩn cây ngải thật & bịa

Bí ẩn cây ngải

Theo thống kê, ngải có gần 800 loại, là loài thực vật có củ, loại kích thước nhỏ nhất cỡ củ nghệ bình thường như ngải đen, ngải nàng thơm, ngải xoài ... Loại lớn có thể to bằng bắp vế người

lớn trưởng thành như ngải măn hỏ, cuồng phong, ngải tượng... Một số loài có tên khoa học, được công nhận tính năng chữa bệnh cho người song phần lớn cây ngải vẫn mang trong nó nhiều điều bí ẩn.

Theo kiến giải của một số người, ngải hiện diện rất ít ở vùng sâu núi thẳm với những đặc tính kỳ lạ. Tuy vậy để có bùa chú từ ngải, nó cần phải được pháp sư cất công “tôi luyện”. Có người kể rằng để luyện ngải phải tìm bằng được 7 cái đầu ông tảo bỏ hoang ở các chùa, miếu... mang về đập vỡ nát, trộn lẫn với đất rồi trồng cây ngải vào. Tiếp đó lấy một miếng gỗ (hoặc giấy bìa) vẽ khắc chữ bùa cột để dưới đáy chậu, trứng gà sống dùng mực đỏ vẽ thêm chữ bùa chủ dụng muốn luyện cho chậu ngải ấy là gì. Ví dụ như ngải thương, ngải cầu tài (giúp làm ăn khấm

Cây ngải

Phụ phần ngải

khá), ngải ăn nói, ngải quan tư tất thắng (giúp ra toà thắng kiện)... Một “thầy ngải” gốc người Khmer Trà Vinh ở Thủ Đức nói: “Khi ta nuôi ngải thì khi đó nó không còn là thực vật nữa mà là một giống động vật cần cho ăn uống hàng ngày. Hằng ngày cho ngải uống 1 ly nhỏ nước hoặc một chén nhỏ cháo

trắng loãng. Khi ngải còn nhỏ mỗi tháng phải 2 lần cho ngải ăn trứng gà (không dùng trứng gà công nghiệp). Cho ăn bằng cách đập nhẹ hai đầu quả trứng, dùng chân nhang chọc mỗi đầu một lỗ nhỏ, bôi ra chút đất rồi chôn quả trứng theo chiều thẳng đứng. Ngải rất ưa mùi nhang và hơi người nên

mỗi ngày phải thắp cho ngải 1 cây nhang và hà hơi tiếp sức cho ngải. Không để ngải ở gần trẻ con và cũng không bón cho ngải bất cứ loại phân hóa học nào! Việc “luyện ngải” như sau: Mỗi ngày luyện từ 10 - 15 phút, nhiều hơn càng tốt, vào giờ Dậu (17 - 19 giờ) và giờ Mão (5 - 7 giờ) sau khi mặt trời lặn và trước khi mặt trời mọc. Cách luyện: Ngồi trước chậu ngải đã đốt nhang và đọc “chú”: “À ù sú me la ni mi nắc sây, nông nĩa cầm binh a la nanh, nĩa giặc sa ni, tỵ sừu dân mảo thìn tỵ ngọ mùi thân dậu tuất hội. Cửu huyền thất tổ, cửu thiên huyền nữ, ngũ nông thái tuế, lô ban đại sát, bát thực hương đăng, bát thực đăng tốt, hãy trợ kỳ cho (nói tên tuổi mình) cầu tài may mắn gọi khách đến đây (nói

Cho ngải “ăn”

tên quán ăn, nhà hàng hay công ty và địa chỉ cụ thể) ngày càng đông đảo... Hàng tháng cúng ngải 2 lần ngày mùng 2 và 16, gồm có nhang, hoa, bắp rang, trứng gà sống, gạo, muối, rượu, nước”. Ông thầy nói thêm về pháp lực của ngải: “Trước nay chắc các anh từng nghe qua những câu chuyện đại loại như người nợ đang xách giỏ đi chợ, tự nhiên có kẻ nào đó tiến đến nói vài câu, sau đó chị kia bỗng trở nên đồ đần rồi tự mình lột tháo dây chuyền, bông tai... đưa cho người ấy, mãi lúc lâu sau mới hoàn hồn được. Đó chính là công năng của ngải khiến con người mất hết hồn vía. Tôi cũng biết có những vị pháp sư cao thủ đã

dành hết cả cuộc đời mình để luyện ngải (gọi là luyện độc trùng) từ đó ngải giúp họ thể hiện được những kỹ năng khác người như nhúng tay trần vào vạc dầu sôi hay dùng gươm, giáo đâm xuyên cơ thể vẫn thản nhiên như không!”

Công năng của ngải: thật hay bịa?

Căn cứ những câu chuyện lưu truyền khác, loại ngải quý hiếm nhất là Phù phấn ngải, nhìn sơ giống hoa lan đất. Sau khi tìm được phải loại bỏ lớp phấn độc bên ngoài rồi đem trồng vào chậu, cho thêm các chất tượng trưng Ngũ hành như đất núi, diêm sinh, sắt, gỗ mục, muối biển. Tiếp theo đặt ngải lên bàn thờ và bắt đầu

luyện như đã nêu trên. Khi ngải luyện xong, trong nó sẽ có 2 phần gọi là thiên năng (năng lực tự nhiên) và linh phù (năng lực người luyện). Loại Phù phấn ngải này luyện xong dùng trị bệnh mất trí thậm chí giúp tìm được người bị mất tích. Riêng những vị pháp sư chạy theo vụ lợi thường luyện những loại ngải hại người, như Mê tâm ngải là ngải yêu để “lừa tình”. Ai trúng ngải này là mất ăn mất ngủ, tâm thần mê man, quên hết đạo lý, cứ bỏ nhà của chạy theo tiếng gọi tình yêu...

Ngày nay khoa học ngày càng phát triển, không còn nhiều đất cho các ông/bà pháp sư hành nghề bùa ngải. Tuy nhiên, câu chuyện

bùa ngải xưa nay vẫn bị huyền bí hóa và trở thành một phần trong đời sống tâm linh con người (nhất là người Việt Nam). Chính vì “bí truyền” nên nó thường được thổi phồng khá nhiều điều huyền hoặc. Thế là các ông/bà thầy cúng, thầy pháp tiếp tục lợi dụng chúng để đánh vào lòng tin người khác, tạo ra những hủ tục như trừ ếm, cúng ma, trừ tà... Hãy nghĩ kỹ xem nếu giả sử bùa ngải linh nghiệm thật thì những nhà hành pháp chắc phải hết sức điều đứng vì những tên tội phạm có thể quay lại trả thù họ bằng bùa ngải. Một bác sĩ tâm lý ở Bệnh viện Tâm thần Biên Hòa nói với chúng tôi: “Chúng ta cần nhận thức rõ là bùa ngải không có thật. Tuy nhiên với những ai tin vào bùa ngải thì bị tác dụng tâm lý tiêu cực thật. Tôi từng gặp khá nhiều người tâm thế suy sụp, hoang mang, luôn lo lắng vì cho rằng mình bị ai đó “thù”, “ếm”. Và tôi đã dùng nhiều biện pháp tâm lý để giải tỏa, sau đó họ trở nên an tâm hơn và được “giải bùa” theo phương cách khoa học như thế...”.

Bài và hình NS

Chuyện bùa ngải vẫn có rất nhiều người tin

Bình chữa cháy

Các chuyên gia khuyên bạn nên có một bình chữa cháy ở mỗi tầng trong nhà, bao gồm nhà bếp, phòng giặt và garage. Nhìn chung, loại bình chữa cháy tốt nhất để mua là mẫu “ABC”, có thể dập tắt các đám cháy liên quan đến vải, giấy hoặc gỗ (loại A); chất lỏng dễ bắt lửa như dầu hoặc mỡ (loại B); và dụng cụ điện (loại C). Bình chữa cháy ABC có thể nặng tới 60 pound (khoảng 27 kg). Hãy chọn loại bình mà bạn có thể dễ dàng cầm bằng một tay, vì nếu quá nặng, bạn sẽ khó nắm và sử dụng hiệu quả. Dưới đây là 3 mẫu bình chữa cháy ABC đáng tin cậy.

Mền chữa lửa (fire blanket) cũng đã được thử nghiệm, tuy không hiệu quả bằng bình chữa cháy nhưng có thể giúp ích trong một số trường hợp, chẳng hạn như ngăn lửa từ chảo đang chiên khỏi lan rộng.

**Amerex B500
Multi-Purpose
Fire Extinguisher**

\$70

Đây là mẫu lớn nhất được thử nghiệm. Tuy nặng 8.5 pound (khoảng 3.9 kg), nó vẫn dễ sử dụng và có thể xử trí đám cháy lớn hơn so với các mẫu của Kidde hay First Alert.

**Kidde FA110
Multi-Purpose
Fire Extinguisher**

\$23

Kidde hiệu quả trong việc dập lửa, dễ sử dụng nhất và chỉ nặng 3.5 pound (khoảng 1.6 kg). Đây cũng là lựa chọn tốt ở những nơi không đủ chỗ cho một model lớn hơn.

**First Alert
Rechargeable
Home Fire
Extinguisher**

\$24

Nặng 4.5 pound (khoảng 2 kg), nhưng chốt an toàn và đồng hồ đo (gauge) đặt sát nhau, khiến việc rút chốt hơi khó khăn.

**JJ Care Fire
Blanket**

\$55 (gói 5 cái)

Mền chữa lửa có thể giúp dập tắt đám cháy nhỏ, nhưng trong thử nghiệm thấy chúng không phải lúc nào cũng loại bỏ hoàn toàn ngọn lửa. Vì vậy, hãy sử dụng chúng để hỗ trợ, chứ không thay thế bình chữa cháy.

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!! **Good news! Mua 10 lbs, tặng 1 lb !**

“kỹ thuật” nấu với tôm khô

MY ANN HA : Mẹ em rất thích chú Don, lần nào cũng dẫn mua chỗ chú Don. Mấy năm nay rằng Mẹ yếu nên dẫn em ngâm tôm và xay bằng máy xay sinh tố. Em làm biếng không ngâm, bỏ vô xay thì nó lêu keng keng như xay cục gạch. Món này nấu canh rau dền rất thơm, nhưng không rõ lần nào em nấu cũng bị mặn, anh Don chỉ em bí quyết đi...

Mở tin nhắn ra thấy “Mẹ em rất thích chú Don...” làm anh giật mình :) Nấu ăn ngon thì không thể “làm biếng” được em gái à. Phải nghe lời Mẹ dặn. Em cần phải ngâm tôm trong nước ấm chừng vài phút, khi xay rất nhẹ nhàng, không kêu “keng keng” nữa, lý do tôm đã sấy rất khô. Chỉ xay vài giây là tôm sẽ tơi thành sợi ngay, nấu gì cũng ngon, nhất là bún riêu.

Anh Don không có bí quyết gì, nhưng em nhớ tôm khô Louisiana là tôm thiên nhiên, thịt sẽ ngọt hơn và có vị mặn của biển, do vậy khi nêm cần giảm muối. Nên nêm thử trước khi thêm các gia vị khác.

HỒNG PHƯƠNG : Hôm Tết cháu mua cho cả nhà, mỗi người 4 lbs tôm khô của chú Don. Nhưng giờ cuối cả nhà đổi ý, rủ nhau về Việt Nam ăn Tết, hôm nay tôm khô vẫn còn, ăn củ kiệu hoài cũng ngán. Chú Don có biết nấu được món gì nữa không?

Không rõ sao dạo này anh Don lên giá, ai cũng hỏi về bí quyết nấu nướng là sao? Tôm khô làm được vô số món chứ đâu phải chỉ trộn củ kiệu đâu hả cháu? Nấu tất cả các loại canh đều ngon, như: rau dền, mồng tơi, khổ qua, bí, mướp v.v... Tuyệt vời nhất là bún riêu, và các món ăn chơi, ngoài ra cháu có thể làm Muối tôm, Tôm khô rim nước mắm, Sa tế tôm khô, Tôm khô kho quẹt, Tôm khô rang muối, Bắp xào tôm khô, Tôm khô xào, Tôm khô sốt cà chua, Bánh quy tôm khô, Cơm ngũ sắc tôm khô, Thịt rim tôm khô, Tôm khô sả ớt, Gỏi rau càng cua tôm khô, Gỏi tôm khô dưa leo, Gỏi xoài tôm khô v.v... và còn nữa mà anh Don chưa biết. Chúc cả nhà ngon miệng!

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về
tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

HIỆN CHỈ CÒN 2 LOẠI: VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

**SỨC KHỎE
LÀ VANG!**

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

**10 LBS
TẶNG 1**

MADE IN USA

**FREE
SHIPPING**

5 lbs trở lên

ORDER

XIN GỌI ANH : ĐƠN

235.4564

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

WWW.TOMKHOUS.COM

3,700

tỉ đô la là giá trị thị trường của cổ phiếu hăng niêm yết và giao dịch trên sàn giao dịch chứng khoán NYSE tại New York. NYSE vừa thông báo sẽ dời sàn giao dịch Chicago sang Dallas tại Texas với sàn chứng khoán NYSE Texas.

65

ngàn nhân viên, khoảng 3% trong số hơn hai triệu nhân viên liên bang đã nộp đơn xin nghỉ việc để được hưởng quyền lợi là 8 tháng lương theo đề nghị từ chính phủ. Những người còn lại có thể bị sa thải nếu các vị trí hay các bộ của họ thấy không còn cần thiết.

83

năm hoạt động, đài VOA - Voice of America, tiếng nói chính thức của Hoa Kỳ được phát bằng nhiều ngôn ngữ của thế giới, cùng với đài Châu Âu Tự Do RFE có thể sẽ bị đóng cửa theo đề nghị các cố vấn chính phủ Mỹ.

11

triệu con gà đã bị dịch cúm gia cầm, đưa đến tình trạng thiếu hụt và đẩy giá trứng lên cao hiện nay. Các hệ thống siêu thị đã bắt đầu giới hạn số lượng trứng mà mỗi khách hàng có thể mua trong mỗi lần đi chợ.

3

năm tù là mức phạt dành cho một tài xế xe tải Canada đã đưa lậu 10 người Việt Nam vào Mỹ qua ngõ Canada bằng xe tải với giá được trả là \$500 mỗi người. Những người Việt Nam vượt biên lậu từ Việt Nam đến Mỹ đã phải trả từ vài chục đến hàng trăm ngàn đô mỗi người, tùy theo mỗi đường dây.

48

tuổi, nữ tài tử nổi tiếng của Thái Lan trong 30 năm qua là Ann Thongprasom vừa có chuyến du ngoạn đến Hội An và đã giới thiệu một bộ ảnh khá thú vị về Hội An trong tà áo dài cách tân.

1,400

xe tăng hạng nặng cùng hàng ngàn các loại xe thiết giáp của Nga đã bị phá hủy trong cuộc chiến với Ukraine từ 3 năm qua, theo báo cáo từ Military Balance. Cũng theo báo cáo này, Nga có thể không còn xe tăng vào năm tới nếu tiếp tục cuộc chiến.

3

quốc gia ít bị tham nhũng và hối lộ nhất là Đan Mạch, Phần Lan và Singapore trong số 180 quốc gia, theo đánh giá từ tổ chức Transparency International. Việt Nam bị xếp hạng 88.

13

phim được đề cử các hạng mục chính cho giải Oscar năm nay, sẽ được tổ chức vào Chủ Nhật ngày 2 tháng Ba tới. Các phim này có thể xem hay muốn trên các hệ thống phim online như Netflix, Amazon, Apple TV, Google Play..

Xin Đừng Quên Tôi

“Tù Nhân Lương Tâm” (POC: Prisoner of Conscience), thuật ngữ được Peter Benenson đưa ra vào những năm 1960 để cập đến bất kỳ cá nhân nào bị giam cầm vì niềm tin chính trị, tôn giáo hoặc vì lương tâm, nguồn gốc dân tộc, giới tính, màu da, ngôn ngữ, nguồn gốc quốc gia hoặc xã hội...

Cộng sản Việt Nam đang có hàng trăm tù nhân như thế, họ có thể bị bỏ tù vì bất cứ lý do nào, thậm chí chưa kịp có tên trong định nghĩa của Peter Benenson, như dạy học sinh hát một bài nhạc thể hiện lòng yêu nước trong trường hợp thầy giáo Nguyễn Năng Tĩnh...

Trần Hoàng Minh

Bị bắt: 01-09-2020

Án tù: 5 năm.

Pastor Y Yich

Sinh năm 1969

Bị bắt: 13-05-2013

Án tù: 12 năm.

Hoàng Đức Bình

Sinh năm 1983

Bị bắt: 15-05-2017

Án tù: 14 năm.

Đất nước ta có bao giờ được như thế... là

Trộm cắp vặt tại các hiệu thuốc đã trở thành vấn nạn trên khắp Nhật Bản. Số vụ án được báo cáo đạt mức cao kỷ lục vào năm 2024 - hơn 15.000 vụ. Một nhóm điều tra của cảnh sát Nhật Bản đã khẳng định nhiều mặt hàng bị đánh cắp đang được chuyển đến một địa chỉ ở Hà Nội - Việt Bắc thông qua lời khai và phân tích dữ liệu trong smartphone tịch thu được từ những thủ phạm bị bắt. Các điều tra viên cho biết đây là một phần của hồ sơ vụ án về đường dây người Việt trộm cắp hàng hóa từ các hiệu thuốc rồi mang đến kho tập kết. Cảnh sát đến nay bắt 11 người Việt là thành viên nhóm này.

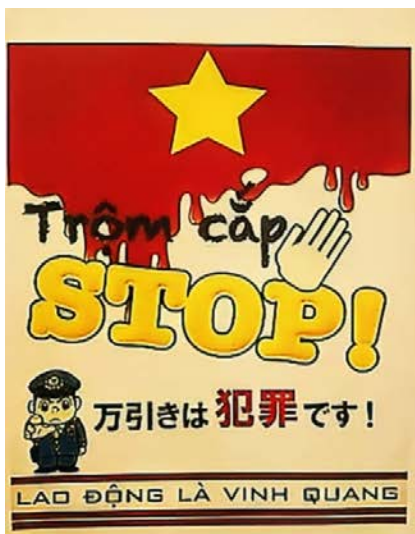
BÌNH LUẬN DALE CARNEGIE: *Coi kẻ cầm đầu có phải là Bộ Trưởng họ Tô hay không?*

BÌNH LUẬN HAO HUYNH: *Dân miền Bắc qua Úc, Canada trông cần sa, qua Nhật ăn cắp vặt thử hỏi còn thể diện cho người Việt không?... Không hiểu sao chính quyền VN không mạnh tay bắt như bắt "phản động"?*

BÌNH LUẬN ĐẶNG THANH PHONG: *"Đất nước tự lực tự cường, ai cũng ấm no sáng đi làm chiều về uống bia" mà họ hay nói, sao không ở mà đi qua Nhật hành nghề ăn trộm vặt?*

Cảnh sát Nhật tịch thu tang vật sau khi đột kích điểm tập kết hàng ăn trộm của nhóm người Việt ở Sakado (ẢNH: MAINICHI/VNEXPRESS.NET)

Sống chết mặc bay...

Hàng trăm công nhân đã nhận khoán vườn cây với Công ty cà phê la Sao 1 và Công ty cà phê 706 (thuộc Tổng công ty Cà phê Việt Nam - công ty 100% nhà nước) từ hàng chục năm nay. Hàng năm, công nhân chăm sóc vườn cây, đóng sản lượng là 4 tấn cà phê cho công ty, số còn lại công nhân được hưởng. Các công ty sẽ đóng bảo hiểm xã hội thay công nhân và thu lại số tiền này vào cuối năm.

Tuy nhiên, từ 2 năm qua, khi giá cà phê liên tục duy trì ở mức cao thì 2 công ty trên đã yêu cầu công nhân phải đóng bảo hiểm bằng cà phê với mức 1.7 tấn/người/năm. Ngoài ra, công nhân còn phải đóng thêm bằng tiền với mức 5-10 triệu VND/người, tùy theo bậc lương.

Giá cà phê bình quân là 25 ngàn VND/kg (có loại lên tới 120 ngàn VND/kg) - 1.7 tấn cà phê có giá tương đương 43 triệu VND, cộng với số tiền các công ty thu thêm thì mỗi người phải nộp khoảng hơn 50 triệu VND mỗi năm - cao hơn nhiều so với tiền nộp cho đơn vị bảo hiểm xã hội. Nếu tính công nhân có bậc lương cao nhất, mỗi năm cũng chỉ phải đóng bảo hiểm dưới 30 triệu VND.

Nghịch lý ở đây là lúc cà phê ở giá thấp thì công

nhân đóng bảo hiểm hoàn toàn bằng tiền, khi cà phê giá cao bắt dân đóng bằng cà phê và tiền, bắt công nhân ký tên ép buộc, bắt đội trưởng ngày nào cũng gọi điện ép công nhân ký, nếu không ký thì kêu thu lại các lô cà phê các kiểu. Trong khi tất cả các quyền lợi như bảo hộ lao động bắt công nhân nộp tiền để công ty mua rồi phát lại cho công nhân.

BÌNH LUẬN ANH KHOI: Công ty nhà nước là thế, ở đâu cũng vậy! Tâm lý người Lao động không dám lên tiếng vì sợ!

BÌNH LUẬN KHUNG TRANH: Việc đơn giản là quy đổi con số phí bảo hiểm ra tiền rồi trừ vào doanh thu mà công ty cũng không làm thì rõ ràng là thẳng công ty muốn "đón" số chênh lệch từ việc bán cà phê rồi.

(ẢNH: TẤN LỤC/TUOITRE.VN)

Tình đồng chí...

Ông Đỗ Tuấn Anh nguyên là trưởng Công an xã Lộc Thái và hiện đang giữ chức chủ tịch Hội Nông dân xã Lộc Thái (huyện Lộc Ninh, tỉnh Bình Phước).

Khoảng 22h20 tối 12-2-2025, ông Đỗ Tuấn Anh đem súng ghé nhà đồng chí của mình là ông Nguyễn Tấn Hải (47 tuổi, phó chủ tịch hội đồng nhân dân tỉnh Bình Phước) định cướp, nhưng khi ông Anh mới khống chế người giúp việc của ông Hải hỏi "vàng, đồ-la đâu" thì bị bảo vệ bao vây. Dù ông Anh thoát được nhưng đã bị bắt trên đường chạy trốn.

Công an giữ tang vật gồm 1 súng ổ xoay, 7 viên đạn, 1 bình xịt hơi cay, 3 còng số 8, 1 súng bắn điện, 1 con dao, 1 đoạn dây dù và 1 cuộn băng keo. Nhận thấy phương thức thủ đoạn dùng súng, băng keo, còng số 8 và xe máy giống với vụ cướp 5 năm trước ở địa phương nên công an tỉnh Bình Phước đã mở rộng vụ án.

Cuối cùng ông Anh khai 5 năm trước đã cướp của 1 đồng chí khác - bà Trần Thị Ánh Tuyết (58 tuổi, nguyên bí thư Huyện ủy Lộc Ninh) tại căn biệt thự của bà trên đường Hồ Xuân Hương (phường Tân Phú, thành phố Đồng Xoài), trói bà Tuyết và lấy đi gần 30 triệu VND rồi tẩu thoát!

BÌNH LUẬN CA DAO: Chỉ có đồng chí mới biết đồng chí có nhiều tiền!

BÌNH LUẬN SA TRUNG THỎ: Ở Việt Nam quá nhiều chuyện lạ! Như ông này từng là trưởng công an xã, hiện là chủ tịch hội nông dân xã nhưng vẫn có đầy đủ "đồ chơi" (như súng, đạn, bình xịt hơi cay, còng số 88...) Lạ hơn nữa là mới 22h lại dám vào nhà lãnh đạo tỉnh để cướp? Đặc biệt lạ là 5 năm trước hắn cũng dùng vũ khí đột nhập nhà nữ bí thư huyện ủy cướp tiền trót lọt và vẫn ung dung làm việc nhà nước cho tới nay?

Giả truyền "thánh chỉ"

Hôm 17-2-2025, ông Trần Quốc Nam - Chủ tịch tỉnh Ninh Thuận phát biểu tại Quốc hội CSVN rằng trong 15 năm qua, gần 1,300 dân vùng lõi vùng dự án điện hạt nhân Ninh Thuận “luôn sẵn sàng bàn giao nhà, đất để thực hiện dự án” điện hạt nhân. “Nhân dân vùng dự án chỉ có nguyện vọng là nơi ở mới của bà con phải tốt hơn chỗ cũ, đời sống của bà con phải thật ổn định, ấm no, hạnh phúc” - ông Trần Quốc Nam.

Hai xã Phước Hải, Vĩnh Dinh, tỉnh Ninh Thuận, đã được lựa chọn là nơi đặt hai nhà máy điện hạt nhân đầu tiên của Việt Nam. Theo ông Nam, chỉ còn 10 tháng nữa để tỉnh Ninh Thuận thực hiện giải tỏa, di dời và tái định cư cho người dân vùng dự án, theo yêu cầu của chính phủ. Ông Nam nói rằng tỉnh quyết tâm chậm nhất tới 31-12-2031 vận hành nhà máy điện hạt nhân số 1.

Tuy nhiên, lời ông Nam nói không ai tin. Thứ nhất, dân đang sống yên lành, an cư lạc nghiệp, không ai muốn bị nhà nước lấy nhà-đất, dọn đi chỗ khác. Thứ hai, chính quyền CSVN nổi tiếng là "cướp", vì đền bù không thỏa đáng sau giải tỏa, đẩy dân vào tình thế màn trời chiếu đất. Thứ ba, không ai còn tin lời cộng sản...

BÌNH LUẬN CỦA MRBOSS TRAN: *Tao không tin tụi bây, dân mà là dân Bắc kỳ đồng ý chứ không phải dân vùng quy hoạch, đúng chưa? Mà tao có cái thắc mắc nhẹ nha: tại sao công trình nguy hiểm thì lại toàn để đất miền Nam???*

BÌNH LUẬN LINH TRẦN: *Đáng lý nhà máy điện hạt nhân số 1 nên đem ra miền Bắc đặt mới đúng chứ nhỉ? Dầu gì ở đó đâu còn người dân nhiều, họ vào Nam hoặc đi nước ngoài hết rồi!*

BÌNH LUẬN VINH NGUYEN: *Không chấp nhận thì nó cưỡng chế. Dân biết làm sao bây giờ?*

Ông Trần Quốc Nam (ẢNH: QUỐC HỘI/PLQ.VN)

Dự án điện hạt nhân Ninh Thuận (ẢNH: PECC.COM), (ẢNH: EVN)

Đọc từng cái bình luận...

Phòng An ninh chính trị nội bộ của tỉnh Quảng Nam vừa triệu tập ông N.H.S (sinh năm 1993, trú tại thị xã Điện Bàn, tỉnh Quảng Nam) lên để viết kiểm điểm, lý do chỉ vì ông S. bình luận với nội dung: "Ra cái luật chỉ ác tàn xác luôn.. đang đi đèn xanh cái chuyển qua đèn đỏ vì bỏ đếm giây, bị mấy lần rồi á... mấy cha suy nghĩ ra bỏ giây đếm ngược là giết tài xế giết dân á!" dưới bài báo có tên "Tăng cấp ba lần mức phạt với lỗi vượt đèn đỏ nhưng nhiều người có thể vô mắc lỗi vì bỏ đếm giây đèn giao thông"

Hiện không rõ chính quyền đã áp dụng hình phạt nào đối với ông S., chỉ thấy trang tin của tỉnh Quảng Nam đăng ảnh ông S. đang ở đồn công an kèm hình ảnh chụp lại phần bình luận của ông S.

Ông N.H.S. tại trụ sở công an và phần bình luận của ông trên Facebook bị gạch đỏ trên trang tin của tỉnh Quảng Nam (ẢNH: QUANGNAM.GOV), (ẢNH: NGƯỜI VIỆT)

bị gạch chéo, trang tin này chỉ cho biết "Phòng An ninh chính trị nội bộ đang củng cố hồ sơ để xử lý N.H.S theo quy định của pháp luật."

Kể từ khi Nghị định 168 đi vào hiệu lực và vấp phải nhiều chỉ trích của người dân, công an các địa phương tại Việt Nam cũng gia tăng xử phạt và tạm giữ những người lên tiếng chỉ trích nghị định này trên mạng xã hội.

BÌNH LUẬN HUAN NGUYEN: *Rằng ai ra cái luật 168 dễ thương? Rửa thì cái người bắt người dân hẳn cũng dễ thương hỉ! Vừa ý bây chưa?*

BÌNH LUẬN HƯƠNG LANH: *Tội nó chứng minh tội nó "ác tàn xác"!*

BÌNH LUẬN CỦA THANH VUDAN: *Viết có thể mà bị triệu tập là quá... tốt đẹp!*

Suu Kyi

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Cuối cùng (hay nói chính xác hơn là cuối đời) **rồi tôi cũng** thấy một cây hoa gạo, mọc cạnh tường thành bao quanh Cung Điện Mandalay – kinh đô cuối cùng của vương triều Miến. Có thể vì mới **đầu** tháng Ba, chưa tới giai đoạn mãn khai, và cũng vì tôi đứng khá xa (khoảng cách là cả một cái hào nước rộng) nên ảnh chụp những cành hoa gạo trông ... không rõ nét! Kể cũng hơi đáng tiếc nhưng dù sao thì tôi cũng

đã nhìn **được** tận mắt, và (tưởng) thế cũng đã đủ vui rồi.

- Sao không đi tới gần **hơn**?

- Hồng dám “tới gần hơn” đâu. Hoa (cũng như người) nên trông từ xa thường vẫn đẹp hơn!

Ở bên này hào nước của Cung Điện Hoàng Gia là ngôi giáo đường của Hội Thánh Tin Lành Giám Lý, Methodist Church. Cách đó không xa là nhà thờ Anh Giáo (St. Mary Church) nằm ngay góc đường 26th

Street & 77th St. Kế bên là chùa Chà Shri Mariamman Temple, tất nhiên là nghi ngút và sức nức mùi nhang trầm Ấn Độ.

Chỉ trong vòng mười phút đi bộ thôi **đã** có đến mấy nơi thờ phượng trang trọng của vài tôn giáo khác nhau. Ai dám nói là người Miến Điện kỳ thị tín ngưỡng? Ấy thế mà họ đối xử phân biệt tới nơi, tới chốn, và cách họ ngược đãi sắc dân Hồi Giáo Rohingya đã khiến cả thế giới đều phải hãi hùng:

- *Tội ác chống loài người ở Myanmar*

- *Người Hồi giáo thiểu số Myanmar bị tra tấn dã man*

- *Cáo buộc thanh lọc sắc tộc tại Myanmar*

Wikipedia khái quát: “Cuộc đàn áp quân sự lên người Rohingya đã kéo đến những lời chỉ trích

"After Five years of leadership under Aung San Suu Kyi, it has become clear that is not a magic wand that will solve Myanmar's problems. The nation's politics needs to include everyone" Rodion Ebbighausen - 11/10/2020

AFP NOVEMBER 14, 2014

từ Liên Hiệp Quốc; tổ chức nhân quyền Ân xá Quốc tế; Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ; và chính phủ Malaysia. Bà Aung San Suu Kyi người đứng đầu của chính phủ trên thực tế đặc biệt bị chỉ trích cho sự không hành động và giữ im lặng của mình về vấn đề này và hành động rất ít để ngăn chặn các lạm dụng quân sự.”

Đâu phải chỉ là những lời chỉ trích (suông) sự việc đã đi xa hơn thế, và tồi tệ hơn nhiều. Tất cả những vòng nguyệt quế mà thế giới phương Tây trao cho Suu Kyi đều đã bị giật lại thẳng tay. Nhật báo Independent, còn ái ngại loan tin rằng do cuộc khủng hoảng người Hồi Giáo Rohingya mà đã có 400 ngàn chữ ký yêu cầu tước bỏ Giải Nobel của Aung Sang Suu Kyi (*Rohingya Muslim crisis: 400,000 sign petition to strip Aung Sang Suu Kyi of Nobel Prize*).

Rồi khi tình cảm với phương Tây đã hết mặn mà thì Suu Kyi, và cả

nước Miến, đã quay trở lại với anh nhân tình cũ – Trung Cộng. Cứ mỗi lần nhìn thấy hình ảnh nàng **đứng** cạnh Tập Cận Bình là lòng tôi tan nát, gan ruột muốn đứt thành từng khúc luôn.

Nói gần nói xa, chả qua nói thiệt: dù có chút chênh lệch về tuổi tác, tôi không chối được rằng đã có lúc mình phải lòng Suu Kyi. Tuy chỉ là *tình yêu đơn phương* nhưng giữa chúng tôi không thiếu những kỷ niệm rất ... êm đềm và rất khó quên!

Năm 2015, ngay sau khi Đảng Liên Đoàn Quốc Gia Vì Dân Chủ (NLD) của Suu Kyi thắng cử về vang là tôi bay qua Yangon tức khắc. Tôi muốn đến tận nơi để chia sẻ niềm vui lớn lao này với mỹ nhân mà mình ái mộ. Bước ra khỏi phi trường, vừa phóc lên taxi là tôi hớn hỏ hỏi liên:

- Are you happy?

- Wait and see!

AFP JUNE 04, 2017

Chú tài xế trẻ xối ngay cho vào mặt tôi một xô nước lạnh.

- Wait cái con mẹ gì nữa, hả Trời? Bọn quân phiệt thua đau và thua đậm. Đảng NLD của Lady nắm quyền rồi. Một thời cơ lịch sử để Burma thoát khỏi độc tài, thoát Tàu, và thoát nghèo luôn. Đất Miến hiện có đủ điều kiện để thực hiện tất cả những ước mơ này: một đảng đối lập có thực lực, một vị lãnh đạo có tâm có tầm và được quần chúng tin yêu. Đây là một cơ hội bằng vàng tụi bay phải nắm lấy ngay, đừng thờ ơ, phải chung tay nhập cuộc với mọi người đi chớ ...

Bữa đó, tui nói hơi nhiều, và hoàn toàn tin tưởng vào những suy nghĩ hết sức lạc quan và chân thật của mình. Niềm tin này – tiếc thay – tôi không giữ được luôn và cũng chẳng nắm được lâu. Sau khi nghe người đẹp của lòng mình tuyên

bố một câu nghe rất chướng (nàng sẽ “đứng trên tổng thống” luôn) là tôi bắt đầu hơi bị lẩn tẩn chút xiu. Tôi ngại rằng quyền lực đã khiến cho mỹ nhân Burma (người vẫn được thiên hạ xưng tụng là “biểu tượng dân chủ”) thay lòng đổi dạ.

Sau khi 6,700 người Rohingya (kể cả trẻ con) bị sát hại, và sau khi con số thuyền nhân đào thoát khỏi Myanmar lên đến hơn nửa triệu (503,698) mà Suu Kyi vẫn cứ lạng lạng thì tôi biết rằng sự nghi ngại của mình đã thành hiện thực. BBC bình luận: *Myanmar's democratic transition, analysts say, appears to have stalled*.

Vấn đề không chỉ “nghẽn” ở lãnh vực tự do, dân chủ, hoặc nhân quyền. Cái nghèo cũng đẩy Burma vào con đường ... kẹt. Ngày 5 tháng 4 năm 2016 tôi cũng có mặt ở đất nước này. Hôm đó, theo tường thuật của nhật báo The Global New Light of Myanmar, Bộ Trưởng

Cố đô Mandalay. ảnh TNT 02/03/2020

Vương Nghị đến thủ đô Naypyitaw để chúc mừng tân chính phủ – với một thái độ vô cùng nhũn nhặn – cùng lời “cam kết sẽ không can thiệp vào nội bộ của Myanmar” (*pledging that China would not interfere in the internal affairs of Myanmar*).

Tuy thế, cuối cùng, Miến Điện vẫn không thoát khỏi Tàu. Bình bút của RFA, Hoàng Gia Phúc cho hay:

“Ngày 17/1/2020, ông Tập Cận Bình có chuyến thăm chính thức đến Myanmar - quốc gia thuộc ASEAN. RFI cho

biết có hai dự án quan trọng được đề xuất trong chuyến thăm này, đó là: Bắc Kinh đề nghị xây dựng một hành lang kinh tế Trung Quốc-Miến Điện (CMEC) với một cảng nước sâu 1.3 tỉ đô la tại Kyaukphyu ở tiểu bang Rakhine, mở lối vào Ấn Độ Dương cho Trung Quốc. Một dự án lớn khác có thể được bàn bạc trong dịp này, đó là đập thủy điện 3.6 tỉ đô la ở Myitsone, tiểu bang Kachin. Với chuyến thăm này của ông Tập, Myanmar thể hiện quyết tâm tiến sâu vào quan hệ với Trung Quốc trong Dự án Con

đường tơ lụa mới...”

Tôi thành thực không tin rằng Burma có chút tương lai sáng sủa nào trên Con Đường Tơ Lụa Mới của Tập Cận Bình, và xem ra thì đất nước này cũng chả còn có lựa chọn nào khác nữa. Cũng y như Miên, Việt với Lào thôi. Suu Kyi của lòng tôi, và Đảng Liên Đoàn Quốc Gia Vì Dân Chủ (của nàng) quả đã làm cho không ít người thất vọng!

Cố nhân ơi biết chiều nay ta buồn!

Điều an ủi là, thỉnh thoảng, tôi vẫn còn bắt

gặp mấy cái *tuk tuk* (trên mọi nẻo đường ở Miến) với chân dung nhỏ nhắn xinh xắn của Suu Kyi – dù hai bên lề vẫn không thiếu những kẻ không nhà đang nằm vật vạ khắp nơi. Hoá ra hô hào tự do, kêu gọi cải cách kinh tế – chính trị vẫn là chuyện dễ; thực hiện kìa mới gian nan.

Dân chủ, theo nhận xét của nhà báo Ngô Nhân Dụng, không giống như món mì gói cứ đổ nước sôi vào là ăn được ngay. Ấy thế mà ở nước tôi thì ngay cả “nước sôi” cũng chưa mấy ai buồn nghĩ đến.

TNT

TPB NGUYỄN VĂN HIỀN

Sinh năm 1950

Số quân 50/386.072. Trung Sĩ 1

ĐƠN VỊ: Đại đội 4/342 Địa Phương Quân Biệt lập thuộc TK An Giang. Bị thương cột sống liệt 2 chân ngày 21/1/1975.

HOÀN CẢNH: Sau ngày 30/4/1975 vợ bỏ đi, hiện sống một mình ở nhà trọ, sống nhờ tình thương lối xóm, cuộc sống rất khó khăn vì nhiều thứ bệnh già.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Nguyễn Văn Hiền

ĐỊA CHỈ: 841/6, khóm Đông Thịnh 4, phường Mỹ Phước, thành phố Long Xuyên, tỉnh An Giang.

ĐIỆN THOẠI: 079 685 4960

TPB TRƯƠNG VĂN TRUNG

Sinh năm 1955

Số quân N00.965.

ĐƠN VỊ: Nghĩa quân Chi khu Châu Thành, TK Định Tường. Bị thương cột 2 chân ngày 13/3/1973.

HOÀN CẢNH: Không vợ sống với em gái không chồng làm thuê mướn, công việc khi có khi không. Hiện ông bị ung thư gan giai đoạn cuối, cần được giúp đỡ.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Trương Văn Trung

ĐỊA CHỈ: 692 tổ 21, ấp Tân Thuận, xã Bình Đức, huyện Châu Thành, tỉnh Tiền Giang.

ĐIỆN THOẠI: em gái: 086 558 0349

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- ĐĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreaoovat.com>

nhìn xa

Cô vợ trẻ ở Việt Nam sang, vừa thi đậu bằng lái, ngay hôm sau ông chồng dẫn cô đến một đại lý bán xe sang trọng:

- Em thấy chiếc màu đỏ đằng kia không?
- Dạ thấy ạ.
- Ferrari đấy. Chiếc đó khoảng \$500,000
- Dạ
- Chiếc màu vàng là Bugatti, giá \$2 triệu.
- Dạ
- Chiếc màu bạc là Rolls-Royce, giá \$2.5 triệu.
- Vâng.

Trên đường về, người chồng hỏi:

- Em còn nhớ mấy chiếc xe hồi nãy không?

Cô vợ sung sướng:

- Dạ, em nhớ như in luôn ấy!
- Đấy! Mai mốt thấy bọn chúng thì tránh xa ra nhé. Em mà táng phải nó thì bán nhà mà đền !

HỒ LỆ THU (sưu tầm)

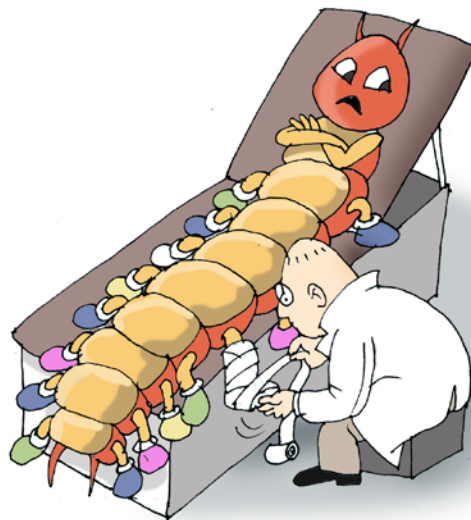
BẢO HUÂN

quá khả năng

Một con sâu cuốn chiếu con đến khám bác sĩ:

- Thưa bác sĩ, cháu bị đau chân phải.
- Nhưng cậu phải cho tôi biết là cái chân thứ mấy mới được!
- Dạ, cháu không biết ạ. Cháu chỉ biết đếm từ một đến đến mười.

CAO XUÂN THU (Pleiku - email)

BẢO HUÂN

nhắc

Hai chàng bảo vệ đang đứng gác thì một cô gái trẻ đẹp, bốc lửa đi ngang qua. Một anh xuýt xoa:

- Hết sẩy nha mậy!
- Năm con rồi đó.
- Mầy biết cổ hả?
- Không.
- Sao biết 5 con. Gái vậy mà 5 con?
- Tao nói mầy kia!

KRISTINE KHANH NGUYEN (sưu tầm)